

28th February 1964]

[Sri V. Ramaiah]

liability to pay rent for the fasli year 1374 (1964-65) and thereafter-wards or whether he has to pay such rent till the estate is taken over by the Government. The section relates only to the payment of arrears of rent outstanding on the 1st January 1964, the date of the publication of the Act, and does not deal with the rent payable by a ryot to a landlord after 1st January 1964. The concession allowed in the section is in respect of the payment of arrears of rent and so the liability of the ryot to pay rent for the period after 1st January 1964 is not affected by such payment of the arrears. The ryot has therefore to pay rent to the landholder for the period subsequent to 1st January 1964 till such time as the estate is taken over by the Government.

VI.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) DRAFT RULE UNDER THE MADRAS DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, Schedule V to the Madras District Municipalities Act, 1920, enumerates the purpose for which premises may not be used without a licence under section 249 of the Madras District Municipalities Act, 1920 obtained from the Executive Authority. Accordingly the trade of "storing or keeping blankets, for the purpose of hiring", which occurs in item (ee) in the schedule requires licence to be obtained from the Executive Authority. Representation was received from the Secretary, Blankets Hirsers' Association, Otacamund, that the levy of licence fees on this petty trade has imposed much hardship on the members of the Association. After having examined the matter, it is proposed to amend Schedule V read with section 249 of the Madras District Municipalities Act suitably so as to provide them relief. This will not entail legislation, but under section 305 of the Act, a draft of the rule proposed to alter Schedule V should be laid before both the Chambers of the State Legislature and their approval obtained. I ask for the approval of the House accordingly. Sir, I move—

"That the following draft of a rule proposed to be made by the Governor of Madras under section 305 (1) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920) altering Schedule V to that Act be approved :—

Rule.

In Schedule V to the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), clause (ee) shall be omitted."

The motion was put and carried.

MID-TERM APPRAISAL OF THIRD FIVE-YEAR PLAN — cont.

* திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி நடக்கிற விவாதத்தில் நானும் கலந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரை

9-30
a.m.

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[28th February 1964]

அரசாங்கம் என்ன என்ன செய்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அவர்கள் விரிவான ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இருப்பினும் அதில் காணப்படும் புள்ளிவிவரங்களை நுணுக்கமாக ஆராயும்போது எதிர்பார்த்த அளவு திட்டத்தில் நாம் முன்னேறவில்லை என்று இந்த மன்றத்தில் என்னால் குறிப்பிட்டாமல் இருக்க முடியாது. உணவு உற்பத்தி பெருக்கத்தில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேறவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். நேற்று பல உறுப்பினர்கள் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்தது போல உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் விவசாயிகளுக்கு நாளுக்கு நாள் ஊக்கம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறதா, குறைந்து வருகிறதா என்றால் குறைந்துதான் வருகிறது என்று சொல்ல வேண்டும். போதுமான அக்கரையையும், ஊக்கத்தையும் விவசாயிகள் இன்றைய தினம் விவசாயம் செய்வதில் காட்டவில்லை என்றுதான் குறிப்பிட வேண்டும். ஒரு விவசாயி தன்னுடைய குழந்தைகளை வருங்காலத்தில் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது என்றே நினைக்கிறான். பலர் பரம்பரையாக செய்து வந்துள்ள தங்களது விவசாயத் தொழிலை விட்டுவிட்டு வேறு தொழில்களுக்குச் செல்ல முற்படுகிறார்கள். விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த பல இளைஞர்கள் இப்போது விவசாயத் தொழிலை விட்டு, எங்கெங்கே ஆலைகள் இருக்கின்றன, அங்கே போய் மில்லில் வேலை செய்து பிழைக்கலாம் என்று போய் இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிற போது, நேற்றையதினம் டாக்டர் நடராசன் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்களே, அத்தமாதிரியாக விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் பலவகையிலும் உதவி செய்ய முன்வந்தால்தான் உணவு உற்பத்தியைக் கணிசமான அளவு பெருக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதர தொழில்களுக்கு இருப்பது போல விவசாயத் தொழிலுக்கும் க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வந்தால்தான் விவசாயிகளுடைய நிலைமை சீர் அடையும்.

விவசாயிகள் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஆனால் அறுவடை காலத்தில் எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்காமல் போகிறது. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இங்கே ஒரு சில காரணங்களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக எலித் தொல்லை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே இன்று நம்முடைய சாகுபடியில் கணிசமான ஒரு பகுதி எலி வெட்டினால் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு கூட கன்னியாகுமரி பகுதியில் 10 சத விதிகம் சாகுபடி எலி வெட்டினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே உடனடியாக சர்க்கார் எலி ஒழிப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும்.

மேலும் விவசாய இலாகாவிலே இன்றையதினம் பல ஆராய்ச்சிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தும் நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்கு அந்த இலாகாவினால் பயன் ஏற்படுவதில்லை. குறிப்பாக பயிருக்கு நோய் வருகிறபோது விவசாயி அந்த

28th February 1964] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

இலாகாவில் போய்ச் சொன்னால், அவர்கள் உதவி செய்யக்கூடும் என்று நினைத்து அங்கே போனால் அவர்களும் கையைவிரித்து விடுகிறார்கள், “எங்களுக்கே இது என்ன நோய் என்று தெரிய வில்லை” என்கிறார்கள். பல மருந்துகளை சொல்லி, அவற்றை எல்லாம் அடித்துப் பாருங்கள் என்கிறார்கள். அந்த மருந்துகளைத் தெளித்துப் பார்த்தாலும் பூச்சி மாறுவதில்லை. ஆகவே பயிர்களுக்கு விழுகிற பூச்சிகளைப் பற்றி நல்ல முறையில் ஆராய்வதற்கு அங்கங்கே மாவட்டங்கள்தோறும் ஆய்வுக்கூடங்களை ஏற்படுத்துவது நலமாக இருக்கும்.

உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நாம் ஜப்பான் சாகுபடி முறையைப் பற்றியெல்லாம் பிரசாரம் செய்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு அவற்றில் நாட்டம் ஏற்படவில்லை. இன்னும், விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் மனதில் படுகிற வகையில் பிரசாரம் செய்வதற்கு அங்கங்கே மாவட்டங்கள்தோறும் மாதிரிப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவது நலம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உதவியாக இருப்பது கால்நடை. கால்நடைக்காக விவசாயிகள் ஏராளமான ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறபோது திடீரென்று கால்நடைக்கு நோய் வந்தால் அவற்றை இழுத்துக்கொண்டு போய் டாக்டரிடம் காட்டுவதற்கு அருகாமையில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருப்பது இல்லை. நகரங்களுக்கு இழுத்துச் செல்கின்ற போதும், டாக்டர் இருப்பார், ஆனால் மருந்து இல்லை என்கிற சந்தர்ப்பமும் ஏற்படுகின்றன. அந்தமாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் 50 அறுபது ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே ஒரு நடமாடும் கால்நடை ஆஸ்பத்திரி யூனிட்டையாவது ஏற்படுத்தி, எங்கெங்கே கால்நடைகளுக்கு நோய் விழுகிறதோ அந்த அந்தப் பகுதிக்கு அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி கால்நடை பராமரிப்பிலும் அரசாங்கம் அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

இன்று கல்வித் தரத்தைப் பற்றி மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இருப்பினும் நம்முடைய சென்னை மாகாணத்தைப் பொருத்தவரை கல்வித் தரம் குறையவில்லை. நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது செகண்டரி எஸ்கேஷன் இருக்கிறது. அதிலே—எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்விலே தேறுகின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை வைத்துக் கொண்டு நாம் கல்வித் தரத்தைக் கணக்கிட்டுவிட முடியாது. மாணவர்கள் பரிட்சையிலே தேர்ச்சி பெற்று விட்டால் போதும் என்ற அளவிலேதான் கீழ் வகுப்புகளிலிருந்து மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, உண்மையிலேயே கல்வியின் தரம் இன்னும் உயரக் கூடிய அளவுக்கு உண்டான முறையை

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[28th February 1964]

ஆசிரியர்கள் கையாள முடிவதில்லை. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரிட்சையில் தேர்வதற்கான முறையிலேதான் கீழ் வகுப்புக்களிலிருந்தே கல்வி கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. தங்கள் வகுப்பு மாணவர்கள் எல்லோரும் தேர்விலே வெற்றி பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் எல்லா ஆசிரியர்களும் பாடம் கற்றுத் தருகிறார்கள். அதற்காக பள்ளிக்கூடம் திறந்தவுடனேயே டெஸ்ட் வைக்கிறார்கள். இலக்கணப் பாடத்திலும், மாணவர்கள் மனப்பாடம் செய்து எழுத வேண்டிய பகுதிகளிலும் அதிகப் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். இந்த வகையில் பயிற்சி கொடுத்து பரிட்சைக்கு அனுப்புகிற பள்ளிகளில் மாணவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு தேறிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, தாம் உயருவதற்கான கல்வி முறையை ஆசிரியர்கள் கற்றுக் கொடுப்பதற்கான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டப்படி, சீருடை வழங்குதல், மதிய உணவு போன்ற காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். இது வரவேற்கத் தக்கதுதான் என்றாலும் இந்தக் காரியங்களைச் செய்யும் பொறுப்பை ஆசிரியர்களிடம் ஒப்படைத்திருப்பதன் காரணமாக, நிச்சயமாக அவர்கள் கல்வியைக் கற்றுக் கொடுப்பதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்த முடிவதில்லை. ஆகவே, இந்தக் காரியங்களில் எல்லாம் ஆசிரியர்களை ஈடுபடுத்தாமல், பொது நல ஊழியர்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஆகியவர்களை ஈடுபடுத்தினால் ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய முழுக் கவனத்தையும் மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்றுக் கொடுப்பதிலே ஈடுபடுத்த முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, இன்று உரை நூற்கள் அதிகமாகிவிட்டன. அந்த உரை நூற்களை வாங்கி மாணவர்கள் படிக்கவேண்டுமென்று ஆசிரியர்களே மாணவர்களை வற்புறுத்துகின்றனர். நான் படிக்கிற காலத்தில் உரை நூற்களை 'பஸார் நோட்ஸ்' என்று கூறி, எங்களுடைய ஆசிரியர்கள் அவற்றை மாணவர்கள் வாங்கிப் படிக்கக் கூடாது என்று பணிப்பார்கள். ஆனால் இன்று ஆசிரியர்கள் அவற்றை வாங்கித்தான் ஆக வேண்டுமென்று பணிக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் ஆசிரியர்களுக்குச் சிரமம் குறைவு. ஆனால் மாணவர்கள் அதிகமாகச் செலவு செய்து உரை நூற்கள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ்ப் பாடத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லோரும் கோரூர் நோட்டைஸ் வாங்குகிறார்கள். மூன்று நான்கு ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இத்தகைய உரை நூற்கள் வெளிவருவதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் ஊன்றிக் கற்றுக் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. ஆகவே, இந்த உரை நூற்கள் வெளி வருவதை எல்லாம் தடை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்தகைய திட்டங்களையெல்லாம் மேற்கொண்டு கல்வியின் தரத்தை இன்னும் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

28th February 1964]

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, வருடா வருடம் வரவு செலவுத் திட்டம் வரும்போதெல்லாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியும் விமர்சனம் செய்து கொண்டு நான் இருக்கிறேன். இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தைப் பற்றி மத்திய காலத்திலே விமர்சனம் செய்யச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்காக உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, சென்ற ஆண்டுவரை எவ்வளவு செல வழித்திருக்கிறோம் என்று பார்ப்பதைவிட, இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக மக்களுடைய வாழ்க்கையில் என்னென்ன புதிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, அவர்களுடைய வருமானம், வாழ்க்கைத் தரம் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அதற்கேற்ற முறையில் திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றினால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். இன்றைக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக விவசாயத் துறையிலே, நீர்ப்பாசனத் துறையிலே, கல்வித் துறையிலே, சமூக அபிவிருத்தித் துறையிலே என்னென்ன அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்ற கணக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் கேட்க விரும்புவது மக்கள் எந்த அளவுக்கு அதனால் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் நாம் எந்த அளவுக்கு இந்தத் திட்டங்களைப் போற்றிப் புகழுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு வெற்றி பெறவில்லை என்பதைத்தான் அழுத்தத் திருத்தமாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் குறிப்பாக ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினால் உங்களுக்கு நல்ல முறையில் மனதிலே பதியும் என்று நினைக்கிறேன்.

சமீபத்தில் முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்தன. நடைபெற்ற நகராட்சித் தேர்தலில் எந்த அளவுக்குப் பணம் தண்ணீராக ஓடிற்று என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்று சொல்ல வரவில்லை. வோட்டு மிகப் புனிதமானது. ஆனால் இன்று பணம் கொடுத்துதான் வோட்டைப் பெற வேண்டுமென்ற நிலை வளர்ந்துவருகிறது. அப்படியானால் பணத்தின் தேவை எந்த அளவுக்கு சாதாரண ஜனங்களுக்கு இருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆளும் கட்சிக்கு இன்றையதினம் சென்னையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற தோல்வி சிந்திக்கத் தக்கதாகும். இதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வெற்றியாகவோ, ஆளும் கட்சியின் தோல்வியாகவோ வைத்துக் காட்டுவதைவிட வேறு வகையில் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே காங்கிரஸ் தோற்றதற்கும், தி. மு. கமுகும் வெற்றி பெற்றதற்கும் அடிப்படையான காரணம் என்ன என்பதை ஆட்சி யாளர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சென்னையிலே மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் யாரைப் பார்த்தாலும் வசதியுள்ளவர்களாகத் தெரியும். ஆனால் அதே வேளையில் இந்த ஊர் ஜனத்தொகையில் சரி பாதிப்பேர் இருக்க இடம் இல்லாத நிலைமையிலே, வருமானத்திற்கு சரியான வழிவகை இல்லாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி,

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [28th February 1964]

ஆஸ்பத்திரி வசதி எதுவும் கிடையாது. மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்குப் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நாயும், பன்றியும் கூட வாழமுடியாத கேவலமான இடத்திலே அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று வெற்றி பெற்றவர்கள் அந்த மக்களிடத்திலே ஊடுருவி நிற்கிறார்கள். தோல்வியுற்றவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்களைப் பார்த்து பொருமைப் படுவதில் பயன் இல்லை. இந்தத் தோல்வியை எவ்வாறு பார்க்க வேண்டுமென்றால் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலமாக இந்த மக்கள் எல்லாம் ஏன் பயன் அடைய முடியவில்லை என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்கிற அளவுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். காங்கிரஸ் திட்டம் ஜனநாயக சோஷலிசத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டது என்று கூறுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே நீங்கள் அந்தக் கோட்பாட்டை உண்மையாக அனுசரிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நான் ஒரு வேடிக்கையைப் பார்க்கிறேன்.

அரிசி ஆலைகளை தேசியமயமாக்குவது பற்றி பிரஸ்தாபிக்கப்படுகிறது, மீண்டும். அவற்றை தேசியமயமாக்குவதை எதிர்ப்பது அல்ல என் கருத்து. தேசியமயமாக்க வேண்டியவைகள் பல இருக்கின்றன. 50,000 ரூபாய் அல்ல, ஒரு லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்து அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அரிசி ஆலைகளை தேசியமயமாக்குவதால் இந்நாட்டு மக்களின் பிரச்சனையைத் தீர்த்து விட முடியாது. அது வெறும் பகல் கனவாகத்தான் இருக்குமே தவிர அந்தப் பேச்சினால் ஒன்றும் உதவுபடியாகாது. உணவுப்பொருள்களை சரியாக விநியோகிக்க, விலையைக் கட்டுப்படுத்த, விலையைக் குறைக்க இது பயன்படும் என்று கூறுகிறார்கள். முதலில் செய்யவேண்டிய பல்வேறு காரியங்களைச் செய்து விட்டு பின்னால் இதை செய்வதுதான் பயன் உள்ளதாக இருக்குமே தவிர இதனால் மட்டும் ஒட்டுமொத்தமாக விலைவாசியைக் குறைத்து விட முடியாது. முதலில் உற்பத்தி சாதனங்களை தேசியமயமாக்க வேண்டும். ஜனநாயக சோஷியலிசத்தை நோக்கி நாம் போக வேண்டுமென்று திட்டவாட்டமாக முடிவு எடுத்துக் கொண்டால் முதலில் ஒன்றை எடுத்து விட வேண்டும். அந்த வார்த்தையை நான் இந்த விமர்சனப் புத்தகத்தில் கூடப் பார்க்கிறேன். அதுதான் “கலப்புப் பொருளாதாரம்”. இந்த வார்த்தையை எடுத்து விட வேண்டும். இதுபற்றி காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் கூட பெரியதொரு வேண்டுகோள் விடப்படுகிறது. சோஷியலிசத்தின் மீது நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் எங்களோடு வந்து சேருங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் கலப்புப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றியும், அரிசி ஆலைகளைத் தேசியமயமாக்குவது பற்றியும் பேசிக் கொண்டிருந்தால் சோஷியலிசத்தின் மீது நம்பிக்கை உள்ள யாரும் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டார்கள். ஆகவே, மூன்றாவது திட்டத்தில் ஆகட்டும் அல்லது காங்கிரஸ் கட்சிக் கொள்கையில் ஆகட்டும் இந்தக் கலப்புப் பொருளாதாரத்தை பற்றி பேசுவதை விட்டு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதேபோன்ற தெளிவான முடிவுகளுக்கு ஆளும்

28th February 1964]

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

கட்சி வராத காரணத்தினால்தான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் என்ன வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ அவை நிறைவேற்றவில்லை. இன்று நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன, என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அதிகப்படியான குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் செல்வதைப் பார்க்கிறேன் என பகுதியில், ஹரிஜனங்களை வாழ வைக்கவேண்டுமென்று கூறும்போது எங்கள் கிராமத்தில் இருந்து எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நான்கு குழந்தைகள்கூட பள்ளிக்குச் செல்வதை நான் பார்க்கவில்லை. இங்கு வந்து புள்ளிவிவரங்கள் கூறி குற்றச்சாட்டு கூற நான் வரவில்லை. நான் கண்ணால் கண்டதைச் சொல்கிறேன். பள்ளிக் கூடங்கள் இருந்தும், ஹரிஜனங்களுக்குப் பொருளாதாரத் துறையில் எந்த விதமான மாற்றமும் இல்லாத காரணத்தினால் எவ்வளவு வசதிகள் இருந்தாலும் அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப முடியவில்லை. நகரங்களில் உள்ள ஒன்றிரண்டு ஹரிஜனங்கள் வேண்டுமென்றால் பள்ளிகளுக்கு அல்லது கல்லூரிகளுக்குச் சென்று உதவித் தொகை பெற முடிகிறதேதவிர கிராமங்களில் உள்ள 80 சதவிகித மக்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பலனை சிறிது கூட அனுபவிக்க முடியவில்லை. இந்த நாட்டில் வீடு இல்லை என்று சொல்லுகிறவர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதைவிட கேவலம் ஒன்றும் இல்லை. 2,000 மைல் நீளமும் 1,500 மைல் அகலமும் உள்ள இந்த நாட்டில் தங்களுக்கு என்று இரண்டு சென்ட் நிலம்கூட இல்லை என்று சொன்னால் அது வேதனைப் பட வேண்டிய விஷயமாகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட இந்த நாட்டிலுள்ள, ராஜ்ய அளவில் எடுத்துக் கொண்டால் இங்குள்ளவர்களுக்குக் குடியிருப்பிற்கு இடம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியவில்லை. தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்கள், மத்தியதரக் குடும்பங்கள், சர்க்காரில் வேலை செய்பவர்கள், கிராமங்களில் ஒன்றிரண்டு ஹரிஜனங்கள் இவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் வீடு இருக்கலாமேதவிர தமிழ் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் பெருவாரியான மக்கள் குடியிருப்பதற்கு வீடு கொடுக்க நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சி மிகவும் குறைவானது என்று நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ராஜ்ய அளவில் 20 சதவிகிதம் பேர்களுக்கு வீட்டுவசதி கிடைப்பாது. ஆகவே இந்தக் குறையைத் தீர்க்க தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப் பட வேண்டும். சோஷியலிஸம் பற்றி நாம் பேசும்போது ஒன்றை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். வருமான ஏற்றத் தாழ்வைப் போக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படிச் செய்தால் நாட்டிலுள்ள அறிவாளிகள், அறிஞர்கள் போன்றவர்கள் நாட்டை விட்டு ஓடிப் போய் விடுவார்கள் என்று தலைமைப் பீடத்திலுள்ள ஒரு சில தலைவர்கள் கூறுகிறார்கள். சம்பளம், வருமானம், கூலி இவற்றில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை இன்று நாம் அடியோடு ஒழித்து விடமுடியாது. ஆனால் அந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைப்பதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்று சம்பளத்தில், வருமானத்தில், லாபத்தில் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் மடங்கு வித்தியாசம் இருக்கிறதென்று சொன்னால் சோஷியலிஸம் பற்றியோ

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [28th February 1964]

அல்லது காந்திஜியைப் பற்றியோ நாம் பேசுவதில் ஒரு புண்ணியமும் இருக்க முடியாது. ஆகவே இதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு நாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். இன்று நாட்டில் பண வீக்கம் இருக்கிறது. அதனால் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது, சாப்பாட்டின் விலையும் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. பண வீக்கத்தை எப்படிச் குறைப்பது? சமீபத்தில் நான் பத்திரிகையில் படித்தேன். எகிப்தில் எப்படி பணவீக்கத்தைக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர்தான் அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். நாசர் சொல்லுகிறார்கள், உற்பத்தி சாதனங்கள் அத்தனையையும் எங்கள் கையில் வைத்திருக்கிறோம் என்று. இரண்டாவதாக, மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை முதலில் உற்பத்தி செய்வது, அதற்கான முன் உரிமை கொடுப்பது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு பேட்டியில் கூறியதைப் படித்தேன். ஆகவே, அடிப்படைக் காரணங்களைப் பற்றி சிந்தியாது விலைவாசி ஏற்றத்தை எப்படி தடுப்பது, அதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டு செய்யலாமா என்று சிந்திப்பதில் பயன் இல்லை. அடிப்படையான பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இந்த மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆகட்டும் அல்லது வருகிற திட்டங்கள் ஆகட்டும், அதன் பலனை மக்கள் பெறவேண்டுமென்றால் பண வீக்கத்தைக் குறைக்க வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். அதில்லாமல் மக்களிடம் இருந்து கடன்பெறுவது, சிறு சேமிப்புத் திட்டம் மூலம் பணம் சேமிப்பது, வரி போடுவது இம் மாதிரி வைக்கப்படுகிறது. மூன்றாம் திட்டத்தின் பலனை பெருவாரியான மக்கள் அனுபவிப்பதற்குப் பதிலாக ஒரு சாராரே அனுபவித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் மீது வரி போடுவதால் மட்டும் மூலம்தான் இதற்கு விடிவு காண முடியும். இல்லாவிடில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதுபோல் திரும்பத் திரும்ப பந்தயக் பண வீக்கத்தைக் குறைக்க முடியாது. தேசியமயமாக்குவதின் குதிரை மாதிரித்தான் ஓட வேண்டியிருக்கும். விலைவாசி உயருகிறது. அதற்காகச் சம்பளத்தை உயர்த்துகிறோம். சம்பளத்தை உயர்த்துவதினால் விலைவாசி ஏறுகிறது, இப்படிச் சுற்றிச் சுற்றிச் தான் வந்து கொண்டிருக்கும். ஆகவே அடிப்படையாக பலமான மாறுதல்களைச் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக, இன்று உணவுப் பொருள் உற்பத்தி விஷயத்தில் நம் மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல அகில இந்திய ரீதியில் கவனம் திரும்பியிருக்கிறது. கடந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் செலுத்திய கவனத்தை விட அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று பிரசாரம் நடந்து வருகிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க என்ன வழி? இயற்கையை மட்டும் நம்பி இருப்பது போதாது. நீர்ப்பாசன வசதி ஒரு பிரதான அம்சமாகும். நீர்ப்பாசன வசதி என்று கூறும்போது எங்கள் ஊரில் ஒரு வாய்க்கால் வெட்டித்தர வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இந்த விளக்கப் புத்தகத்தில் மாநில அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டுதான் அதை

28th February 1964] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

நான் பார்க்கிறேன். இதுவரை நான் பார்த்ததில்லை. அதற்காக நான் என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“நாட்டின் தென் பிராந்தியத்தை மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் நல்ல நீர் வளம் நிறைய இருக்கிறது. இந்த நீர் வளங்களை மொத்தமாக இந்தப் பிராந்தியத்தின் நலனுக்கு உகந்த முறையில் பயன்படுத்த தேசியக் கொள்கை உருவாக வேண்டும்.” இது வரவேற்கத்தக்கது. நாம் நிறைவேற்ற வேண்டிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை ஓரளவு எல்லாம் செய்து விட்டோம். இனி மத்திய அரசாங்கம் செய்யவேண்டியது இருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தோடு ஒரு பெரிய போராட்டமே கூட நடத்தினால் தரும். வடக்கு போய்ப் பார்த்தால் ஏராளமாக தண்ணீர் கடலில் சென்று விழுவதைக் காலாலாம். ஆகவே, தேசம் பூராவாக எடுத்துக் கொண்டு எங்கு நிலம் இருக்கிறதோ எங்கு நீர் இருக்கிறதோ இவற்றை இணைக்க தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நானும் கூட வடக்கேயுள்ள என் நண்பர்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். கங்கையையும் காவிரியையும் சேர்ப்பதில் முக்கிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பொதுவாக வடக்கேயுள்ள ஆறுகளை எல்லாம் தென் பிராந்தியத்திலுள்ள ஆறுகளோடு சேர்க்க வேண்டும் என்பதை ஒரு கோஷமாகவே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நானும் ஓரளவுக்கு சொல்லியிருக்கிறேன். பார்லிமென்டில் கூட இதைப்பற்றி அதிகமாக பரிசீலிக்க வேண்டும் என்றும் என் நண்பர்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குப் பதிலாக லேயர் பவானி பாசனத்திலுள்ள மக்களை அப்பாவி மக்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு அங்கேயுள்ள தண்ணீரை எடுத்து தஞ்சாவூருக்கு திருப்பி விடுவதால் மட்டும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிட முடியாது. ஏதோ நாங்கள் வாயில்லாதவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு எங்கள் பக்கத்திலுள்ள தண்ணீரைக் காவேரியில் திருப்பிவிடுவது என்பது சரியல்ல. அங்கே காவேரியில் தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டாம் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஏதோ காவிரிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு கீழ் பவானியிலுள்ள தண்ணீரைத் தஞ்சாவூருக்கு கொடுப்பதால் மட்டும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிட முடியாது. இந்த நாடு இந்திய நாடு, இந்திய நாடு என்பது ஒரே நாடு, அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் எங்களுடைய வயிற்றில் அடித்துவிட்டு அந்த தண்ணீரை எடுத்துப் பிறருக்குக் கொடுக்கவேண்டாம் என்று தான் சொல்லுகிறேன். தண்ணீர் கிடைக்காததன் காரணமாக பட்டினி கிடந்து கொண்டு, கலப்பையைத் தூக்கி குப்பையில் போட்டுக்கொண்டு வந்து தேசியம் பேசுவதிலே அல்லது காந்தி பஜனை பாடுவதிலோ எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. முதலாவதாக சோற்றுக்கு வழியிருக்கவேண்டும், அதன் பின்னால் தான் மக்களால் தேசியத்தைப் பற்றி பேச முடியும். தேசத்தினுடைய கொள்கையைப்பற்றி

19-00
a.m.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [28th February 1964]

பேச முடியும், காந்தியைப்பற்றி பேசமுடியும். அதல்லாமல் இருக்கின்ற தண்ணீரை எடுத்து அங்கேயும் இங்கேயும் திருப்பி திருப்பிக் கொடுத்து விடுவதால் மட்டும் உணவுப் பிரச்சனையை தீர்த்துவிட முடியாது. தண்ணீர் அவசியம் என்று தோன்றுகின்ற நேரத்தில், கேரளாவிலிருந்தோ, ஆந்திராவிலிருந்தோ, அல்லது மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தோ, கொண்டு வருவதற்கு அமைச்சர்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அப்போது தான் மூன்றாவது திட்டம் நல்ல முறையில் வெற்றி அடைய முடியும். அவ்விதம் அமைச்சர்கள் முயற்சி எடுப்பார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்வேன், அவர்கள் நீழே காலம் வாழவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வேன்.

கடைசியாக உணவுப்பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில், தண்ணீர் வசதி மிகவும் முக்கியமானது, அதை அரசாங்கம் தீவிரமாக எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கான வழிகளில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால், நிச்சயமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டம் சிறப்பாக வெற்றி அடையும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வை. சங்கரன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றுப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், பொதுவாக தங்கள் இயல்பை ஒட்டித்தான் பிறரையும் காண்பார்கள் என்ற முதுமொழிக்கு ஏற்ப பேசினார்கள். புராணத்தில் துரியோதனதுகளைப்பற்றி இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக சொல்வார்கள். அவர்கள் எதை எடுத்தாலும் தங்கள் இயல்பிலேயேதான் பார்ப்பார்கள். அதே போன்று திருக்கோஷ்டியூர் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எதை எடுத்தாலும் சரிவர செலவழிக்கப்படவில்லை நிறைவேற்றப்படவில்லை, என்று குறைகூறிப் பேசினார்கள். ஆனால், உண்மையில் இருக்கிற நிலைமையை எடுத்துப்பார்த்தால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் 150 கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக 180 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம். அதே போன்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் 290 கோடி ரூபாய்க்கு பதிலாக இன்னும் கூடுதலாக 35 அல்லது 40 கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவழிக்கப் போகிறோம். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நாங்கள் குறை கூறுவதற்காகத் தான் இங்கு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுவார்கள். குறை கூற வேண்டியது தான். ஆனால் குறை சொல்லும்போது நிறையையும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும், அதுதான் 'சாரிட்டி' நேச்சராக இருக்க முடியும்.

சாதாரணமாக ஒரு பிளானுடைய வெற்றி என்று சொன்னால் 'பைனான்ஷியல் அவுட்லே' யை மட்டும் பொருத்தல்ல. எந்த அளவிற்கு 'அவுட்புட்' ஏற்பட்டு இருக்கிறது. 'பெர்பாமன்ஸ்' எப்படியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அந்த முறையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தினுடைய பிளானை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் கணிசமான அளவுக்கு

28th February 1964] [திரு. வை. சங்கரன்]

வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. சொல்லப்போனால் மத்திய அரசாங்கத் தைவிட ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் நாம் வெற்றி அடைந்திருக்கிறோம் என்று நம்மால் சொல்ல முடியும்.

பொதுவாக 'எக்னமிக் பேஸிஸ்'-லை எடுத்துக் கொண்டால் நம் ராஜ்யத்தில் இன்டஸ்ரியல் செக்டாரும் வளர்ந்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இதே அளவில் விவசாயத்திலும் வளர்ந்திருக்கிறோமா என்று பார்க்க வேண்டியது அவசியம். விவசாய வளர்ச்சியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், நாம் எதிர் பார்க்கின்ற அளவிற்கு எப்போதும் பலன் கிடைப்பதில்லை. இதன் காரணமாகக் குறிப்பிட்ட அளவு அடைய முடியாது 'நேஷனல் இன்டஸ்ட்ரி' குறைந்து விடுகிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன.. விவசாயத்திற்குத் தேவைப்படுகிற பருவம் தவறி விடுகிறது, பருவம் பிந்தி வருகிறது. மழை சரியான நேரத்தில் வருவதில்லை. இம்மாதிரிப் பல குறைபாடுகள் நாம் கட்டுப்படுத்த முடியாதவாறு, நமக்கு அப்பாற்பட்டு ஏற்படுகின்றன. ஆகவே விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரை இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு வெற்றி காணும் வகையில் ஊக்கம் செலுத்தவேண்டும், அதற்கான வழிகளை எல்லாம் நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதில் குறிப்பாக ஸாயில் டெஸ்டிங் லாபராட்டரிஸ் பல இடங்களில் இருக்க வேண்டும், இப்போது இரண்டு இடங்களில் தான் இருப்பதாக தெரிகிறது. இது போதாது, பல இடங்களிலும் இருக்க வேண்டும், இப்போதுள்ள நிலைமையில் எந்த மண்ணுக்கு எந்த விதமான பெர்டிபைசரை உபயோகப்படுத்தலாம் என்று சரியாக விவசாயிகள் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக மண்ணை கெட்டு விடுகின்ற நிலைமையும் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைநகரத்திலும் ஒவ்வொரு லாபராட்டரி இருக்கவேண்டியது அவசியம். அதை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பெரிய டிராக்டர்களை நம் விவசாயிகள் பயன்படுத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே சிறிய டிராக்டர்களை உற்பத்திசெய்து வழங்குவதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலமாக உற்பத்தியை அதிகமாக்குவதற்கு விவசாயிகள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள். குறிப்பாக பெரும்பாலும் நம் விவசாயிகளிடத்தில் நாலேந்து எக்கர்கள் என்று குறைந்த அளவில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை சரியான முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதியாக எல்லா உரம் கடன் உதவிகளையும் காலாகாலத்தில் செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அதோடு, கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் விஷயமாக பல நண்பர்கள் கூறினார்கள். குறைந்த பட்சம் மழை இல்லாத இடங்களிலும், 'அஷ்யூர்ட் வாட்டர் சப்ளை' இல்லாத இடங்களிலுமாவது இந்த திட்டத்தை புகுத்துவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வை. சங்கரன்] [28th February 1964]

இன்னொன்று, நகரங்களையோ அல்லது கிராமங்களையோ எடுத்துக்கொண்டாலும், பல இடங்களிலும் கம்போஸ்ட் சென்டர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்தத் திட்டங்களை தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கும் இடத்திற்கு பக்கத்தில் ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும். தண்ணீர் வசதி உள்ள இடத்தில் கம்போஸ்ட் சென்டர் ஆரம்பித்தால் அதை ஒட்டியே, தண்ணீர் கம்போஸ்ட் வைத்து, மாடல் பயிர் பண்ணை, 'மாடல் கேட்டில் பார்ம்', 'மாடல் பெளல்ட்ரி பார்ம்', 'மாடல் பிஷ்ரி பார்ம்' இவைகளை எல்லாம் ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இதைப்பற்றி ஒவ்வொரு நகரத்திலும், முக்கிய கிராமத்திலும் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொள்முதல் சம்பந்தமாக, இது ஒரு சென்டரல் பாலிஸியாக இருப்பதால் இதை நாம், நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்றாலும் கூட, நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தக் கொள்முதல் முறை வெற்றி பெற வேண்டுமானால் ஓரளவுக்கு கணிசமாக விலையை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது கொடுத்துக்கொண்டிருப்பது மிகவும் குறைந்த விலையாகத்தான் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்டஸ்ட்ரியல் செக்டரைப் பொறுத்த வரையில், நெய்வேலி, சேலம், தூத்துக்குடி முதலிய இடங்கள் எல்லாம் இன்டஸ்ட்ரியல் ஸ்டீட்களாக மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். முக்கியமாக இந்த இடங்களில் எல்லாம் பல இன்டஸ்ட்ரீஸ், கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரீஸ், அலுமினியம் இன்டஸ்ட்ரீஸ், பிஷ்ரி இன்டஸ்ட்ரீஸ் எல்லாம் ஆரம்பிப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. தூத்துக்குடியைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய நகரமாக மாறிக்கொண்டு வருகின்றது. இப்போது அங்கு உத்தேசிக்கப்பட்ட 'ஆயில் ரிஃபைனரி' யை சென்னைக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருப்பதாக தெரிகிறது. நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், சென்னையைச் சுற்றியே எல்லாத் தொழில்களும் அமையக்கூடாது, அதோடு முக்கியமாக, தூத்துக்குடியிலிருந்து திருச்சி வரைக்கும் பிராட்கேஜ்ஜாக மாற்றவேண்டும் என்று நாம் மத்திய அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் நாம் தூத்துக்குடிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். அந்த அளவிற்கு, சென்னை யிலேயே எல்லாவற்றையும் கொண்டு வந்து குவிக்காமல், அங்கேயே ஆயில் ரிஃபைனரியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக ராஜ்யத்தின் தென்கோடியில் இருக்கிற தூத்துக்குடிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான், நாம் கேட்டிருக்கும் தூத்துக்குடி முதல் திருச்சி வரைக்கும் பிராட்கேஜ் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கும், கோரிக்கைக்கு நல்லதொரு வாதமாக இருக்கும். ஆகவே இதை மாற்றக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

28th February 1964 [திரு. வை. சங்கரன்]

அடுத்தபடியாக நம் ராஜ்யத்தில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸை எடுத்துக்கொண்டால், பிரைவேட் செக்டாரை எடுத்துக் கொண்டால் சின்னக் குறை சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ட்ரெயின்ஸ் அண்டு ஸ்ட்ரெசஸ் ஆஃப் எம்ப்ளௌன்சி என்று சொல்லப்படக் கூடிய நேரத்தில் ப்ரைவேட் செக்டாரில் இண்டஸ்ட்ரீஸ் துறையில் எதிர்பார்த்த ஸ்பர்ட் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு என்ன காரணம் சொல்லப்படுகிறது என்று பார்த்தால், பொதுவாக ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஒன்றை ஒரு நகரத்தில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால் அது பற்றி 4-5 அதிகாரிகளிடத்தில் ஒருவர் பின் ஒருவரிடமாக சென்று தகவல் தெரிந்து கொண்டாக வேண்டிய கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நகரத்திலும், டிஸ்ட்ரிக்ட் செண்ட்டரில் தனியாக ஒரு ஆஃபீஸ் வைத்து வருகிறவர்களுக்கு அட்வைஸ் செய்து பூர்ண இன்ஸ்பர்மேஷன் கொடுக்க தனியாக ஏற்பாடு செய்து, பல அதிகாரிகளை அணுகக் கூடிய கஷ்டத்தைக் கொடுக்காமல் எல்லாவற்றையும் ஒரே இடத்தில் தெரிந்துகொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொதுவாக சர்க்கார் பாலினியில் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சம்பந்தமாக சொல்லும்போது ட்ரெயினிங் செண்ட்டர்ஸ் ஆரம்பிப்பதுதான் அடிப்படைக் கருத்தாக இருக்கவேண்டும். அந்த மாதிரி இல்லாமல் ப்ரொடக்ஷன் சென்டராக மாறிவிடக் கூடாது. ப்ரைவேட் செக்டாரோடு போட்டி போடும் முறையில் அவைகள் அமைந்தால் அது சரியாகாது. சர்க்கார் துறையில் பல லட்ச ரூபாய் பெருமானமுள்ள மெஷின்கள் வரவழைக்க முடியும். அந்த அளவுக்கு ப்ரைவேட் செக்டாரில் இருக்கக் கூடிய இண்டஸ்ட்ரீஸில் செய்ய முடியாது. ஆதலால் போட்டி போடும் முறையில் அமையாமல் அவர்களை ஊக்குவிக்கும் முறையில் அமைய வேண்டுமே தவிர, அவைகள் ப்ரொடக்ஷன் செண்ட்ரர்களாக அமைந்து விடக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ட்ரெயினிங் செண்ட்டர்ஸ் ஆரம்பித்து ஊக்குவிக்கும் முறையில் அமையவேண்டும். அப்படியே அரசாங்கம் இண்டஸ்ட்ரீஸில் புகுந்தால் வெல்-டெவலப்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ், அப்பளத் தொழில், செருப்புத் தொழில், மாட்ச் ஃபாக்டரி போன்று ஏற்கெனவே வெல்-டெவலப்டாக இருப்பதில் புகுவதைவிட மற்ற, தேவையான ஏற்கெனவே அபிவிருத்தி அடையாத தொழில்களில் ஈடுபடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இண்டஸ்ட்ரீயல் செமினார் என்று இரண்டு ஜில்லாக்களில் நடத்தப்பட்டது. அந்த செமினார்களில் கூறப்பட்ட யோசனைகளையெல்லாம் பூர்ணமாக செயல்படுத்தவேண்டும். அதே போல மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இண்டஸ்ட்ரீயல் செமினார் நடத்தி மக்களிடமிருந்து யோசனைகளைக் கேட்டு அந்த யோசனைகளையெல்லாம் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. வை. சங்கரன்] [28th February 1964]

இன்றைக்கு எம்ர்ஜென்ஸி காரணமாக ஹாண்ட்லும் சம்பந்தமாக பல உதவிகள் குறைக்கப்பட்டு உள்ளன. தென் பிராந்தியத்தில் ஆர்ட் சில்க் இறக்குமதி செய்ய சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. பன்னிரண்டு அல்லது 15-ல் ஒரு பங்குக்குத்தான் லைசென்ஸ் இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆர்ட் சில்க், சில்குக்கு ட்யூப்ளிகேட்டாக இருக்கக் கூடிய முறையில் 150 ரூபாய்க்கு சில்க் வாங்குவது 30 ரூபாய்க்குள் அடங்கக் கூடிய முறையில் இருக்கிறது. சிக்கனத்திற்கு வழி செய்வதால் அதற்கு நல்ல முறையில் ஆக்கம் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு பல முக்கியமற்ற சாமான்களுக்குக்கூட, ஸ்விச்சுக்கு வேண்டிய போர்ஸிலின் போன்ற சாமான்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. நான்-எஸ்ஸென்ஷியல் ஆர்ட்டிகிள்ஸ்க்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் போது, இந்தத் தொழில் நம் மாநிலத்தில் ஒரு பகுதி மக்களுக்கு பிழைப்பாக வளர்ந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய பிழைப்பை பாதுகாக்கும் முறையில் போதிய அளவு ஆர்ட் சில்க் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்ஜினியரிங், பாலிடெக்னிக் கரிக்குலமில் இன்னமும் மாடர்ன் மெஷினரிக்குத் தகுந்தபடி டிரெய்னிங் மாற்றி அமைக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அது பற்றி 'ஹிந்து' பத்திரிகையில் கூட ஒரு எடிட்டோரியல் வந்தது. ஆகையால் டிரெய்னிங் முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பப்ளிலிட்டி ஸ்கீம் சம்பந்தமாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் முக்கியமாக என்னென்ன அபிவிருத்திகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, திட்ட சம்பந்தமாக என்ன வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று காண்பிக்க ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரத்திலும் பஸ்ஸஸ் தனியாக ஏற்படுத்தினால் மக்களுக்கு வீக் எண்ட், நாளில் எடுத்துக்காட்ட வசதியாக இருக்கும். அதே போல சினிமாக்களிலும் ராஜ்ய முன்னேற்ற வேலைகளை எடுத்துக் காட்டி பப்ளிசிடி செய்யவேண்டும்.

கண்ட்ரோல் சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கண்ட்ரோல் என்பது டிஸ்ட்ரிப்யூஷனோடு சேர்ந்து வருகிறது. இப்போது சிமெண்ட், சர்க்கரை இவைகளுக்கு கண்ட்ரோல் செய்திருக்கிறார்கள். டிஸ்ட்ரிப்யூஷனை நல்ல முறையில் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்போது டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் வியாபாரிகளிடமிருந்து அதிகாரிகளிடம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. 300 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்களிடம் 3,000 அல்லது 5,000 மூட்டைகளை விநியோகிக்கும் பொறுப்பு ஏற்படுகிறது. வியாபாரியின் பொறுப்பு அதிகாரியிடம் மாறி, அதில் ஏதாவது பிழை ஏற்பட்டால் அது சர்க்காருக்கு பிரதிபலிக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் முறையை நன்றாக பரிசீலிக்கவேண்டும். ஜில்லாக்களுக்குச் சென்று பொது மக்களிடம் இது சம்பந்தமாக இன்றைக்கு இருக்கும் குறைகள் என்ன என்று தெரிந்து எந்த முறையில் செய்தால் நன்றாக

28th February 1964] [திரு. வை. சங்கரன்]

இருக்கும் என்று டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் முறையை வகுத்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் இதை ஒப்பன் புக்காக, யார் வேண்டுமானாலும் பொருள் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது, எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது, எப்போது கொடுக்கப்பட்டது, எந்த காரியத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய வகையில், பார்வையிடும் வகையில் இருக்கவேண்டும். உதாரணத்திற்கு சிமெண்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால், சிமெண்ட் யாருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது, என்ன காரியத்திற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிந்துகொண்டு, அந்த சிமெண்ட் குறிப்பிட்ட காரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதா என்று கண்காணித்துப் பார்த்து பொது மக்கள் தெரிந்துகொண்டு தவறு ஏற்பட்டு இருந்தால் அதிகாரிகளுக்கு சொல்லும் வகையில் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் ஓரளவு தவறு ஏற்பட்டாலும் அவைகளை நிவர்த்திக்க முடியும். ரிப்பேர் செய்வதற்கு என்று பத்து மூட்டை சிமெண்ட் வாங்கிக் கொண்டால், அந்த நபர் அது உண்மையிலேயே ரிப்பேர் செய்வதற்குத்தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டதா என்று பொது மக்கள் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கக் கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் சர்க்கரையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது எந்தெந்தெப் பிராந்தியங்களுக்கு எந்தக் கடைகளுக்கு என்னென்ன கோட்டா என்று மக்கள் தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டும். கண்ட்ரோல் இருக்கும்போது டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் நல்ல முறையில் இருக்கிறதா என்று கவனிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் ஏற்பட முடியவில்லை என்றால், ரேஷன் கார்டு முறை கொண்டு வந்தாலாவது பொல்லாப்பு அதிகாரிகளுக்கோ, அரசாங்கத்திற்கோ இருக்காது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போன கவர்னர் உரையின்மீது நடந்த விவாதத்தின்போது கூட திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் மாவட்ட ரீதியில் அட்வைஸரி க்ரூப்ஸ் மாதிரி வைத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு ஒப்பைனலைச் செய்யவேண்டுமென்று அந்த சமயத்தில் சொன்னேன். இப்போது நான்காவது திட்டத்தைத் தயாரிக்கும் தருணம் வந்து விட்டது. அஃபிஷல்லை மட்டும் வைத்துக்கொள்வதை விட, நேரடியாகத் தெரிந்து எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய முறையில் நான்-அஃபிஷல்லை, குறிப்பாக எம்.எல்.ஏ.-க்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நேரடியாகத் தெரிந்துகொண்டு எடுத்துச் சொல்வதற்கு முக்கியமாக எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அவசியம். ஒரு சில மாவட்டத்தின் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தான் போன தடவை சேர்க்கப்பட்டார்கள். அந்த மாதிரி இல்லாது எல்லா மாவட்டத்திற்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் வகையில் எம்.எல்.ஏ.-க்களையும் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த முறையில் செய்தால் பின்னால் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[28th February 1964

* திரு. ம. கமலநாதன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, முன்னராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இடைக்கால ஆய்வினமீது எடுத்து கருத்துக்களில் ஒரு சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

முன்னராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சென்னை மாநிலம் பூரா விலும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் பொதுவாக பரவலாக அமலாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கும் போது கொஞ்சம் வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. உதாரணமாக விவசாய அபிவிருத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் பாக்கேஜ் திட்டங்கள் நெல் விளையும் பகுதி என்று கூறி தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, கோவை, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சோளத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கோவையில்தான் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராகியை எடுத்துக் கொண்டால் வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, கோவை மாவட்டங் களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பருத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் கோவை மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக் கிறது. மற்ற பணப் பயிர்களை எடுத்துக்கொண்டால் தென்னை, வேற்கடலை போன்ற பயிர்களைப் பொறுத்த வரையில் கோவை, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, மதுரை இராமநாதபுரம் மாவட்டங் களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர சேலம் மாவட்டத் தைப் பற்றி கொஞ்சம் கூட அக்கரை காட்டியதாகத் தெரிய வில்லை. ஏன்? காரணம் என்ன? எடுத்துச் சொல்ல யாரும் இல்லையா, இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல அமைச்சரவையில் யாரும் இல்லையா என்று கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. சேலம் மாவட்டம் என்ன பாலேனமா? நெல் விளையாதா சோளம் விளையாதா? தென்னை விளையாதா கரும்பு விளையாதா? இவ்வளவும் விளைந்துகொண்டிருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை அங்கே புகுத்தாமல் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு மட்டும் விஸ்தரிக்கும்போது வேதனையாக இருக்கிறது. சேலம் மாவட்டம் பூராவையும் எடுத்துக் கொண்டால் இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலை இருக்கிறது. அதிலும் வட சேலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மேலும் மேலும் பின் தங்கியிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு கல்வியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். மற்ற மாவட்டங்களில் 10,000 மக்களுக்கு ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. அல்லது அதற்குக் குறைந்த மக்களுக்கு ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. ஹோசூரில் 50,000 பேருக்கு ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. மற்ற பகுதிகளில் 25,000 பேர்களுக்கு ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. அங்கே படிப்ப தற்கு மக்கள் இல்லையா? உயர்நிலைப் பள்ளி திறந்தால் அங்கே நடக்காதா? இது ஒரு மோசமான நிலை, ஒரு கேவலமான நிலை. இந்த நிலையிலே சேலம் மாவட்டம் இருப்பதுபற்றி எல்லா அமைச்சர்களும் கொஞ்சம் வெட்கப்படவேண்டும் என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்திக்கு நமக்கு ஒரு இலக்கு இருக்கிறது. 31 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்திவிடலாம் என்று ஒரு இலக்கை ஏற்படுத்திவிட்டோம். விளைச்சலைப்பற்றி கீழே இருக்கக்கூடிய கிராம சேவக்குகள் கொடுக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரங்கள் தான்

28th February 1964] [திரு. ம. கமலநாதன்]

மேலே மந்திரிகளுக்குக் கிடைக்கின்றன. விளைந்தாலும் சரி, விளை யாவிட்டாலும் சரி, கொடுக்கப்படுகிற புள்ளிவிவரங்கள் அந்த அளவுக்கு உயர்த்திக் காட்டுகின்றன. கணக்குகளை அந்த அளவுக்கு உயர்த்திக்காட்டுகிற ஒரு சாமர்த்தியம் பெற்றிருக்கிறார்கள் கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள். ஆனால், உண்மையிலேயே அவ்வளவு அதிகமாக விளைச்சல் இருக்கிறதா என்று பார்க்கிற பொறுப்பு யாருக்கு இருக்கிறது? ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் களுக்கு 1,008 தொல்லைகள். கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அளவுக்கு உண்மையிலேயே அவ்வளவு அதிகமாக நெல் விளைந்திருக்கிறதா, மற்ற பயிர்கள் விளைந்திருக்கிறதா, உண்மையிலேயே நாம் இலக்கை அடைந்திருக்கிறோமா என்று பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், 7, 8, ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எங்கள் பகுதியில் ஒருவர் விவசாய விளைச்சல் போட்டியில் கலந்து கொண்டார். பொதுவாக எல்லாவிதமான முறைகளையும் கையாண்டு, பொறுக்கு விதை, பெர்டிலைஸர்ஸ், பயிர் பாதுகாப்பு முறைகள் இவைகளையெல்லாம் கையாண்டாலும், விளைச்சல் எவ்வளவு விளையும் என்று சாதாரணமாகக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், 7,000 அல்லது 7,500 ராத்தலுக்கு மேல் ஒரு ஏக்கருக்குக் கிடைப்பதில்லை. கடந்த பொங்கல் தினத்தன்று வெளிவந்த கல்கிப் பத்திரிக்கையில், பழைய முதல் அமைச்சர் ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் விவசாயத் தொழிலைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறார். எவ்வளவுதான் அதிகமாக கிரத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், எவ்வளவு நல்ல முறைகளைக் கையாண்டாலும், பொறுக்கப்பட்ட விதை, பெர்டிலைஸர்ஸ் முதலியவைகளை உபயோகித்தாலும், 5,000, 6,000 ராத்தலுக்கு மேல் விளைவிக்க முடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது என்ற அளவுக்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால், அந்த விவசாயி 12,200 ராத்தலுக்கு மேல் விளைவித்ததாக, அகில இந்திய ரீதியிலே கிருஷிக் பண்டிட் என்ற பட்டத்தையும், ஒரு டிராக்டரையும் பரிசாகப் பெற்றார். அது ஒரு பெரிய மோசடி என்று அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட தவறான புள்ளி விவரங்கள் பொதுவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'சப்ஸிடைஸ்ட் ஸ்கீம்', அதாவது சலுகை விலையில் கொடுக்கப்படும் விதைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, பெர்டிலைஸர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, வேறு 'இம்ப்ளிமெண்ட்ஸ்' சலுகை விலையில் கிடைப்பதை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, தவறான முறையில்தான் அவைகள் விற்கப்படுகின்றன, அல்லது விநியோகிக்கப்படுகின்றன. தேவையான விவசாயிகளுக்கு அவைகள் கிடைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட பெர்டிலைஸர்கள் உண்டு, இவ்வளவு சதவிகிதம் விலையில் குறைத்துக் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற அளவுக்கு மக்களுக்கு தெரியக் கூடாத நிலைமை இருக்கிறது. காரணம், அதற்காக இருக்கும் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருப்பதுதான்

[திரு. ம. கமலநாதன்] [28th February 1964]

என்று சொல்லவேண்டும். நேற்று பேசும்பொழுது கனம் உறுப்பினர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் 'யூனியன் ஸ்டாப்' ஏராளமாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு போதுமான வேலை இல்லை என்று சொன்னார். அது உண்மைதான். ஆனால், விவசாயத் துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் மிகவும் குறைவு. விஸ்தரிப்புப் பகுதியில் அதிகமாக இருக்கும் அதிகாரிகளை குறைத்துவிட வேண்டும். ஈ.ஓ. (கோவாபரேஷன்) அவர்களுக்கு ஒரு வேலையும் கிடையாது. ஈ.ஓ. (இண்டஸ்ட்ரிஸ்) அவர்களுக்கு ஒரு வேலையும் கிடையாது. ஈ.ஓ. (கோவாபரேஷன்) அவர்களுக்கு சம்பளம் ரூ. 200. இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளைக் குறைத்துவிட்டு, கிராம சேவக்குகளை 10 என்பதை 20 பேர்களாகப் போடுங்கள், மேஸ்திரியை 2 என்பதை 4 பேர்களாகப் போடுங்கள், 'பீல்டு மேன்' 2 என்பதை 4 பேர்களாகப் போடுங்கள். ஆயிரத்து எட்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், செயல்படுத்தப்படுகிற முறையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்பொழுது திட்டங்கள் இருந்தும் பிரயோசனம் இல்லாமல் போகிறது. உண்மையிலேயே திட்டங்கள் மக்களுக்கு பயன்படமுடியாத நிலை இருக்கிறது. புள்ளிவிவரங்கள் பற்றி பரிசீலிக்க பொதுவாக ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். ஒரு இடத்தில் இவ்வளவு ராத்தல் விளைச்சல் இருக்கிறது என்று சர்க்காரிடம் கணக்கு இருக்கிறது. திடீரென்று பிளாக்கில் அந்த இடத்திற்குப் போய் உண்மையாக எவ்வளவு விளைந்திருக்கிறது என்பதுபற்றி 'சர்ப்ரைஸ் செக்' செய்ய வேண்டும். கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரம் உண்மையாக விளைச்சலுக்குச் சரியாக இருந்தால், நீங்கள் என்ன சொன்னாலும், அதற்கு நாங்கள் கட்டுப்பாட்டை தயாராக இருக்கிறோம். அதே போல பல திட்டங்கள் அவைசியமாக இருக்கின்றன. கிராம தொண்டர் படை என்பது ஒரு பெரிய திட்டம். அதைப்பற்றி எவ்வளவு சர்க்குலர்கள் போடப்படுகின்றன, அதற்காக கிராம சேவக்குகள் எவ்வளவு வேலை செய்கிறார்கள்? ஆனால், உண்மையிலே 'மக்களுக்கு ஆர்வம் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். 'மான்பவர்' இலவசமாகக் கொடுப்பது என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி புள்ளிவிவரங்கள் பார்ப்பதற்கு நன்றாக இருக்கிறது, படித்துக் கேட்பதற்கு நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால், நடைமுறையில் கிராம தொண்டர் படையில் இருப்பவர்கள், கிராம தொண்டர் படையில் பெயர் பதிவாகி இருக்கக்கூடியவர்கள் தொண்டர் படையில் உறுப்பினர்களாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றியெல்லாம் 'சர்ப்ரைஸ் செக்' செய்து பாருங்கள், எடுக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் செயல்படுகின்றனவா, இல்லையா என்று கண்காணித்துப் பார்க்க வேண்டும். கீழ் இருப்பவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று திடீரென்று கண்காணித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மூன்று வருஷங்கள் பூர்த்தியாகி, இன்னும் இரண்டு வருஷங்கள் பாக்கி இருக்கிறது. எஞ்சியுள்ள 2 வருஷங்களிலாவது வட சேலம் மாவட்டத்தைப் பற்றி கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும், அங்கே கல்வி உயர்வதற்குக் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

28th February 1964] [திரு. ம. கமலநாதன்]

அங்கே தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கே இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். அந்த இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்டில் 18 யூனிட்கள் கட்டப் போகிறார்கள். இப்பொழுதுதான் 6 யூனிட்கள் கட்டி முடியக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அதிலே தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு தகுதியுள்ளவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்றால், அப்பளிகேஷன் வருவதில்லை. டெப்யூடி டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்டிரிஸ் வருகிறார்கள், அடிக்கடி கூட்டம் கூட்டுகிறார்கள், கூட்டி தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு யாராவது இருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால், ஒரு சாதாரண முதலாளிக்கு, இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்டுக்குப் போய் அத்தகைய வாடகை கொடுத்து ஒரு தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு தைரியம் வரமாட்டேன் என்கிறது. அந்த அளவுக்கு 7 லட்சம் ரூபாய், 10 லட்சம் ரூபாய் முதல் போடக்கூடிய அளவுக்குத்தான் திட்டம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக அரசாங்கம் முதலீடு கொடுத்து, அவர்களுக்கு எந்தத் தொழிலில் அக்கரை இருக்கிறதோ அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்கக் கூடிய ஒரு நிலை, அவர்களுக்கு அம்மாதிரி தைரியம் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு நிலை இல்லை. அப்படி அவர்களுக்கு தைரியம் கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரிகளோ, திட்டங்களோ இல்லை.

பொதுவாக வடசேலத்தில் கரும்பு மிக அதிகமாக விளைகிறது. சில இடங்களில் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பித்த பிறகுதான் கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸைப் பாருங்கள். அந்த இடத்தில் கரும்பு மிக அதிகமாக விளைகிறது. சர்க்கரை ஆலையின் தேவைக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்று சில அதிகாரிகள் சொன்னார்கள்.

வட சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பழத் தோட்டங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. நமக்கு அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி வேண்டும், ஏற்றுமதி வேண்டும். வெளி நாட்டுப் பணம் வேண்டும், தேவை என்ற ஒரு நல்ல எண்ணம் இருந்தால், அந்த ஏற்றுமதியில் நமது அரசாங்கம் நல்ல கவனம் செலுத்தலாம். எப்படி என்று கேட்டால், டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்டிரிஸ் அவர்கள் சமீபத்தில் பழம் பதனிடும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு 50 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது, அது பற்றி ஆராய்ந்தால் ஒரு நல்ல பெரிய தொழிற்சாலையை அந்தப் பகுதியில் ஏற்படுத்த முடியும் என்ற அளவுக்கு கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முடியுமா என்பதை சர்க்கார் கொஞ்சம் பரிசீலித்து பழம் பதனிடும் தொழிற்சாலையை அங்கே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இடைக்கால ஆய்வு அறிக்கையைப்பற்றி ஒரு

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [28th February 1964]

சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட பிற்பகுதியிலே நாம் இன்றைக்கு இருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்தத் திட்டங்களினால் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து, அப்படி முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்றால், அதற்கு என்ன திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும், திட்டங்களை எப்படி நாம் சீர்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுவதுதான் சாலசு சிறந்தது. ஆனால், அதை விடுத்து, எனக்கு முன்பு பேசிய சேலம் அங்கத்தினர் திரு. கமலநாதன் அவர்கள், அவர்களுக்கு வடக்கு தேய்ந்துவிட்டது என்ற வார்த்தை வராமல் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது வடக்கு சேலம் தோய்ந்து விட்டது, அங்கு உயர்நிலைப் பள்ளி கட்டுவதற்கு சர்க்கார் முன்வரவில்லை, அதற்காக அமைச்சர்கள் வெட்கப்பட்ட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டும் என்று கேட்டு, அதற்கான கட்டிடங்கள் கட்டித் தருகிறோம் என்று சொல்லி, அதற்கான மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அரசாங்கம் மறுத்திருக்கிறது என்பதை எங்கேயாவது யாராவது சொல்ல முடியுமா? கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய பொறுப்பு அந்த வட்டாரத்து மக்களுடையது. அந்த வட்டார மக்கள் கட்டிடம் கட்டுகிறார்களா, இல்லையா என்று பார்த்து, அதில் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது சாதாரணமாக அங்கு இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கடமை. ஒருக்கால் கனம் அங்கத்தினர் தவறியிருந்தால், அவர் வெட்கப்பட வேண்டுமே அல்லாது, அமைச்சர்கள் வெட்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திட்டக் கமிஷன் எவ்வளவு அளவு நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள், அதைவிட நம்முடைய மாநிலம் செலவு செய்திருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். கடந்த ஆண்டுகளிலேயும் சரி, இந்த ஆண்டிலும் சரி, திட்டக் கமிஷன் நமக்கு ஒதுக்கிய தொகையைவிடக் குறைவாகச் செலவு செய்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நடைமுறை ஆண்டைப் பார்த்தால்கூட ரூ. 8 கோடி அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறோம். திட்டக் கமிஷன் நிர்ணயித்தது ரூ. 60 கோடி. ஆனால் இந்த ஆண்டு ரூ. 68 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம். நேற்று பேசிய ஒரு அங்கத்தினர், அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே, புதிதாக என்ன தொழில்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார். செலவினங்கள் ஏதோ அதிகமாகிவிட்டதால், முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது என்று குறிப்பிட்டார். நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே ஐந்தாவது பாராவிலே, “கோதையாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம், மேட்டூர் குடைவு நீர் மின்சாரத் திட்ட இரண்டாம் நிலைபோன்ற புதிய திட்டங்களைச் சேர்த்ததும் பொதுக் கல்வி, தொழிற் கல்வி, சிறு பாசனம் போன்ற துறைகளில் வேலைத் திட்டங்களை விரிவுபடுத்தியதும் தான் திட்டத்தின் அளவு பெரிதானதற்குப் பெரும்பாலும் காரணமாகும் என்பதை இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்” என்று தெட்டத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்கள். செலவு அதிகமாகியிருக்கிற காரணத்தைக் காட்டி, புதிய தொழில்கள்

28th February 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

இங்கே ஆரம்பிக்காமல், முன்னேற்றம் அடைந்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவதிலே பிரயோசனம் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அங்கத்தினர்கள், “வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிய பகுதியைக்கூட எடுத்துச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக, அமைச்சர்கள் நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொள்ளவில்லை என்று ஒட்டு மொத்தமாக சுலபமாகச் சொல்லி விடலாம். ஆனால் சர்க்கார் என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும். திட்ட அளவைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய மாநிலம் பக்கத்திலுள்ள பிற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் பின் தங்கிச் செல்லுகிறதா என்பதை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்தக் குறிப்பிலேகூட, “திட்ட வேலைகள் நிர்ணயித்தபடி நிறைவேறி வருகிற நாட்டிலுள்ள ஒரு சில மாநிலங்களில் சென்னை மாநிலமும் ஒன்றாகும்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நன்றாகத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிவரக்கூடிய மாநிலங்களிலே நமது மாநிலம் மூன்றாவதாக இருக்கிறது என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நமக்கு முன்னரே தொழில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ள பஞ்சாப் ராஜ்யத்திற்குப் பிறகு சென்னை மாநிலம் வருகிறது என்று சொன்னார். அதைப்பற்றி உண்மையிலே நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். அண்டை மாநிலங்கள் எல்லாம் நம் தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்பொழுது, நாம் மட்டும் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால், அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்காது. விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்று சொல்லி விடலாம். விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது, ஒரு படி அரிசி ரூ. 1½-க்கு விற்கிறது என்று சொல்லலாம். “நாம் நிறைவேற்றிய வேலைத் திட்டங்களின் மூலம், திட்டத்தின் முதல் இரண்டாண்டுகளில் 5.37 லட்சம் டன் அளவுக்குக் கூடுதல் உற்பத்தித் திறன் உருவாகியுள்ளது” என்று சொல்லும் பொழுது, உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான திட்டங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லும்பொழுது, உற்பத்தி எப்படிக்குறைய முடியும்? விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது, ஒரு படி அரிசி விலை ரூ. 1½ என்று தேர்தல் பிரசாரத்தில் வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் சட்ட மன்றத்திலே சொல்லுவதற்கு உகந்ததாக இருக்காது. இந்த அறிக்கையில் அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், “மந்த வளர்ச்சியுள்ள அல்லது வளர்ச்சியே அற்ற ஒரு பொருளாதாரத்தில் பற்றாக்குறையோ, விலைவாசிகள் ஏற்றமோ இருக்கமாட்டா” என்று. எந்த ஒரு நாட்டிலாவது நமது வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடாமல், திட்டங்களைப் போடாமல் நாம் மந்தமாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தால், விலைவாசி உயருவதற்குக் காரணமே இருக்காது. தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக, அதிகமாக, திட்டங்கள் மேலும் மேலும் போடப்போட, மக்களிடம் அதிக வரி வாங்கியோ அல்லது நிதி திரட்டியோ திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், எந்த நாட்டிலும் விலைவாசி உயருவது சகஜம். விடுதலை அடைந்த எந்த நாட்டிலும், 5 அல்லது 10 ஆண்டுகளிலே, திட்ட ஆரம்பத்தில் விலைவாசி உயராமல் தடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படி எந்த நாட்டிலும் செய்ததே கிடை

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [28th February 1964]

யாது. திட்டங்கள் போடும்போது விலைவாசி உயரத்தான் செய்யும். அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குத்தான் திட்டங்கள் போட்டு, அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, குறைந்த விலையிலே பொருள்கள் கிடைப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். நமக்கு எல்லாம் தெரியும், அன்றைக்கு ஒருவர் வாங்கின கூலி என்ன, இன்றைக்கு வாங்குகிற கூலி என்ன என்பதெல்லாம். அன்றைக்கு ரூ. 30 சம்பளம் வாங்கினவர்கள் இன்றைக்கு ரூ. 150 அல்லது ரூ. 200 வாங்குகிறார்கள். அன்றைக்கு நான்கு அணை கூலி வாங்கினவர்கள், இன்றைக்கு ரூ. 2 அல்லது ரூ. 3 வாங்கலாம். அன்றைக்கு ரூபாய்க்கு 8 படி அரிசி விற்பதே, இன்றைக்கு ஏன் 2 படியாக விற்கிறது என்று கேட்டால், வருவாய் அதிகரித்துக் கொண்டு போனால், விலைவாசியும் அதிகரித்துக் கொண்டு போகுமே தவிர, குறைவதற்கு வழி இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் தொழில்களை நிறைவேற்றுவதற்கு தொழில் நுட்ப பணியாளர்கள் பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்து வருந்துகிறோம். எப்படியாவது நம்முடைய நாட்டிலே தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்கள் அதிகமாக பெருக்குவதற்கு நாம் வழிவகை செய்யவேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் படித்த எஞ்ஜினியர்கள் எல்லாம் வேறு மாநிலங்களுக்கு செல்வதன் காரணமாக இந்த பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே படித்த எஞ்ஜினியர்கள் வேறு மாநிலங்களிலே அதிகச் சம்பளம் கிடைக்கிறது என்று போய்விடுகிறார்களென்று தெரிய வருகிறது. அப்படியென்றால், அதைப் பரிசீலித்து, நம்முடைய மாநிலத்தில் சம்பள விகிதம் என்ன, பிற மாநிலங்களில் சம்பள விகிதம் என்ன என்பதைப் பரிசீலித்து, இங்குள்ள சம்பள விகிதங்களை உயர்த்தினால் நம் மாநிலத்தில் படித்த எஞ்ஜினியர்கள் இங்கேயே தங்குவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள அதிகாரிகள் கொடுக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு நாம் திட்டங்களை தீட்டக்கூடாது நான்காவது, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நாம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது, அந்தந்த மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நிபுணர்களையும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் வைத்துக்கொண்டு திட்டங்கள் போடவேண்டும். அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள நிபுணர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வட்டாரங்களுக்கு என்ன வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று சொன்னால், திட்டத்தின் பயனை நாம் நன்கு பெறமுடியும். ஆகையால், இதைப் பரிசீலிப்பதற்கு மாநிலம் முழுதும் நிபுணர்களை அனுப்பி விவரங்களைச் சேகரித்து திட்டத்தை உருவாக்கினால் திட்டத்தின் பலன் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கலெக்டரோ, அல்லது தாசில்தார்களோ கொடுக்கக்கூடிய கணக்கை வைத்துக்கொண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஒருசில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

28th February 1964]

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

அடுத்தபடியாக, இந்த குறிப்பிலே ரீசத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாய் 25 லட்சத்தில் 4 லட்சம்தான் செலவாகியிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் இருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதியான நீலகிரிப் பகுதியை ஒரு பெரிய டிரிஸ்ட் சென்டர் என்று சொல்ல முடியும். எவ்வளவோ பேர் நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள உதகமண்டலத்திற்கு வருகிறார்கள். ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவிலே பக்கத்திலேயிருக்கக்கூடிய பகுதிகளைப் பார்ப்பதற்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. வெளியிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் நேராக உதகமண்டலத்திற்கு மட்டும் வரமாட்டார்கள். ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள், புராதனத்தைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள் வந்தால், அந்த மாவட்டத்திலிருக்கக்கூடிய மக்கள் எப்போர்ப்பட்ட மக்கள், ஆதிவாசிகள் எங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்களைப்பற்றி எல்லாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நினைப்பார்கள். ஆனால், அவர்கள் வெளியிடங்களுக்கு செல்லவேண்டுமென்று நினைத்தால் சரியான பாதைகூட இல்லை. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீலகிரியும், கொடைக்கானலும் முக்கியமான டிரிஸ்ட் சென்டர்களாக விளங்குகின்றன. ஆகவே, அங்குள்ள வசதிகளை விரிவுபடுத்தும் வகையில் என்னென்ன செலவு செய்ய வேண்டுமோ, அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு வார்த்தை. இன்றைக்கு பஞ்சாயத்திலே வரிகளையெல்லாம் சம்பளமாக கொடுக்கிறோம். அப்படிச் சொல்லும் போது மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு நிர்வாக அதிகாரி தேவையா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். புல எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிஸர்களும் ஆடிட் உத்தியோகஸ்தர்களும் இருக்கிறார்கள். அதோடு கூட ஒரு நிர்வாக அதிகாரியும் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று சிந்தித்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

“வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ்” இலாகா என்று ஒரு தனிஸ்தாபனத்தை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதே வேலையை முன்பு கலெக்டர் ஆபிஸில் ஒரே ஒரு குமாஸ்தாதான் பார்த்துக் கொண்டு வந்தார். இன்றைக்கு நாம் இதற்கு என்று தனியாக ஒரு இலாகா ஏற்படுத்தியிருப்பது வின் விரயம் இல்லையா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த வேலையை பஞ்சாயத்து யூனியனிலே ஒரு கிளார்க் வைத்து பார்க்கலாம். அங்கே பஞ்சாயத்து கமிஷனர் இருப்பதால் வேலை சரியாக நடைபெறும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இதை வரவேற்று என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இடைக்கால ஆய்வு உரையில் கலந்து கொண்டு பேசுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நல்ல முறையிலே மூன்றாவது திட்டம் வெற்றி பெற்று, பொது மக்களுடைய பேராதரவைப் பெற்று வரும் இந்த நோத்திலே மேலும் நல்ல முறையிலே வெற்றி பெற என்ன என்ன யோசனைகள்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [28th February 1964]

நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்பதிலே என்னுடைய சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழித்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால் சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்கு என்று ஒதுக்கியிருந்த பணம் செலவு செய்யப்படவில்லை. காரணம் என்று என்று அலசிப் பார்க்கும் நேரத்திலே பல் வேறு காரணங்களில் முக்கியமானது ஜில்லாவாரியாக அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்த லிஸ்டில் உள்ள திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் போய் இருக்கின்றன. திட்டத்தின் மதிப்பீடு ரூபாய் 50,000 என்று போட்டிருந்தால் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய கூலி அதிகரிப்பினால் கட்டிடங்களுக்கான பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தினாலும் அந்த குறைந்த அளவில் சிறிய பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. ஆதலால் கால தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்கு ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட் போட வேண்டும் என்றால் மேலும் 9, 10 மாதம் ஆகிறது. இதற்கிடையிலே விலைவாசிகள் கூடிக் கொண்டே போகின்றன. ஏற்கெனவே போட்டிருக்கிற எஸ்டிமேட்டில் 15 சதவிகிதம் அல்லது 18 சதவிகிதம் விலையேற்றம் காரணமாக ஏற்படுகிறது. ஆகவே சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை வெற்றிகரமாக துரிதமாக நிறைவேற்ற தனிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால், கோயம்பத்தூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் சூளுர், பல்லடம், அவஞ்சி முதலிய பிரிக்காவினுள்ள விவசாயிகள் குடி தண்ணீருக்குக் கூட கஷ்டப்படும் நிலையில் இருப்பார்கள். இன்றைக்கு பல கிராமங்களிலே என் தொகுதியில் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் வந்திருக்கிறது. பெரிய திட்டங்கள் மூலமாக இரண்டு போகும் என்பதை மாற்றி மூன்று போகமாக அமைக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நாளிலே குடிதண்ணீருக்குக் கூட வழி வகை செய்து கொடுக்கவில்லை என்றால் அது மக்களுக்குப் பெருந்த தொல்லையாக முடியும்.

அடுத்தபடியாக பயிர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வர வேண்டியது மிக அவசியம். மிக அவசரமாகக் கூட கொண்டு வர வேண்டும். என் பகுதி ஏராளமாக பருத்தி பயிர் செய்யும் பிராந்தியம். பருத்தியிலே ஏராளமான புழுக்கள் விழுந்து விவசாயிகளுக்கு பெருந்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவுக்கு அபிவிருத்திக்காக அதிகப்பணம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று எதிர் கட்சி நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்ன நண்பர்களை இன்றைக்கு காவிரி டெல்டாவில் செய்த முயற்சியை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கே போட்ட விதையெல்லாம் தண்ணீரிலே மிதந்து மேலே வந்து விட்டன. அவை பின்னால் அரித்தெடுத்து மாட்டுக்கு ஆட்டிப்போட வேண்டிய நிலைமைதான் வந்தது. ஆகவே அதிகப் பணமாகிறது என்றால் அது அவசியமாக இருக்கிறது. எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது, முன்பெல்லாம் பருத்தி எப்பொழுது ஊன்ற வேண்டும், செடியை எப்பொழுது பிடுங்க

28th February 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

வேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்கு அறிவித்து தண்டோரா அடிப் பார்கள். அது பழைய காலத்து வழக்கம். அப்படிச் குறித்த காலத்தில் செடிகளை பிடுங்கவில்லை என்றால், செடிகள் தொடர்ந்து நிலத்திலேயே இருக்குமானால் அதிலே புழு உற்பத்தியாகி மற்ற செடிகளுக்கும் பரவும் நிலை ஏற்படுகிறது. வெகு சீக்கிரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான புழுக்கள் செடிகளை பாதிக்கின்றன. ஆகையினால் குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் செடிகளை பிடுங்க வேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்கு அறிவிக்கும் பழைய முறைகளையும் சீர் தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த முறையையும் கையாள் முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்கு மேல் கிராம கிணற்றுக்கு அதிகபட்சம் ரூபாய் 5,000 என்று ஒதுக்கினார்கள். ஆனால் எங்கள் பகுதியில் ஒரு கிணறு வெட்ட வேண்டும் என்றால் 15,000-த்துக்கும் அதிகமாக செலவழிக்க வேண்டும். அப்பொழுது கூட தண்ணீரைக் காண்பது சிரமமாக இருக்கும். ஒரு தொழில் அபிவிருத்திக்கு சர்க்கார் 87½ சதவிகிதம் கடன் கொடுக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு 5,000 என்பது மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கவில்லையென்றால் பாதிக்கின்ற தாண்டின கதையாகத்தான் முடியும். ஐயாயிரம் ரூபாய் போதவே போதாது. குறைந்தது 18, 20 அல்லது 21 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும் ஒரு கிணற்றுக்கு. ஆகவே அந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்ட தொகையை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார இலாகா செய்திருக்கும் நற்பணி களுக்காக அவர்களுக்கு பாராட்டுதலை தெரிவிக்கிறோம். ஆனால் ஒரு குறை. ஏற்கெனவே மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்வதற்காக 10 வருட காரண்டி எடுத்திருந்தார்கள். கம்பம் நட்டிருக்கிறது. ஆனால் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கவில்லை. கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை. விவசாயிகள் 700, 800 என்று மினிமம் காரண்டி போட்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரம் உபயோகிக்கவில்லை என்றால் கூட போதாது. டிரைனஸ் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே மின்சாரம் உபயோகிக்காத விவசாயிகளுக்கு போடப்பட்டிருக்கும் மினிமம் காரண்டி முழுவதையும் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் கட்டிடங்களுக்கான திட்டங்கள் ஒத்திவைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ரேஸ்ட் ஹோம், ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர், பள்ளிக்கூடங்கள் முதலியவைகளுக்கான கட்டிட அபிவிருத்தி வேலைகள் தடைப்பட்டு இருக்கின்றன. அவை ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டே இருப்பதன் காரணமாக தொடங்கப்படவில்லை. இதற்கிடையில் பொருள்களின் விலைகள் ஏறிக் கொண்டே போகின்றன. இன்றைக்கு ஒரு லட்ச ரூபாயில் கட்டக்கூடிய கட்டிடம் நான்காவது திட்ட காலத்தில் ஒண்ணரை லட்சமாக கூடிப்போய் விடலாம். ஆகவே சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புவது இன்றைக்கு

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [28th February 1964]

ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்தை வைத்துக் கொண்டே மாநிலம் முழுவதும் விட்டு இருக்கும் கட்டிடங்களை தொடங்க வேண்டிய ஆயத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மாதர்கள், குழந்தைகள் நலன் சம்பந்தமாக அதிக சிரத்தை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து ஜிப்பைக் கொண்டு போய் அந்த சமயத்திற்கு இரண்டு, மூன்று பேர்களை அழைத்து வருவதைத் தவிர மற்ற சாதாரண காலங்களில் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை. கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் உண்மையாக மாதர்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படும் அளவில் அது இயங்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை உடனுக்குடன் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி போல வைத்து சர்க்காரே வாங்கி விற்கும் முறையைக் கையாண்டு விவசாயிகளுக்கு கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்படாமல் செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் விவசாயிகளின் கஷ்டங்கள் நீங்கி அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri C. Chiranjeevulu Naidu may now speak. I allot five minutes.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, in discussing the mid-term review of the Third Five-Year Plan so far as Madras State is concerned, I would like to say a few words. The aim of the plan has been just to secure an increase in national income by 5 per cent per annum, to achieve self-sufficiency in food-grains, to expand basic industries, to utilise to the fullest possible extent man-power and also to establish progressively equality of opportunity. The States' participation in this respect mostly account for agriculture, industry, minor irrigation, power, social services and education. In the five minutes allotted for me, I would like mainly to deal with agriculture and the village economy to-day.

Let us see the effect of the plan in the village to-day. Though we are not prepared to underestimate the progress we have achieved in these thirteen years since independence, in spite of all that, the village has not improved to the marked expectation. The fact for that is not that Government wants to by-pass the village and agriculture and problems relating to land as such, but that the man who tills the land or the agriculturist has not succeeded in his endeavours. The village, as constituted to-day, has not prospered well because the problems that are prevailing in the village to-day or the problems which had been prevalent in previous years, are such that we are not able to properly concentrate and solve the problems prevailing there. For instance we have been thinking of decentralisation of power just to improve the conditions of the villages. In this decentralised set up, we have been furnished with a lot of statistics. Take for instance "compost pits". If

28th February 1964] [Sri S. Chiranjeevulu Naidu]

the figures that have been furnished by Government are true from 1950, I am sure, Sir, that the entire village to-day must be in pits. If the Government ask the Members of the House to believe that pits have been definitely dug, we must also be in the pits. That is the position to-day. In regard to lands covered by Japanese method of cultivation, figures are just being cooked up, just to show that targets fixed had been achieved. To day the offices at block level are furnishing us with these cooked up figures. Recently I had been to a District Development Council meeting. The District Women Welfare Officer said that so many "Mather Sangams" had been constituted in a particular block. The actual figures furnished by the Collector showed some variation. Actually the Chairman of the Panchayat Union Councils says that no "Mather Sangam" has been constituted in that particular block—That is the position. The administrative machinery functioning in the villages should be geared up. The State Plans are intended to improve the conditions of the villages and also step up food production. We must see that an effective machinery is set up to see that the agriculturist is really benefited out of these plans and the avowed object of reaching the targets is reached in right earnest, in the proper way. What the agriculturist needs now is improved implements. The conditions of labour to-day in the villages are grave. The labour problem has been very acute. Acute shortage of labour is felt. The ryot is also facing a sort of uneasiness and unrest whether he will be able to work with the same spirit in the next year. To improve his lot and to improve agriculture, we must see that improved agricultural implements are made available to him in time, so that agricultural production might be stepped up. Regarding agricultural labourers, they get work during seasonal conditions. During off-season they do not get work. In such cases we must see that off-seasonal employment is also provided for them in the villages. Regarding application of fertilisers and other things, there is serious set-back in the yield today because certain soils are not able to take up and resist application of fertilisers and as such soil fertility is deteriorating day by day. We must see that something is done for applying fertilisers in a systematic way. I hope Government will perform Krishna Sarathyam to the agricultural community in the coming years. With these words I conclude my speech. Thank you Sir.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து: கனம் தலைவர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இடைக்கால ஆய்வு பற்றிய விவாதம் இந்த மன்றத்தில் சம்பிரதாயத்திற்காக நடைபெறுகிறது என்றே நான் நினைக்கிறேன். இந்த ஆய்வு சம்பந்தமான புத்தகங்கள் உறுப்பினர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்வதற்குப் போதுமான அவகாசத்தோடு கொடுக்கப்படவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். இதனுடைய ஆங்கிலப் பதிப்பு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் கிடைத்தது. ஆனால் தமிழ்ப் பதிப்பு, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வருகின்ற வரையில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இதிலே அங்கத்தினர்கள் எந்த அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தி அபிப்பிராயங்களைக் கூற முடியும்,

[து. ப. அழகமுத்து] [28th February 1964]

குற்றங் குறைகளைச் சொல்ல முடியும், அல்லது தங்களுடைய கருத்துக்களை கூற முடியும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, சம்பிரதாயத்திற்குத்தான் இந்த விவாதம் நடைபெறுகிறது என்று நான் கூறினால் அதை அமைச்சர் அவர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: அப்படியானால் கனம் அங்கத்தினர் இப்பொழுது சொல்வதெல்லாம்கூட சம்பிரதாயத்திற்குத்தானா? (சிரிப்பு.)

திரு. து. ப. அழகமுத்து: புத்தகம் பூராவையும் படிக்க உறுப்பினர்களுக்கு அவகாசம் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் ஆழ்ந்த கருத்து சொல்லப் போவதில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: எல்லோராலும் முடியாது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முன்னதாக வரவில்லை. நான் முழுவதும் படித்து விட்டு பேசுகிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், இந்த ஆய்வு அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கின்றபோது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் பட்ஜெட் உரையில் என்ன என்ன கூறினார்களோ அதையெல்லாம் தொகுத்து புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர, பொதுவாக இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில் தங்களுடைய திட்டங்களின் மூலமாக என்ன என்ன சாதனைகளைச் சாதித்திருக்கிறோம் என்று அவர்களால் ஒன்றும் சொல்லமுடியவில்லை. அதிலே கொடுத்திருக்கும் குறிப்பிலேகூட, திட்டங்கள் முடிவுறும்போதுதான் பயனைச் சொல்ல முடியுமே தவிர இடைக் காலத்தில் சொல்வது முடியாது என்று அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, எதற்காக இந்த இடைக்கால ஆய்வு என்று தான் எனக்குப் புரியவில்லை.

சர்க்கார் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு எடுத்துக் கொண்ட நோக்கங்களை ஆய்வுரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவை ஐந்து நோக்கங்களாகும். இந்த ஐந்து நோக்கங்களும் மூன்று ஆண்டுகளில் எந்த அளவுக்கு நிறைவேறியிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி அவர்கள் புள்ளி விவரம் ஒன்றும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆண்டொன்றுக்கு ஐந்து சதவிகிதம் தேசிய வருமானத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த நோக்கம் இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் எந்த அளவுக்கு நிறைவேறியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கூறவில்லை.

“உணவுத் தானியங்களில் தன்னிறைவு பெறுதல், விவசாய உற்பத்தியை, தொழில் தேவைகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் ஏற்ப அதிகரித்தல்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உணவுத்

28th February 1964] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

தானியங்களைப் பொறுத்தவரையில் தன்னிரைவு பெற்றிருக்கிறோம் என்று நேற்றுக்கூட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியாகக் கூறினார்கள். அப்படியிருந்தும் சென்னையில் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இன்றும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.

வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற அளவுக்கு நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் எந்த அளவு வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கவில்லை.

அடுத்தாற்போல அடிப்படைத் தொழில் விஸ்தரிப்பு பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவற்றினால் என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு புள்ளி விவரம் இல்லை. உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கு எந்த அளவுக்கு புதிய கம்பெனிகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, எந்த அளவுக்கு மின்சாரம் அதிகமாக உபயோகப்பட்டு வருகிறது என்கிற புள்ளி விவரங்களை மட்டும் சூசகமாகக் குறிப்பிடுவதால் பயன் இல்லை. எந்த அளவுக்கு தொழில் உற்பத்திப் பொருள்கள் பெருகியிருக்கின்றன என்பது ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. நாட்டின் வேலை வாய்ப்பு அதிகரித்திருப்பதாக பொதுவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர புள்ளி விவரங்களைக் காட்டி இத்தனை பேர்கள் வேலை பெற்றுள்ளார்கள் என்பது ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. “எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு அளிப்பது” பற்றி சொல்லியிருக்கிற லட்சியத்தை நாங்கள் வர வேற்றாலும் அது எந்த அளவு அமূল செய்யப்படுகிறது என்று பார்த்தால் வருந்த வேண்டியவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம்.

திட்டக் கமிஷன் அங்கீகரித்துள்ள தொகையைவிட அதிகமாகச் செலவு செய்திருப்பதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் நாம் பார்ப்பது அவற்றின் மூலமாக என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். “பெரிய பெரிய நீர்த்தேக்கங்களை எல்லாம் கட்டியிருக்கிறோம். சிறிய சிறிய நீர்ப் பாசன திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றி வருகிறோம்” என்று கணக்கு காட்டியிருப்பது உண்மையாக இருக்கலாம். அப்படிச் கூறியிருப்பது உண்மையானால் விவசாயம் அதிகமாக ஆகியிருக்கவேண்டும். எந்த அளவுக்கு விவசாய நிலங்களின் அளவு அதிகப்பட்டிருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பது ஒன்றும் இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்றைக்கு விவசாயிகள் படுகிற அல்லல் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. நாட்டில் போதுமான விவசாயப் பொருள்கள் கிடைக்காமல் மக்கள் படுகிற துன்பங்களும் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. புள்ளி விவரங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமை என்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதாக சர்க்கார் கூறுகிறார்கள். இந்த திட்டங்கள் பி. டபிள்யூ. டி. S.M.I.P., Food Production, D.C.R., பஞ்சாயத்து யூனியன்—முதலியவைகள் மூலமாக நிறைவேற்றப்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [28th February 1964]

பட்டு வருகின்றன. இந்த ஸ்தபானங்கள் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து வேலை செய்யாததன் காரணமாக இத் திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. இந்தக் குற்றச்சாட்டை இன்னும் விரிவாக பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முழு அளவுக்கு கிராமப்புறங்களில் உள்ள மனித சக்தி பயன்படுத்தப்படும் என்று கூறுகிறார்கள். இது கிராமப்புறத்து மக்களை அப்பட்டமாக ஏமாற்றுவதாகத்தான் இருக்கும். இதுவரை கிராம மக்கள் தங்களுடைய அடிப்படைத் தேவையான கல்வி இருக்கட்டும், பாசனத் திட்டமாக இருக்கட்டும், மருத்துவ உதவியாக இருக்கட்டும், எதற்கும் தங்களுடைய பங்கையும் கொடுத்தால் தான் அரசாங்க உதவியையும் பெற முடியும் என்கிற அளவில்தான் இருந்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் உதவியை முழு அளவுக்குப் பெற்று நன்மை அடைய முடியாத நிலையில்தான் கிராம மக்கள் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை இன்னும் ஏமாற்றுவதற்கு விவசாயம் இல்லாத காலங்களில் வீணாகும் மனித சக்தியை பயன்படுத்துகிறோம் என்ற பெயரால் உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் கொடுக்காமல் வேலை வாங்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக மக்கள் அதிக நன்மையை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதைவிட ஆளும் கட்சியினர் தங்களுடைய கட்சிக்கு அதிக நன்மையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இணங்கினதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றி இடைக்கால ஆய்வாக ஒரு இரண்டு நாளைக்குமேல் விவாதம் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னபோது முதலில் பிறகு பார்க்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போதே இதே அதிகமாகப் போய்விட்டதோ என்று நான் கருதுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போதுகூட இப்படி இடைக்கால ஆய்வு செய்யவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்துத்தான் பார்லிமென்டிலும் இடைக்கால ஆய்வு விவாதம் நடந்தது. அதையே வழியாகக் கொண்டு நாமும் இங்கே இப்போது நடத்துகிறோம். பட்ஜெட் விவாதம் பின்னால் வரப்போகிறது என்றாலும் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் நமக்குள் ஏற்பட்ட அதுபவங்கள், வெற்றி, குறைபாடுகள் ஆகியவற்றை எல்லாம் இடைக்காலமாக ஆராய்ச்சி செய்ய இந்த இரண்டு நாள் விவாதம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆய்வு என்றால் நம்முடைய வெற்றிகளையும், சாதனைகளையும் மட்டும் ஆராய்வது இல்லை. நம்முடைய குறைபாடுகளை முதலில் நன்றாக ஆராய்ந்து கொண்டால் தான் பாக்கியுள்ள வருடங்களில் இன்னும் திறமையாக அந்தக் குறைகளைக் களைந்து செயலாற்ற முடியும். இந்த அடிப்படையில்

28th February 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

விவாதம் அமைகிறபோதுதான் நல்ல பயன் விளையும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட, “இந்த விவாதம் தமக்கு வழிகாட்டக் கூடும்” என்கிறார்கள். இதுவரை நடந்துள்ள விவாதம் அவர்களுக்கு ஏதாவது வழிகாட்டியாக இருக்குமா என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் பேசப்போவதும் அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவியாக இருக்குமா என்பதை அவர்கள் பொறுத்திருந்துதான் பாக்கவேண்டும்.

எப்போதும் நமக்கு நாமே மாலை சூட்டிக்கொள்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. நம்முடைய குறைபாடுகளை எடுத்து இடித்துரைக்கின்றவர்களால்தான் நமக்கு அதிக மகிமை ஏற்படுமே தவிர பாராட்டிப் புகழ்கிறவர்களால், எதிரிகளால் உண்டாகக்கூடிய தீமையைவிட அதிகமாகத்தான் தீமை ஏற்படும். இடித்துரைக்கின்றவர்கள் இல்லாமையினால் தான் பல காரியங்கள் கெட்டுப் போகின்றன. உண்மையை உள்ளபடி உரைவேண்டுமென்றால் உண்மையை உள்ளபடி உணர்ந்து குறைபாடுகளை எடுத்துச் சுட்டிக் காட்டுகின்றவர்களால் தான் அது ஏற்பட முடியும். அதற்கு உதவியாக இங்கு நடந்த விவாதங்கள் அமையக்கூடும் என்று நான் கருதவில்லை. அந்தத்துறையில் பல கருத்துக்களை வரவேற்கின்ற முறையிலும் அரசாங்க அறிக்கை தயாரிக்கப்படவில்லை. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கூட அதிகமான அளவு இந்த விவாதத்தில் பங்குகொண்டு அந்தக் கடமையைச் செயலாற்ற முன்வரவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். இதில் கட்சி வித்தியாசமே கிடையாது. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் ஆக்க பூர்வமான யோசனைகளைச் சொல்வார்களே யானால் அவைதான் நம்முடைய திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப் பயன்படும்.

(திரு. ம. கமலநாதன் தலைமை.)

திட்டக் கமிஷன் அங்கீகரித்தப்படி முதலில் 291 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிட்டோம். ஆனால் நம்முடைய சாதனை 325 கோடிக்கு இருக்கும். இதில் கூட 24 கோடி ரூபாய் நம்முடைய ராஜ்ய வசதிகளில் இருந்து ஒதுக்கித் தர திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதேபோலத்தான் போள இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் செய்தோம். நாம் போட்டது 150 கோடிதான். ஆனால் 188 கோடி செலவு செய்தோம். பாசனத் திட்டங்கள், மின்சாரத் திட்டங்களில் இவற்றில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலேயே அதிக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. அதைச் சாதனையாக எடுத்துக்கொள்கிறவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். இப்போது எந்த அடிப்படையில் நம்முடைய ஆய்வு அமையவேண்டுமென்ற என் கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திட்ட இலக்குகள் அடிப்படையில் மட்டும் சாதனைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. இந்தத் திட்டங்களின் நோக்கம் என்ன? இரண்டு நோக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, தொழில்துறை, விவசாயத் துறை, மற்றப்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [28th February 1964]

பொதுவான கேள்வி நலக் காரியங்கள் இவைகளில் எந்த அளவுக்குத் திட்ட இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அந்தத் திட்ட இலக்குகளை எட்டியிருக்கிறோமா என்பது ஒன்று. இன்னொன்று திட்டமிட்ட பொருளாதார லட்சிய நோக்கம். என்ன லட்சியத்தை அடைய வேண்டுமென்று சுருக்கமாக இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“ The State's plan has kept in view the main objectives of the National Plan, viz., (i) an increase in National Income of over 5 per cent per annum.”

நேஷனல் பிளானில் சொல்லப்பட்டிருந்ததை இங்கே சுருக்கமாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். அதிலே

“ The National Income will raise the level of living ”

என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது இதிலே விடப்பட்டிருக்கிறது. விட்டுப் போயிருந்தால் கூடப் பரவாயில்லை; மறந்து விட்டார்கள் போல் இருக்கிறது.

(i) an increase in National Income of over 5 per cent per annum,

(ii) self-sufficiency in foodgrains and increase in agricultural production to meet the requirements of industry and exports,

(iii) expansion of basic industries, (iv) utilisation to the fullest possible extent of the man-power resources of the country and substantial expansion in employment opportunities, and

(vi) greater equality of opportunity and reduction in disparities in income and wealth and a more even distribution of economic power.

இது என்ன காரணத்தாலோ விடப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய வருமானத்தை ஐந்து சதவிகிதம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த நோக்கம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்றால், மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரும் வகையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். தொழிலாளி வீட்டிலும், விவசாயி வீட்டிலும், படித்த நடுத்தர மக்கள் வீட்டிலும் வருமானம் அதிகரித்திருப்பதனுடைய பிரதிபலிப்புத் தெரியவேண்டும். அந்த வகையில் தேசிய ரெவ்யூ என்ன சொல்கிறது என்பதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று டீன் கூற விரும்புகிறேன். பார்லிமெண்டில் கொடுத்திருப்பது என்ன வென்றால் முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் காரணமாக தேசிய வருமானம் உயர்ந்திருப்பது 2.5 சதவிகிதம் தான். இது ஐந்து சதவிகிதம் அளவுக்கு இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஏற்படுமா என்ற சந்தேகத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பரந்த நாட்டில் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமென்பது பற்றிக் கவலைப் படவில்லை என்றால், இந்தத் திட்டத்திலேயே மக்களுக்கு அவநம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, திட்டத்திலே என்ன தவறு இருக்கிறது, என்ன குறைபாடு இருக்கிறது என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். 2.5 சதவிகிதம் தேசிய வருமானம் அதிகரித்திருப்பது

28th February 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

மந்தமாக இருந்தபோதிலும், வருமானம் அதிகரித்தளவுக்கு விவசாயி பயன் அடைந்திருக்கிறாது என்றால் இல்லை. தொழிலாளர்கள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. உத்தியோகஸ்தார்கள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இந்த தேசிய வருமான உயர்வின் பலன் பணக்காரர்களுக்குத் தான் கிடைத்திருக்கிறது. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இறுதியில் இந்த நிலைமைதான் இருக்கிறது என்று நான் பகிரங்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும் இதை மறுக்க முடியாது. ஏதோ இங்கே பதில் சொல்லக் கூடிய முறையிலே வேண்டுமானால் மறுக்கலாமே தவிர, அவருடைய அதுபவத்திலிருந்து பார்த்தால் மறுக்க முடியாது. அனுபவம் எதைக் காட்டுகிறது? வாழ்க்கைத் தரம் இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் குறைந்து கொண்டு போகிறது, 'ரிவர்ஸ் டைரக்ஷனில்' போகிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. தனிக் குடும்பத்தில் வாழ்க்கைத் தரம் க்ஷீணித்துக் கொண்டே போகிறது. இந்த ஏற்றத் தாழ்வை எப்படிப் போக்கப் போகிறீர்கள்?

நேற்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் பேசும்போது, 'ஹோட்டலிலே விலை ஏறிவிட்டது என்பதற்கு அரசாங்கத்தின் மீது பழி சுமத்துகிறேன்; ஹோட்டல்காரர்கள் சார்பாகப் பேசுகிறேன்' என்று கூறினார்கள். ஹோட்டல்காரர்களைக் கண்டிக்க மனம் இல்லாதவன், தைரியம் இல்லாதவன் என்று கூற மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் கிடையாது. ஹோட்டல்காரர்களின் பேரில் எனக்கு தாட்சண்யமும் கிடையாது. விலைவாசி உயர்வுக்கு யார் காரணமாக இருந்தாலும் அவர்கள் சமூகத் துரோகிகள்தான். கள்ள மார்க்கட்காரர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்கள் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் எல்லாம் சமூகத் துரோகமான காரியத்தைத்தான் செய்கிறார்கள். இந்த மாதிரி தேசிய திட்டத் திற்கு உலை வைக்கும் காரியத்தைச் செய்கிறவர்களை எதிர்த்து 'கன்ஸ்யூமர் ரெசிஸ்டன்ஸ்' ஏற்படுத்துவது அவசியம். அதற்கு நான் தயார். இது ஒரு கட்சிப் பிரச்சனை அல்ல. இன்றைக்கு விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. காய்கறி விலை ஏறுகிறது; அரிசி விலை ஏறுகிறது; மற்ற மற்றப் பொருள்களின் விலை ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்த விலையேற்றத்தின் காரணமாக அதிகப் பஞ்சப்புடி வேண்டுமென்று கேட்டால் மத்திய அரசாங்க உதவி கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். உழைக்கக் கூடிய மக்களுக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால் திட்டத்தினால் பலன் என்ன? இரண்டு ஹோட்டல்களின் மூன்னால் மறியல் பண்ணினால் அரசாங்கத்தார் சும்மா இருப்பார்களா? செக்ஷன் 7 (1) க்ரிமினல் சட்டப்படி ஆறு மாதம் சிறையிலே போடுவார்கள். ஆகவே, இந்த விலையேற்றத்திற்கு எதிராக 'கன்ஸ்யூமர் ரெசிஸ்டன்ஸ்' நடத்த வேண்டியது அவசியம். இந்த இயக்கத்தை அரசாங்கத்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [28th February 1964]

திற்கு எதிரான இயக்கமாகக் கருதக் கூடாது. பார்லிமென்டில் ஒரு பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர் 'இரண்டு இடத்தில் குறையாடினால் எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும்' என்று 'கூறினர். நான் குறையாடவேண்டுமென்று கூறவில்லை. அமைதியான முறையில் மாறுதல் வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். 'கன்ஸ்யூமர் ரெசிஸ்டன்ஸ்' செய்வது அமைதிக்குறைவான காரியம் அல்ல.

நான் இப்போது சோஷலிசத்தைப் பற்றியெல்லாம் பேசவே விரும்பவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே நீங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய லட்சியங்களை வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தேசிய வருமானம் உயர்ந்திருக்கிற அளவுக்காவது மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. 'கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்கள்தான் அதனால் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள்; விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது; அதனால் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர முடியவில்லை' என்று இந்த யெவ்யூவில் கொடுத்திருந்தால் நான் பாராட்டி இருக்க முடியும். அந்தக் கசப்பான உண்மையை இதிலே கூறுவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இல்லை.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. கிராமப் புறத்திலும், நகர புறத்திலும் இவர்களுடைய தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. ஏதோ ஒருசில இடங்களில் ஆள் இல்லாமல் இருந்தால் கூட, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்கிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. ஒரு கோடி நாற்பது லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதில் போதுமான முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட அதே நிலைதான். படித்த வாலிபர்கள் என்னிடம் வந்து நீங்கள் வேலைக்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். 'நான் எதிர்க்கட்சிக்காரன், நான் சொன்னால் ஏதோ எங்கள் கட்சியுடன் தொடர்பு இருக்கிறது என்று சொல்லி கிடைக்கிற வேலையும் கிடைக்காமல் போய்விடும்' என்று நான் கூறி தட்டிக் கழிக்க முடிகிறது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது நம்முடைய லட்சியம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. 325 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை போட்டு நிறைவேற்றி வருவதன் காரணமாக எந்த அளவுக்கு நம்முடைய லட்சியம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களேயானால் நான் மக்கள் சார்பில் இந்தச் சபையிலேயே மாலை வாங்கிப் போடத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் வாழ்க்கைத் தரம் உயராமல் இருப்பதையும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டு போவதையும் பார்க்கும்போது பாராட்ட முடியவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கன்ஸ்யூமர் இன்டரஸ்டை கவனிக்கவேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள் என்பதற்காக உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

28th February 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறபோது விநியோகத்தில் உள்ள கோளாறை நீக்காவிட்டால் பலன் இல்லை. விவசாய உற்பத்தி பெருகியிருப்பதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தேசிய கவுன்சில் கொடுத்திருக்கக் கூடிய அறிக்கையில் விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவதில் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில் அது ஒரு பிரச்சனை அல்ல, நாம் போட்ட இலக்கை நிறைவேற்றி விட்டோம். செல்ப் சபிஷியன்ஸி அடைந்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் நம் ஸ்டேட் சர்ப்ளஸ் ஸ்டேட் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படியிருந்தால் சந்தோஷமே. ஆனால் உண்மையில் அப்படியிருக்கிறதா? இல்லை மக்கள் வயிற்றைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பதால் சர்ப்ளஸாக இருக்கிறதா என்று ஆராய வேண்டும். தேசத்தில் நாம் போட்ட இலக்குபடி நிறைவேற்றியிருக்கிறதா? நம் ராஜ்யத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். விவரங்கள் தப்பாக இருந்தால் அது வேறு விஷயம். திரு கணேசன் அவர்கள் சொன்னார்கள், விவரங்கள் சேகரிப்பது சரியாக இல்லை என்று. கொடுத்திருக்கக் கூடிய விவரங்களின் அடிப்படையில் கூறுகிறேன். இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் போட்ட இலக்கு என்ன? தேசத் திட்டம் என்ன, நம் ராஜ்ய திட்டம் என்ன? என்று பார்க்க வேண்டும். எட்டு கோடி டன் உணவு தானிய உற்பத்தி தேசம் பூராவிற்கும் இருக்க வேண்டுமென்பது இரண்டாவது திட்டத்தின் குறிக்கோள். ஆனால் ஏற்பட்ட உற்பத்தி 7 கோடி 60 லட்சம் டன். ஆக தேசம் பூராவிற்கும் பார்க்கும் போது 40 லட்சம் டன் தான் விழுந்திருக்கிறது. இந்த ஐந்து வருடத்திற்கு போட்ட திட்டம் என்ன? 7 கோடி 60 லட்சம் டன்னிலிருந்து 10 கோடிக்கு அதிகரிக்க வேண்டுமென்பது திட்டக் குறிக்கோள், உணவு தானிய அடிப்படையில், அதற்காக பாசன வசதிகளைப் பெருக்க திட்டம் போடப்பட்டது. ஆனால் இருக்கிற நிலை என்ன? விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கின் 'ட்ரெண்ட்' குறைந்து கொண்டு போகிறது. நாம் பார்ப்பது, உணவுப் பண்ட உற்பத்தி, இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால முடிவு ஆண்டில் இருந்ததை விட குறைவாக இருக்கிறது. மூன்றாம் திட்ட காலத்தின் மூன்றாவது ஆண்டில், இப்படிக் கூறுகிறது இந்த ரெவ்யூ. நம் ராஜ்யத்தில் சாதனை என்ன? இரண்டாம் திட்ட காலத்தில் நாம் போட்ட குறிக்கோள் என்ன? 12 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று இரண்டாவது திட்டத்தில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது நிறைவேற்றியது. 9 லட்சம் டன் தான் அதையும் சேர்த்து, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 44 லட்சம் டனாக இருந்தது 9 லட்சமும் சேர்த்து 53 லட்சம் டன் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால ஐந்தாவது ஆண்டில் இருந்தது. அதில் மூன்று லட்சம் டன் நம் ராஜ்ய அளவில் தான் விழுந்திருக்கிறது. இதை மறைத்து வைப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. மூன்றாவது திட்டத்தில் நாம் போட்டிருக்கும் இலக்கு என்ன? 17 லட்சம் டன் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பது

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [28th February 1964]

இலக்கு. அதாவது 53 லட்சத்திலிருந்து 70 லட்சம் டன்னாக அதிகரிக்க வேண்டும் என்பது. எந்த அடிப்படையில் இந்த 70 லட்சம் டன் தேவை என்று போட்டிருக்கிறார்கள்? நம் ராஜ்யத்தில் இருந்து கேரளாவிற்குப் போவது ஆந்திராவிலிருந்து இங்கு வருவது இவற்றை எல்லாம் கணக்குப் போட்டு, நம் ராஜ்ய மக்களின் தேவையையும் கணக்கில் எடுத்து நம் ராஜ்ய உற்பத்தி 70 லட்சமாக இருக்க வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது திட்டத்தில் தேசத்தின் சாதனையை எடுத்துக் கொண்டால் 40 லட்சம் டன் குறைந்திருக்கிறது. ராஜ்ய அளவில் 3 லட்சம் டன் குறைந்திருக்கிறது. இந்த ரேப்படி பார்த்தால் மூன்றாம் திட்ட இறுதியில் 17 லட்சம் டன் உற்பத்தி நிச்சயமாக கிடைக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. மாவட்ட நிலையைப் பார்க்கும்போது அது கவலைக்கு இடம் அளிப்பதாக இருக்கிறது. இதற்காக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதில் நாம் அதிகக் கவலை செலுத்த வேண்டும். நான் சும்மா கணக்கு போட்டு அரத்தம் பிடிப்பது சொல்லக்கூடிய அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்கிறேன். நிறைவேறியிருக்கக் கூடிய பாசன வசதியில் உள்ள குறைபாட்டை முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பெரிய பாசனத் திட்டங்கள் பல நிறைவேறி இருக்கின்றன என்பது உண்மை. ஆனால் பலன் என்ன. காவேரியில் இரண்டு ஆண்டு களாக தண்ணீர் குறைவு. இந்தச் சாகுபடிக்கு தண்ணீர் போக வில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில், திருச்சி ஜில்லாவில் நூற்று போட்டு அது காய்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் டர்ன் ஸிஸ்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டு தண்ணீர் விடச் சொல்லியிருக்கிறேன், மாமூலாகப் போகும் என்கிறார்கள். ஊற்றுத் தண்ணீர்தான் போகும். அது காவேரியில் வர சந்தர்ப்பம் குறைந்திருக்கின்றது. மேட்டுருக்கு இந்தப் பக்கத்தில் காவேரியில் வந்து விடும் கால்வாய்களை தேக்கியிருப்பதால் அளவு குறைந்திருக்கிறது. பின்னர் சேதாரம். ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட வீணாகாமல் செலவழிப்பது பற்றி போசனங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவில் அது நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் பலன் அளிக்கும் விதத்தில் நிறைவேற்றப் படவில்லை. பின்னர், மைனர் இரிகேஷனில் பணம் செலவு செய்வதில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தேசிய அபிவிருத்திக் குழு தீர்மானத்தில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மைனர் இரிகேஷன், மீடியம் இரிகேஷன், ஸ்ரால் எலெக்ட்ரிபிக் கேஷன் இவற்றில் அக்கரை செலுத்த வேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது நமக்கு தெரிந்த விஷயம்தான். இதில் ரகசியம் ஒன்றுமில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் கிராமப்புறங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரிப்பது, விவசாயத்திற்காக விஸ்தரிப்பது மிக அவசியம். தொழிலுக்கு என்றால் மின்சாரம் சிக்கிரமாக கிடைக்கின்றது. ஒரு சாகோ பாக்டரி வைக்கவேண்டுமென்றால் சீக்கிரமாக கிடைக்கிறது. மின்சாரம் இண்டஸ்ட்ரிஸ் வளப்பதற்கு உடனே கிடைக்கிறது. ஆனால் விவசாயத்திற்காக பம்பு, செட்ஸ் வைக்க

28th February 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வேண்டுமென்று மின்சாரம் கேட்டால் 150 ஹார்ஸ் பவர் இருக்குமா, எவ்வளவு கிணறுகளில் வைக்கப் போகிறீர்கள், 15 சத விசிகம் மினிமம் காரண்டி கொடுக்க முடியுமா, என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். பாக்வர்ட் ஏரியாக்களில் கூட இப்படித்தான். பின்தங்கிய பகுதிகளில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமோ அவற்றை செய்து கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அண்டை ராஜ்யத்திலிருந்து ஜலம் கொண்டு வருவது என்பது புதிய பிரச்சனை அல்ல. அது தேசியக் கொள்கை என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று இங்கு பேசிப் பேசி அலுத்துப் போன விஷயம். அதை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதுதான் புத்தே தவிர இந்தச் சபையில் பேசப்பட்டதுதான் அது. பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு பாசன வசதியை எப்படி அளிப்பது, அங்கு மின்சார விஸ்தரிப்பை எப்படிக் கொண்டு போவது என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்கள் மின்சாரப் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடிய சமயத்தில் ஒரு முறை தெரிவித்தார்கள், மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் ஒரு கிராமம் கூட பாக்கி இருக்காது, எல்லா கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு விடுமென்று சொன்னார்கள். அந்த ஸ்டேட்மெண்ட் இப்போதும் உண்மை என நினைக்கிறேன். அதை திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இருக்கின்ற இடையூறுகளை எடுத்து கிராமப் புறங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். சப்சிடிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் கூட கொடுத்து கிராமப்புறங்களில் கிணற்று ஜலத்தைப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் சேலம் வந்திருந்தபோது சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது அச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சேலம் ஜில்லா அரிசியைச் சாப்பிட்டால் தஞ்சை ஜில்லா அரிசியை விட விசேஷமாக இருக்கும். அங்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும். திருச்சி ஜில்லாவில் அரந்தாங்கி, புதுக்கோட்டை, பின் கிழக்கு ராமநாதபுரம் இந்தப் பகுதிகள் பின்தங்கிய பகுதிகள், பின் பெரம்பலூர், உடையார்பாளையம், அதைத் தொடர்ந்து சேலம் ஜில்லா, வடக்கே கிருஷ்ணகிரி, வட ஆற்காட்டில் திருப்பத்தூர் இந்த பெல்ட்கள் பாக்வோர்ட் ஏரியாஸ். மற்ற யிடங்களில் பாக்வோர்ட் ஏரியாக்களை அபிவிருத்தி செய்ய நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. நம் ராஜ்யத்திலும் அவ்விடங்களில் அபிவிருத்திக் காண முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொன்று, உரங்களை நாம் இதுவரையிலும் நஞ்சை நிலத்திற்கும் தோட்ட நிலங்களுக்கும் எப்படி உபயோகிப்பது என்பதைத்தான் அறிந்திருக்கின்றோம். அதே போன்று புஞ்சை நிலங்களுக்கும் உபயோகித்தால் நல்லமுறையில் உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். அதற்கான ஆராய்ச்சியில் அரசாங்கம் ஈடுபட வேண்டும். இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி புஞ்சை தான்யங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு கவனம் செலுத்த

11-30
a.m.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [28th February 1964]

வேண்டும். மேலும் இரண்டு மூன்று வருட காலத்தில் விவசாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நோய், பூச்சி, எலிகளின் உபத்திரவம் போன்றவை எல்லாம் அதிகமாகியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே இதை தடுப்பதற்கும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நகல் தயாரிக்கக்கூடிய காலத்தில் இந்த சபை மூன்று அதைப்பற்றி விவாதம் நடந்தது. அப்போது அதில் ஐந்து யோசனைகள் அடங்கிய ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினோம். இப்போது அந்த யோசனைகள் தீர்ப்பானம் போட்டமாதிரியேதான் இருக்கிறதா அல்லது எந்த வகையில் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் என்று நம்புகிறேன். இப்போது நமது முதலமைச்சராக இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களும் அப்போது அந்த பொறுப்பில் இல்லை என்றாலும், இவ்விபரங்கள் எல்லாம் தெரியக்கூடும். அந்த ஐந்து யோசனைகளில், (1) ஆயில் ரிபைனரியை ஏற்படுத்துவது, (2) சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தையும், தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தையும் எடுத்துக்கொள்வது, (3) அண்டை மாநிலங்களிலிருக்கின்ற நிதிகளின் வசதிகளை பயன்படுத்தி, ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் பாசன வசதிகளை பெருக்கிக் கொள்வதற்கான திட்டங்களை வகுத்துக்கொள்வது, (4) நெய்வேலி நிலக்கரியையும், சேலம் இரும்பையும் உபயோகப்படுத்தி சென்னை ராஜ்யத்தில் ஓர் உருக்கு ஆலையை ஏற்படுத்துவது, இன்னும் ஐந்தாவது யோசனையாக இன்னென்றும் சொல்லப்பட்டிருந்தது. முக்கியமான இந்த திட்டங்கள் எல்லாம் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன, முக்கியமாக தீர்ப்பாசன வசதிகளை பெருக்குகின்ற விஷயத்தில் பக்கத்து மாநிலங்களோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்த வேண்டும். மின்சார கிரிட் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால் பக்கத்து ராஜ்யத்திலுள்ள வர்கள் அக்கரை காட்டுவது போல் எல்லா விஷயங்களிலும் அக்கரை காட்ட வேண்டும். மின்சாரமும், பாசன வசதியும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்த பிரச்சனை தான். ஆனால் ஒன்றுக்கு அக்கரை காட்டிவிட்டு, மற்றொன்றுக்கு முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள். அது சரியல்ல. நான்கு ராஜ்யங்களும் ஒன்றுபட்டிருந்துடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்த வேண்டும். பாசன வசதியும் மின்சார வசதியும் ஒன்று என்ற முறையிலே பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டும் என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்கு என் யோசனையாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் விவசாய உற்பத்தி, பாசன வசதிகளை பெருக்குவது நம்முடைய நதி வசதிகளை மட்டும் நம்பியிராமல் மேலும் பல வசதிகளை பெருக்குகின்ற முறையில் திட்டங்களை செயல்படுத்தவேண்டும், அதற்கான வழிகளில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

28th February 1964]

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இடைக்கால ஆய்வு அறிக்கை மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். திட்டங்களைப் போடுவதால் மட்டும் பயன் இல்லை, திட்டங்கள் எப்படி செயல்படும் என்று எதிர் பார்த்தோம்? எப்படி செயல்பட்டிருக்கிறது? செயல்பட்ட வகை களில் லாபம், நஷ்டம் என்ன? அதாவது பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா அல்லது நிர்ப்பலன் தானா? அல்லது எத்துணை அளவுக்கு பலன் தந்திருக்கிறது? என்பனவற்றை எல்லாம் இடைக்காலத் தில் கணித்து பார்ப்பதனால், எங்கெங்கே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன; எங்கெல்லாம் திறமையின்மை இருக்கிறது என்பனவற்றை உணர முடியும். அப்படி உணர்ந்தவற்றை ஆய்ந்து தவற்றை நீக்குவதற்காக வழிகளை மேற்கொண்டால் எல்லாத் துறைகளிலும் நல்ல பயனை அடைய முடியும். அதற்குத் தக்க வழி முறைகளை கைக்கொள்வதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் திட்டங்களை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். ஏதோ “சுதந்திரக் கட்சி திட்டங்களை எதிர்க்கின்றது” என்று ஆளும் கட்சியினர் தேர்தல் காரணத்திற்காக வேண்டுமென்றே குற்றச்சாட்டை சாட்டினாலும், திட்டங்களை சுதந்திரக் கட்சி எதிர்க்கவில்லை, திட்டங்களின் அமைப்பையும் முறையையும், அளவையும் விமர்சனம் செய்கிறது. தேவையற்ற அளவைக் கண்டிக்கிற வகையில்தான் கருத்துக்களை சொல்லுகிறதே தவிர திட்டம் கூடாது என்று எப்போதும், என்றும் எங்கும் சுதந்திரக் கட்சி சொன்னதில்லை என்பதை உலகம் ஒப்புக் கொள்ளும். அந்த அடிப்படையில் நின்று இந்தத் திட்ட இடைக்கால ஆய்வு அறிக்கையை சிறிது ஊன்றி பார்க்கிறபொழுது சில துறைகளில் வெற்றி ஏற்பட்டிருப்பதைக் கண்டு யாரும் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் எல்லாத் துறைகளிலும் வெற்றி ஏற்பட்டுவிட்டது என்றும் யாரும் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளவும் முடியாது. சில துறைகளில் திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக் கொள்கிறேன். பாசனத் துறையில் ஓரளவுக்கு மன நிறைவு ஏற்படுகிறது, இந்தத் துறையில் வேலை நன்றாக நடந்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதற்காக பாராட்டுகிறேன். இன்னும் செய்யத் தக்கன, செய்ய வேண்டியன பல இருப்பினும், செய்த வரையில் திருப்தி கரம் நிலவுகிறது என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல்வித் துறையிலும் ஓரளவு திருப்திகரமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் முதலில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இனி, அதற்கு மேலே, பல துறைகளில் எதிர்பார்த்த அளவு பலன் கிடைக்கவில்லை என்ற கருத்தையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நமக்கெல்லாம் தெரியும். அளவளாவிக் குலவி மகிழ்வதை சினேகம் என்று சொல்வது கூடாது. புகழ்பாடுவதும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்வதும் சினேகமாகிவிட முடியாது. தவறு ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அதை வலியச் சென்று எடுத்துரைத்து இடித்துக் காட்டுவதுதான் நண்பனுடைய கடமையாக இருத்தல் வேண்டும். இதைத்தான் வள்ளுவர்

[திரு. சா. கணேசன்] [28th February 1964]

“நகுதம் பொருட்டன்று நட்டல்; மிகுதிக்கண்
மேற்சென் நிடித்தற் பொருட்டு”

என்று கூறியிருக்கிறார். அந்த முறையில் ஆளும் கட்சியினருக்கு உண்மையான நண்பர்கள் என்ற அளவில்தான் இதை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றோம். அது மட்டுமல்ல. அரசியல் துறையைப் பொறுத்தவரையில், வள்ளுவர். . . .

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்”

என்று சொல்லுகிறார். “இது தவறு. அது தவறு என்று இடித் துரைத்துச் சொல்லக்கூடிய துணைவர்களும், மந்திரிகளும் இல்லாத அரசான் பிறர் கேடு செய்யாவிட்டாலும் கெட்டுவிடு வான் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்போது அரசன் இல்லாத தால் மந்திரிகள் என்று சொல்வதை எதிர்க்கட்சியினர் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எதிர்க்கட்சியினர் தவறுகளை எடுத் துரைத்து இடித்துச் சொல்லாமல் இருந்தால், கெடுப்பதற்கு யாரும் இல்லாமல் இருந்தாலும் அரசு கெட்டுவிடும் என்பதைத் தான் வள்ளுவர் கூறுகிறார். கெட்ட எண்ணம் எதுவுமில்லாமல், உள்ளத் தூய்மையோடு ஆளுகின்றவர்களின் திறமை இன்னும் செம்மையாக எப்படி யிருந்தால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்ற நன் னோக்கத்தோடு நான் சிலவற்றை குறிப்பிட்டுக் காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன், சொல்லவும் விருப்பமுள்ளவரை இருக்கிறேன்.

முதலாவதாக, இடைக்கால அறிக்கையில் விவசாயத்துறை முதலிடம் பெற்றிருக்கிறது. எதிர்பார்த்த அளவு விவசாயத் துறையில் உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படவில்லை. உற்பத்திப் பெருக்கம் 16 லட்சத்து 80 ஆயிரம் டன் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் கிட்டியிருப்பது கிட்டத்தட்ட சரிபாதி, அதாவது 8 லட்சத்து சிலவறை லட்சங்கள்தான் கிட்டியிருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கிறபொழுது எதிர்பார்த்த அளவு ஏற்படவில்லை என்று தெரி கிறது. அப்படி தெரிகிறது என்று சொல்வதும் புள்ளிவிவரத்தின் அடிப்படையில்தான். ஒன்றை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. புள்ளி விவரத்தில் யதார்த்தம் இல்லை என்பது ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழி. ஆகவே புள்ளிவிவரம் எல்லாம் யதார்த்த உண்மையே என்று நினைப்பதற்கில்லை. அதேநேரத்தில் அரசாங்க உதவி பெறும் துறையினர் தருகிற புள்ளியும் அப்படியே. அதற்காக புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் தவறு என்று சொல்ல வரவில்லை. ஆகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளிவிவரத்தை அப்படியே கொண்டு விடுதல் முறையும் ஆகாது, சரியும் ஆகாது என்பதை இந்த இடத் திலே நாம் மனத்திலே கொள்ளுதல் வேண்டும். மத்திய ஆட்சி விவசாயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது, திட்டத்தின் பயனைப் பற்றி வர்ணிக்கும்போது, விமர்சிக்கும்போது, “விவசாயத்திற் காகச் செலவிடப்பட்டது அனைத்தும் வீண் விரயமாகப் போய் விட்டது, அது பாழாகி விட்டது” என்ற கருத்துப்பட தெள்ளத் தெளிவாக பிரதம மந்திரியிலிருந்து பலரும் ஒப்புக்கொண்டிருக் கிற நிலைமையை நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். அதை மனத்திலே வைத்து, அந்த நிலை மாநிலத்தை யும் சாரும் என்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டு அந்தக் கண்ணோட்டத்

[28th February 1964 [திரு. சா. கணேசன்]

தோடு இதை அணுகவேண்டும், அலச வேண்டும். உண்மையிலேயே வேறு விதமாக இருந்தால் எல்லோரையும் விட மிக அதிக ஆறுதலும், திருப்தியும் நான் அடைவேன். இல்லாவிட்டால் இந்த நிலை மாறுவதற்கு, செம்மையான நிலை ஏற்படுவதற்கு என்ன வழி உண்டு என்பதை நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புள்ளிவிவரங்கள் உண்மையானதாக இருந்தால் பற்றாக்குறை என்ற பேச்சுக்கே இடம் இருக்க முடியாது. விலை இப்படி விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டே போக முடியாது. உற்பத்தி நிறைவு, தன்னிறைவு ஏற்பட்டுவிடுமானால், பற்றாக்குறைக்கும் விலை ஏற்றத்திற்கும் இடம் எங்கே இருக்கிறது என்று விருப்பு வெறுப்பின்றி சிந்திக்க வேண்டும். அதோடு விவசாய உற்பத்திக்காக, விதைகளுக்கு, பாசனத்திற்கு இப்படி பல்வேறு காரியங்களுக்காகச் செலவிட்ட தொகை இருக்கிறதே அதற்கு ஏற்ற அளவு விவசாயம் நமக்கு பலன் தந்திருக்கிறதா என்பதையும் நாம் கணிக்க வேண்டும். விவசாயத்தில் வந்த வருமானத்தை மட்டும் கணிப்பது சரியான பொருளாதார முறையாக ஆக முடியாது. செலவு எவ்வளவு, செலவுக்குத் தக்க விளைவு எப்படி இருக்க வேண்டும், செலவுக்குத் தக்க விளைவு கிட்டியிருக்கிறதா என்பதையும் நாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். இந்த ஆய்வு அறிக்கையிலே முக்கியமான சில செய்திகள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. உணவு தானியங்கள் அல்லது விவசாயப் பண்டங்கள் ஏற்றுமதி எவ்வளவு, இறக்குமதி எவ்வளவு என்பது நமக்குக் கிடைக்காத ஒன்று இந்த அறிக்கையிலிருந்து. உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயம் தன்னிறைவு உடையதாக அமைந்து விட்டது. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்று சொன்னால், இறக்குமதிக்கு வேலையே இருக்கப்படாது. இப்போது இறக்குமதி இல்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. எனது நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லுவார்—சொன்னார்—“இங்கிருந்து உணவுப் பண்டங்களை வெளி இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்து விடுவதால் பிற இடங்களிலிருந்து இங்கே இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது” என்று. அப்படி இருந்தாலும் தவறு. உள்ளதை உள்ள இடத்திலே, விளைகிற இடத்திலேயே தானியத்தை உபயோகப்படுத்துவதுதான் பொருளாதார அடிப்படையில் பார்த்தாலும் நன்மை பயக்கக் கூடியது. இங்கு இருப்பதை அங்கு அனுப்பி, அங்கு இருப்பதை இங்கு கொண்டுவருவது வீண் விரயம், தேவையற்ற செலவை ஏற்படுத்துவதாகும். பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை தத்துவத்திற்கு மாறானதாகவும் இருக்கும்.....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பொருளாதார சாஸ்திரம் எப்படி இருக்கிறதோ, அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது; தஞ்சை ஜில்லாவில் விளையக்கூடிய குறுவையை சாப்பிடுகிறவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை.

திரு. சா. கணேசன் : இது கொஞ்சம் யோசிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். தஞ்சையில் இருக்கிற குறுவை முழுவதையும் ஏற்றுமதி செய்வதில்லை. குறுவையிலும் பல குறுவைகள் உண்டு. நாங்களுள்ளாம் அந்தக் குறுவையை விரும்பி வாங்கிச் சாப்பிடுகிறோம். குறுவையிலே கோணக் குறுவை மிகச் சிறந்தது. எப்

[திரு. சா. கணேசன்] 28th February 1964]

படி ஜீரகச் சம்பா, வரகுச் சம்பா எல்லாம் சிறந்தது என்று தென் ஆற்காடு பகுதியில், சிதம்பரம் பகுதியில் சொல்லப்படுகிறதோ அதே மாதிரி கோணக் குறுவை மிகச் சிறந்தது, உயர்ந்தது. அது போகட்டும்; எப்படியிருந்தாலும், காந்திய நெறியில் ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொல்லுகிற அன்பர்கள், அந்தப் பிராந்தியத்திலிருக்கிற தானியத்தை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி, பர்மாவிலிருந்து அல்லது சயாமிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப் பட்ட அரிசிச் சோற்றைத்தான் சாப்பிடுவோம் என்று சொல்லக்கூடுமானால் இன்றைக்கும் மாஞ்செஸ்டர், கிளாஸ்கோ முதலிய இடங்களிலிருந்து துணியை வரவழைத்துக்கொள்ள லாமே, கதருக்காக நாம் ஏதும் செலவு செய்ய வேண்டிய தில்லையே. இப்படி கனம் முதல் அமைச்சரே சொல்லும் போது வருத்தத்தோடு . . . (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இருக்கிறது அப்படி) இருப்பதை கொள்ளக் கூடாது. எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கண்டு அதை அப்படிச் செய்ய வேண்டிய கடமை ஆட்சியாளர்களுக்கு இருக்கிறது என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாநிலத்திலே சில பகுதிகளிலே அரிசியே விளைய முடியாது. அங்கெல்லாம் கேப்பை, கம்பு, சோளம், சாமை முதலியவைகள்தான் விளைகின்றன. அங்கு இருப்பவர்களெல்லாம் இந்த தானியங்களைச் சாப்பிடுவது இல்லை, அரிசிதான் சாப்பிடுவோம் என்று சொன்னால் என்ன நிலைமை ஏற்படும்? (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படித்தான் சொல்லுகிறார்கள்) சில படித்தவர்கள், கற்றவர்கள், நாகரீகமானவர்கள் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கலாம். ராகியிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய திராணி, சோளத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய தெம்பு, சக்கை அரிசி யிலிருந்து கிடைக்கவில்லை. இவற்றையெல்லாம் ஆட்சியாளர்கள் எங்களைப்போன்றவர்களுக்கு போதிக்க வேண்டும். கடமையைச் செய்யாது கையை விரித்து விட்டுப் போவது நியாயம் அல்ல, தர்மமும் அல்ல.

ஏற்றுமதி, இறக்குமதி பற்றி விவரம் இல்லை என்றால் இப்படிச் சமாதானம் சொன்னார்கள். போகட்டும். தஞ்சையில் விளைவைப்பற்றி குறிப்பு இருக்கிறது. முன்பு சுமார் 1,320 பவுண்டு ஒரு ஏக்கருக்கு கிடைத்தது. இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக 1,517 பவுண்டாக உயர்த்தியிருக்கிறோம், சுமார் 200, 200-க்கு மூன்று குறைச்சல், சரியாக 197 பவுண்டு கூடியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதாவது புள்ளி சொல்லுகிறது அந்த மாதிரி. கொஞ்சம் மனத்திலே கை வைத்துப் பார்க்கிறேன் நான்; மற்றவர்களை ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பொதுவாக சராசரி புள்ளி இதுவாக இருக்குமானால் சில ஏக்கர்களில் 2,000 பவுண்டாவது விளைந்திருக்கவேண்டும். சில ஏக்கர்களில் 500 பவுண்டு விளைந்திருக்கும். அப்போதுதான் சராசரி 1,500 பவுண்டாக வர முடியும். தஞ்சையிலிருந்து வரும் கோஷம், அல்லது குரல், அல்லது புகார், அல்லது முறையீடு என்ன? “விளைச்சல் இல்லை! விளைச்சல் இல்லை!! பஞ்சம்!” என்று அதிகமான முறையீடுகள் வந்துகொண்டு

[28th February 1964 [திரு. சா. கணேசன்]

இருப்பதை பத்திரிக்கைகளில் பார்க்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கும் அத்தகைய புகார் வந்திருக்கும். எந்த விவசாயியைப் பார்த்தாலும் போன வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் விளைவு குறைச்சல் என்று கூறுகிறார்களே தவிர, தனிப்பட்டவர்கள் கூட கூடியிருக்கிறது என்று சொல்லி எனக்குத் தெரியாது. ஒரு தனிப்பட்டவருக்கும் விளைவு கூடாமல் பொதுவிலே விளைவு பெருகி விட்டது என்று சொல்லுவது புரியவில்லை. கொடுக்கப்பட்டுள்ள கணக்கு தப்பு, கணக்கு தவறு என்று சொன்னால் அது தவறு என்பார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் இது புரியாப் புதிராக இருக்கிறது என்று சொன்னால் தவறாக இருக்க மாட்டாது! பயிர் சாவியாகி விட்டது, விளைவு இல்லை என்ற முறையில்கள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இதற்கு என்ன சமாதானம் ஆட்சியாளர்கள் சொல்லப் போகிறார்களோ தெரியாது. இதற்கு நான் ஒரு ஆலோசனை சொல்லுகிறேன். புள்ளி விவரம் கொடுக்கிறவர்களை பொய்யர்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அதே நோத்தில் புள்ளி விவரம் சரி என்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. சரிவர, விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் கட்சி சார்பில்லாமல், பாரபட்சம் இல்லாமல், கல்வித் துறை நிபுணர்கள் போன்று இருக்கிற ஒரு குழுவை நியமிக்க வேண்டும். மாநிலம் முழுவதற்கும் உள்ள புள்ளி விவரங்களைச் சேகரியுங்கள் என்று யூனிவர்ஸிட்டி லெவலில், தகுதியுள்ள, திறமை உள்ள, அனுபவம் உள்ளவர்களை நியமிக்க வேண்டும். அன்றி இப்பொழுது செய்கிற மாதிரி நம் உதவி பெறுகிறவர்கள் தரக்கூடிய புள்ளி விவரங்களை நம்புவது நன்மை பயக்காது. அவைகள் உண்மையாக இல்லாமல் போய்விடக் கூடும். செம்மையான புள்ளி விவரம் தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பல சமுதாயத் திட்டங்களால் விவசாயத்திற்கு ஏற்படுகிற நடைமுறைச் செலவுகள் முழுவதையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். சுமார் 72 கூட்டுப் பண்ணைகள் இன்று தொழில்பட்டு வருகின்றன என்று அறிக்கையிலிருந்து காண்கிறோம். கூட்டுப் பண்ணை முறையை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோமா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அதன் நடை முறை, பலன் தரத் தக்கதாக இருக்கின்றதா? செலவு என்ன? வருமானம் என்ன? கூட்டுப் பண்ணையாக இல்லாமல் வேறு பண்ணையாக தனியார் பண்ணை இருக்கிறதே, அந்த மாதிரி இருந்தால் செலவு என்ன? என்ன வருமானம் இதனால் ஏற்பட்டிருக்கிறது? என்ன விளைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது? பயன் என்ன? என்று இவற்றைக் கணிக்கவேண்டும். எனக்கு ஒன்றிரண்டு கூட்டுப் பண்ணையைப்பற்றித் தெரியும். கோவையில் ஒரு கூட்டுப் பண்ணை இதைப் படித்துக்கொள்வதற்கு என்றே போய்ப் பார்த்தேன். அதற்குப் பக்கத்தில் தனியார் ஒருவர் நடத்துகிற பண்ணையும் இருக்கிறது. அதையும் பார்த்து போடோ படங்கள் எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். கூட்டுப் பண்ணையினர் அவ்வளவு பேர்களும் சேர்ந்து அந்த நிலத்தை கட்டாந்தரையாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலம் முன்பு இருந்த நிலைக்கு வரவேண்டுமானால், அதாவது, கூட்டுப்

[திரு. சா. கணேசன்] [28th February 1964]

பண்ணையில் சேருவதற்கு முன்னால் இருந்த நிலைக்கு வரவேண்டுமானால், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு சுமார் ரூபாய் 1,000 செலவழித்தால் தான் முன்பிருந்த தரம், வளம் பெறக்கூடிய நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நான் குற்றச் சாட்டித்தராகச் சொல்லவில்லை. தனிப்பட்டவர்களின் நிலங்களை கூட்டுப் பண்ணையாகச் செய்வது தவறு, சரியா என்பதைப்பற்றியும் இப்பொழுது சொல்லவில்லை. ஆனால், அதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். பாரபட்சமில்லாமல், அணுகவேண்டும், ஆயவேண்டும், சோதிக்கவேண்டும், தவறு இருக்குமானால், தவறு காணப்பட்டால், “சட்டி சுட்டது, கை விட்டது” என்று அதைக் கைவிட்டுவிட்டு வேறு முறையை அணுகுவதுதான் அறிவுடைமையும், பயனுடைமையும், பண்புடைமையும் ஆகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இனி இந்த ஆய்வு அறிக்கையிலே குடியிருப்பு வசதியைப் பற்றி பேசப்பட்டிருக்கிறது. மக்கட் கூட்டத்தை ‘லோ இன்கம் குரூப், ஃபிக்ஸட் இன்கம் குரூப்’ என்று பல்வேறு வகையாகப் பிரிக்கிறோம். குறைந்த வருமானம் உடையவர்கள், நிலையான குறிப்பிட்ட வருமானம் அதாவது மாதச் சம்பளம் பெறுபவர்கள் என்ற வகைகளை நாம் பார்க்கிறோம். இவர்களுக்கெல்லாம் இன்று தேவை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. எந்தத் தேவை? குடியிருப்புத் தேவைதான். இப்பொழுது இருக்கிற ஆட்சி குவியல் முறையிலே செயல்படுகிறது, இந்த ஆட்சி முறையிலே எல்லாம் ‘செண்ட்ரலைஸ்’ பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலினாலே, கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் நகர்ப் புறத்தை நோக்கி குடிபெயரத் தொடங்குகிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினாலே, நகர்புறத்தில் வீட்டுக் குடியிருப்புத் தேவை அதிகப்படுகிறது. இருக்கிற வசதியோ குறைவாக இருக்கிறது. நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக பற்றாக்குறை அதிகரித்துக்கொண்டு போகிறதே தவிர, பற்றாக்குறை குறைந்து ஓர் அளவுக்கு நிலைமை திருந்துகிறது என்ற நிலை இல்லை, தேவை பெருகிக்கொண்டே வருகிறது. இதற்கு விமோசனம் ஏற்பட மேற்கொள்ளப்படக் கூடிய வழிவகைகள் என்ன என்பது விளக்கமாகச் சொல்லப் படவில்லை. இதற்கு ஏதாவது வழி செய்யவேண்டும். குறிப்பிட்டவர்கள் தனியாரோ, அரசாங்கமோ அல்லது முனிசிபாலிட்டியோ அல்லது கார்ப்பரேஷனோ இன்னென்ன மாதிரி இன்னென்ன டைப்களில் மிகக் குறைந்த செலவிலே உள்நாட்டுப் பண்டத்தைக்கொண்டே, அதாவது பனை மரம், காட்டு மரம், கூரை அல்லது ‘காலிகட் டைல்ஸ்’ இவைகளைக்கொண்டே, டெர்ரேஸ் வீடே வேண்டாம், இதுமாதிரி வீடுகளைக் கட்டி, அவைகளை என்ன வாடகைக்கு விடவேண்டும் என்ற வரையறைகளுடன் வாய்ப்புகளை, வசதிகளை உண்டாக்கவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த மாதிரி தனிப்பட்டவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு அதில் ஒரு அக்கறையும், ஈடுபாடும் ஏற்படக்கூடிய வகையில், ஒரு கவர்ச்சிகரமான முறையை ஏற்படுத்தி, இந்தக் குடியிருப்புப் பற்றாக்குறை நிலைமையைப் போக்க முயல் வேண்டும்.

28th February 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

அப்பறம், வேலை வாய்ப்பைப்பற்றிய குறிப்பே இந்த அறிக்கையில் கிடைக்கவில்லை. “எதற்காக படிக்கிறாய்?” என்று ஒரு தம்பியைப் பார்த்து அல்லது ஒரு தங்கையைப் பார்த்துக் கேட்டால், உத்தியோகத்திற்காக என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு நிலைமை வளர்ந்துவிட்டது. கற்பவர்களெல்லாம் உத்தியோகத்திற்காகவே கற்கிறார்கள் என்ற நிலை பெருகிக் கொண்டு, வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை நல்லதா, கெட்டதா? என்னுடைய கொள்கையே வேறு. அதெல்லாம் இருக்கட்டும்; இருக்கக்கூடிய நிலைமையைத்தான் நாம் இப்பொழுது ஆராய்கிறோம். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறபொழுது, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கு ஆட்சி என்ன உத்தரவாதம் செய்கிறது அல்லது என்ன வசதி செய்து கொடுக்கப்போகிறது என்பதைப்பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் இந்த ஆய்வு அறிக்கையிலே என்னாலே காண முடியவில்லை. அதற்குத் தக்க வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். தொழில்கள் வளர தொழில் துறையிலே பலர் தாமதவே ஈடுபட வசதி செய்யவேண்டும். அத்துனை பேரும் சம்பளம் பெற்று வேலையாட்களாக மாறுவதைவிட, தனக்குத் தானே வேலை கொடுத்துக்கொண்டு, தன்னைத் தானே வேலை வாங்குபவராக இருக்கக்கூடிய முறையை, துறையை வளர்த்துக் கொடுத்து, கவர்ச்சி செய்து கொடுத்து, படித்தவர்கள் தாங்களே ஒரு தொழிலைச் செய்துகொண்டு, தங்களைத் தாங்களே வாழ்வித்துக்கொள்கிற ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதுதான் உண்மையிலேயே அரசாங்கம் செய்கின்ற செம்மையான, சிறந்த வேலை வாய்ப்புப் பணியாக இருக்கும். இல்லை யென்றால், அப்ளிகேஷன் போடு, அதற்கு நாங்கள் கமிஷன் வைக்கிறோம், பரீட்சை பாஸ் செய்யவேண்டும், மார்க்குக் கொடுக்கிறோம், திறமைக்கு மட்டும் அல்லாது பெர்ஸனலிட்டிக்கும் மார்க்குக் கொடுக்கிறோம், அதையெல்லாம் கூட்டிக் கழித்து ஒரு தொகைப்படுத்தி அதற்குப் பிறகு உத்தியோகம் கொடுக்கிறோம் என்ற நிலைமையை இனியும் வைத்துக்கொண்டு இருப்போமானால், நம்முடைய ஆயுட்காலத்தில் எல்லோருக்கும் உத்தியோகம் கிடைத்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. கிடைப்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும், எதிர்பார்க்கக்கூட முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படும். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால் தக்க முறையில், தனக்குத் தானே வேலை தந்து கொள்கிற நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இன்ன தொழில் தான் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தாமல், அவர்களை சீண்டாமல், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாமல், அவர்கள் தாங்களாகவே தங்களுக்கு வேலை தந்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களை சுதந்திரமாக விட்டுவிடவேண்டும். படிக்கிறவர்கள் எல்லோருக்கும் வேலை தருகிறோம், வேலை தரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது இனி பயன் தராது. அவற்றிற்குத் தக்க வழிமுறைகளை, வாய்ப்புகளை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயத் துறையிலும் அப்படித்தான். அவர்களைத் தனியாக விட்டு விட்டு, ‘உங்களுக்கு இன்னென்ன வாய்ப்பு உண்டு’ என்று சொல்லி, ‘எவ்வளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறீர்களோ அவ்வளவு

[திரு. சா. கணேசன்] 28th February 1964]

வுக்கு வரி குறைவு' என்று போடுங்கள் பார்க்கலாம். ஒவ்வொரு விவசாயியும், 1,000 பவுண்டிலிருந்து 2,000 பவுண்டு உற்பத்தி செய்ய கங்கணம் கட்டிக்கொள்வான். அப்படி அவர்களுக்கு கவர்ச்சி, ஈடுபாடு ஏற்படச் செய்யவேண்டும். விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் வரி செலுத்தியே ஆக வேண்டும் என்று சொல்லி, பலவிதமான கட்டுப்பாடுகளையும், நிர்ப்பந்தங்களையும், விளைவிக்கின்ற காரணத்தினால், அவ்வளவு பேர்களுக்கும் அலுப்புத் தட்டிபோய் விடுகிறது. அதற்கு மேலே கூட்டுறவுப் பண்ணை போன்ற தத்துவங்களை புகுத்து வதினால், ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு நிலத்தில் உள்ள ஆசை அற்றுப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. மண்ணாசை அறுவறு பரத்திற்கு சரியாக இருக்கலாம். ஆனால், இக வாழ்விற்கு அது முற்றிலும் முரணான நிலையை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இனி, இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே இன்னொன்றையும் மனத்திலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இடைக்கால பட்ஜெட் வந்தபொழுதே, இதைப்பற்றி சபை முன்பு நான் என் கருத்துக்களைச் சமர்ப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். பிற்பட்ட பகுதிகளை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும் என்ற நிலையில், பிற்பட்ட பகுதிகளை மற்ற பகுதிகட்குச் சமமான நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிடவேண்டும். சமமான நிலைக்குக் கொண்டுவந்து, அதற்குப் பிறகு, சமத்துவமான வாய்ப்புகளை அளிக்க வேண்டும். எத்தனையோ 'டாம்கள்' கட்டுகிறார்கள், கட்டிடங்கள் கட்டுகிறார்கள். சில அடிவாணம் தோண்டியவுடனேயே சில இடங்களில் 'ஹார்டு ஸாயில்' கிடைத்து விடுகிறது. சில இடங்களில் 30 அடிக்குக் கீழே போனால் தான் பாறை கிடைக்கிறது. 30 அடியாக இருந்தாலும் சரி, 10 அடியாக இருந்தாலும் சரி, அந்த மட்டம் வரையிலே மொத்தத்தில் நன்றாக காங்கிரீட் போட்டு, வெள்ளைக் கற்களைப் போட்டு, சிமெண்டு போட்டு, தரை மட்டம் வரையிலே உயர்த்த வேண்டும். 30 அடிக்குக் கீழே பாறை இருந்தால் அதற்குத் தேவையான அளவுக்கு கல் போடுவோம். அவ்வளவு தேவையில்லை 10 அடிக்குப் போட்டால் போதும். 20 அடிக்குத் தேவையில்லை என்றால், 10 அடிக்கு கல் போட்டு மட்டமாக உயர்த்துவோம். தேவைக்குத் தகுந்தபடி அளவு கல்லைப் போடுவோம். அப்பொழுதுதான் சமமாக வரும். அப்படி தரை மட்டம் கட்டித்தான் அதற்கு மேலே பாலத்தைக் கட்டி உயர்த்துவோம், அணைக்கட்டை கட்டி உயர்த்துவோம். அந்த நிலையை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். பிற்பட்ட, பின்தங்கிய பகுதிகளை, பிற்பட்ட பாக்கெட்களை மற்ற பகுதிகட்குச் சமமாக முதலில் வளர்த்துவிடவேண்டும். அதற்குப் பிறகு சம சந்தர்ப்பங்கள், சம சூழ்நிலை, சமமான வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உண்மையான சமத்துவம் என்ற நிலை ஏற்படும். சில பகுதிகள் விவசாயத்திற்கு தகுதியற்றது, தொழில் துறைக்குத்தான் தகுதி பெற்றது, அதே மாதிரி சில பகுதிகள் தொழில் துறைக்குத் தகுதியற்றது, விவசாயத் திற்குத் தகுதி பெற்றது, என்று பிரித்து கண்டிப்புச் செய்ய

[28th February 1964. [திரு. சா. கணேசன்]

வேண்டும். எல்லோரும் எல்லா வேலைகளையும் செய்வது என்பது சாத்தியமில்லை. அதைப் போலவே எல்லா இடங்களுக்கும் எல்லாம் என்று சொல்லுவது சாத்தியமாக இருக்காது. சீதோஷ்ணஸ்திதி, அங்கு இருக்கிற நிலை. மக்கள் பண்பு, அங்கு இருக்கிற பொருளாதார வாய்ப்பு, இவற்றையெல்லாம் கணித்து, அதற்குத் தக்கபடி அந்த இடங்களுக்குத் தக்கவாறு தொழில் துறைகளை அமைப்பதுதான் உண்மையான சோஷலிஸமுறையாக அமையும். குறிப்பாக சிறு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு அனுமதி பெறலாம் என்று நேற்று ஒரு வினாவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விடையளித்தார்கள். அந்த மாதிரி இடங்களிலே, சர்க்கார் குறிப்பிட்ட பகுதியிலே திறமையுள்ளவர்களைப் பார்த்து, “இந்த இடத்திலே நீங்கள் இந்த மாதிரி சிறிய முறையிலே ரூபாய் 5 அல்லது 10 லட்சத்திற்கு உட்பட்ட அளவிலே ஒரு தொழிற்சாலையை அமையுங்கள், உங்களுக்கு வேண்டிய வாய்ப்புகளையும், வசதிகளையும், உதவிகளையும் அரசாங்கம் தரும்” என்று ஊக்குவிக்கலாம். இதை எப்படி லாபகரமாக நடத்திக் காட்டுவது, எப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று அதை ஒரு மாதிரித் தொழிற்சாலையாக ஆக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் உங்களுக்குப் பாராட்டும், சன்மானமும் தரப்படும் என்று சொல்லலாம். உண்மையிலேயே உங்களுக்கு ஏதாவது இடிசாமங்கள் வந்து நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அரசாங்கம் பாதுகாப்புத் தரும் என்றோ, அல்லது அரசாங்கமே ஒரு தொழிற்சாலையை நடத்தி அதைப் பார்த்து, மற்ற இடங்களிலே நீங்கள் அமையுங்கள், இது லாபகரமான தொழில், இன்னின்ன மாதிரி முயன்றால் இன்னின்ன பலன்கள் கிடைக்கும் என்று வரையறுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வது, உண்மையிலேயே தாழ்ந்த அல்லது பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு, நிறைய மூலதனம் இல்லாத பகுதிகளுக்கு செய்கின்ற ஒரு பணியாக அமையும். இந்த மாதிரி, ஒரு மாதிரித் தொழிற்சாலையை அமைக்க தனியாரை ஊக்குவிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக ஊக்குவித்தாலே போதும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கு மேலே நடைமுறையில் ஏதாவது இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுமானால் அதற்கு பாதுகாப்பு உண்டு என்று சொல்லலாம். அப்படி இல்லாவிட்டாலும், ஆக்கத்தைக் கொடுத்து, செயல்படக் கூடிய திராணியையும் நம்பிக்கையையும் கொடுத்தால் நல்ல பலன் ஏற்படும். ஆட்சி நமக்குக் கை கொடுக்கும், கஷ்டம் வராது, நமது பகுதியை தொழில் வளம் உள்ளதாக ஆக்க முடியும். அதன் காரணமாக ஏராளமானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும், அதைப்பார்த்து இன்னும் பலரும் இதையொத்த, இதைப்போன்ற வேறு பிற தொழில்களிலும் ஈடுபட்டு காரியங்களைச் செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டுகிற வகையிலே காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். இதையெல்லாம் இந்த இடைக்கால மதிப்பீட்டிலே நாம் காணுகின்ற குறைகளாகக் கருதி, இவற்றையெல்லாம் நிறைவுபடுத்த, என்னென்ன வழி வகைகளை எங்கெங்கே யார் யாரைக் கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்பதை நன்றாக கணிக்க வேண்டும். திட்டத்தினடிப்படையில் இதுவரை நடந்தவற்றையெல்லாம்

12-00
noon.

[திரு. சா. கணேசன்] [28th February 1964]

பற்றி வெறுமனே சம்பந்தப்பட்டவர்கள், நம்மிடத் திலிருந்து சப்ஸிடி வாங்குகிற சமுதாயத் திட்டத்துறையினர் தருகிற புள்ளி விவரங்களை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அப்புள்ளி விவரங்கள் சரியானவையா என்பதை ஆட்சித் துறன் உள்ள தக்கவர்களைக் கொண்டு ஒரு குழுவைக் கணித்து ஆராய்ந்து நமக்கு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே, முன்னாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இடைக்கால ஆய்வு அறிக்கையை இம்மன்றத்தின் முன் வைத்து அதன் மீது விவாதம் நடைபெறுகிற அளவில் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்து பேசியுள்ளார்கள். அந்த அறிக்கையின்மீது கருத்துக்கள் மன்ற உறுப்பினர்கள் பலராலும் பரிமாறப் பட்டிருக்கின்றன. முன்னாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இடைக்கால அறிக்கையாக இந்த அறிக்கையை நாம் மேற்கொள்ளுகிறோம் என்றால், இந்த அறிக்கையின் மீது வழங்கப்படுகிற கருத்துக்கள் எதிர்காலத்தில் திட்டங்களை முறைப்படி மேற்கொள்வதற்கு உறுதுணை புரியும் என்கிற வகையிலே இங்கே விவாதம் செய்யப்படுகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். முன்னாவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட இடைக்கால ஆய்வாக மட்டுமே கூட அமையாமல், இந்தியப் பேரரசினர் திட்டமிட்டு வருகிற ஐந்து ஐந்தாண்டுத்திட்ட ஆண்டு காலத்தின் இடைக்கால ஆய்வாகவும் இந்த நிலை அமைந்திருக்கிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். இந்தியப் பேரரசினர், 1959-ல் இருந்து 1975-வது ஆண்டு வரையில் ஐந்து பெரிய ஐந்தாண்டுத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் பல்வேறு இலக்குகளை மேற்கொள்ள முனைந்து, இரண்டு ஐந்தாண்டுத்திட்டங்களை முடித்து, முன்னாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இடைக்காலத்திலே வந்து நிற்கிறார்கள். ஐந்து ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும் இடைக்கால ஆய்வாக நாம் இதை விவாதிக்கிறோம் என்றால், எஞ்சி இருக்கிற காலத்திலே சில பல திருத்தங்கள் செய்வதற்கும், சிலபல முறைகளை மேற்கொள்வதற்கும் இங்கே வழங்கப்படுகிற கருத்துக்கள் பயன்படும் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த அடிப்படையில்தான் இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலும் இது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். முன்னாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை இலக்காகக் கொண்டு திட்டங்கள் தீட்டியபடிதான் தொடர்ந்து ஐந்தாண்டு காலமும் நடைபெறும், எந்த மாறுதலும் செய்யவதற்கு வழியில்லை என்றால் இந்த இடைக்கால ஆய்வு நடத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. இந்த இடைக்கால ஆய்வு நடத்துவதன் மூலமாக சிலபல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், அதற்கு வழிவகை இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இந்த இடைக்கால ஆய்வு நடத்துவதன் மூலமாக ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நாம் பரிசீலிக்கிறோம்.

28th February 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தினர் திட்டங்களை எதிர்க்கிறார்கள் என்ற கருத்துப்பட சில நண்பர்கள் பேசுகிறார்கள். திட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கவில்லை. அதுவும் இந்தக்காலத்திலே திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையிலேதான் நாம் எதிர்பார்க்கிற பல்வேறு விளைவுகளை பல்வேறு துறைகளிலே பெற வேண்டும். திட்டங்கள் தேவைதான். எந்தெந்த வகையிலே நிதியைப் பெறுவது, பெருகின்ற அத்தகைய நிதியை எந்தெந்த வகையிலே செலவிடுவது, அப்படிச் செலவிடுவதிலே எந்தெந்தப் பணிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு செலவிடுவது என்பதிலே கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கக்கூடும். இப்போது திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகிற அளவிலே இந்தத் திட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு உருவான பலனை தந்திருக்கின்றன என்பதைக் கண்டு ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இருப்பதற்கான புள்ளி விவரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. நேற்று இந்த மன்றத்திலே பேசிய டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல, இருக்கிற நிலைமைகளை, இவ்வளவு ஒதுக்கினோம், இவ்வளவு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு முடிந்திருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு முடிவு செய்ய இருக்கிறோம், என்ற வகையில் நம் முன்னர் புள்ளி விவரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் அத்துனைப் பேரும் இன்னும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையிலே புள்ளி விவரங்கள் தரப்பட்டிருந்தால், விவாதம் செய்வதற்கு வசதியாக இருந்திருக்கக் கூடும்.

உள்ளபடியே தேசிய வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறதா? எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது? உயர்ந்திருக்கிற அளவின்படி மக்கள் அந்த தேசிய வருமானத்தின் அடிப்படையில் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதா? எந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டுத் தனி நபர் வருமானத்தை பாதித்திருக்கிறது? அவ்வாறு பாதித்திருக்கிறதா? இல்லையா? ஒவ்வொரு துறையிலும் எந்த அளவுக்குத் தேசிய வருமானம் பெருகியிருக்கிறது? தேசிய வருமானத்தைப் பெருக்குகின்ற அளவிலே எந்தெந்தத் துறைகள் எந்த அளவுக்குப் பங்கு கொண்டு அதைப் பெருக்குவதற்கு உறுதுணை புரிந்திருக்கின்றன? உயர்ந்துள்ள வருமானம் எந்த அளவுக்கு எல்லாப் பகுதியினருக்கும் சமமாக பரவியிருக்கிறது? அப்படிப் பரவவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? அவ்வாறு பரவச் செய்வதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? மக்கள் தொகையின் பெருக்கம் இந்தப் பொருளாதார ஏற்றத்தை தடுக்கும் அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறதா? அமைந்திருக்கிறது என்றால், அதை நீக்குவதற்கான முயற்சியிலே எந்த வகையிலே தீவிரத்திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்? என்பதற்கான புள்ளி விவரங்களை ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்றபடி புள்ளி விவரங்கள் தரப்பட்டிருக்குமேயானால் மிகுந்த பலன் உடையதாக இருக்க

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [28th February 1964]

கும். இப்பொழுது தரப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் பார்க்கும் பொழுது, எந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே மூன்றாவது திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக சொல்லப்பட்டதோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேற முடியாத அளவுக்கு சூழ்நிலை அமைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பினை மத்திய அரசுத் துறையினரும், மாநில அரசுத் துறையினரும், தனியார் துறையினரும் ஆகிய மூன்று வகையினரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பில் தெரிவுபடக் கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் துறைகள் என்ன? எந்தெந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? மாநில அரசினர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் துறைகள் என்ன? எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? என்று திட்டவாட்டமாகப் பிரிப்பதற்கு வழி இல்லாத நிலையில் இரண்டறக் கலந்துதான் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது என்று அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியப் போரசினர் எடுத்து நடத்துகிற திட்டங்கள் இந்தியத்துணைக்கண்டம் முழுதும் பலன் கிடைக்கிற அளவுக்கு இல்லாமல் பாதகம் ஏற்படுமானால், அது இந்த மாநிலத்தையும் பாதிக்கக் கூடியதாகத்தான் இருக்கும். பாராளுமன்றத்திலே இந்த இடைக்கால ஆய்வின் மீது விவாதம் நடந்தபோதும் கூட, எந்த நோக்கங்கள் நிறைவேறவேண்டும் என்று கருதி இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போடப்பட்டனவோ, அந்த நோக்கங்கள் ஈடேற முடியாத அளவுக்குத் தோல்வி அடைந்திருக்கிற கருத்துக் களைத்தான் பாராளுமன்றத்திலும் இடைக்கால அறிக்கையை முன்மொழிந்து பேசிய திட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டிப் பேசியிருக்கிறார். பாராளுமன்றத்திலே பேசிய ஆளும் கட்சித் தரப்பினரும் எதிர் கட்சித் தரப்பினரும் எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள், திட்டங்கள் திட்டமிட்ட அளவுக்கு, எதிர்பார்த்த அளவுக்கு, குறிப்பாக விவசாயத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் பலன் அளிச்சனில்லை என்று, எந்த இலக்குகளை அடைய வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தோமோ அந்த இலக்குகளை நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டு துறைகளிலும் திட்டம் நிறைவேற முடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் இருந்திருக்கின்றன. இது பாராளுமன்றத்திலேபேசவேண்டிய பேச்சு என்றாலும்கூட அதன் மூலமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற சாதக பாதகங்கள் இந்த மாநிலத்தையும், மாநில அரசையும் பாதிக்கும் முறையில் அமைந்திருக்கின்றன. அந்த இலக்குகளைக் கொண்டு போட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறோம் என்று புள்ளி விவரங்கள் காட்டினாலும் உண்மையான புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு 17 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க இயலுமா? அந்த வகையில் புள்ளி விவரங்கள் அமைந்திருக்கின்றனவா? என்றால் எமாற்றத்தைக் கூடம் வகையில்தான் இங்குத் தரப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. சாதாரணமாக நாம் பார்க்கிறபோது இந்தத்

28th February 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாமல் தோல்வியுற்றதற்கு காரணம் என்ன என்பதை மத்திய அரசினர் ஆராய்ந்து பார்க்கிறார்கள். மாநில அரசினரும் ஆராய்ந்து பார்க்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பொருளாதார வல்லுநர்களும் மற்றவர்களும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் குறைக் கூறுவோர் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற தோல்வியை எடுத்துக்காட்டி திட்டங்களை அடியோடு புறக்கணிக்கிறார்கள் என்றே அல்லது அடியோடு அழித்து ஒழிக்கிறார்கள் என்றே கருதிவிடக்கூடாது. இருக்கிற நிலைமையை உணர்ந்து குறைபாடுகளைப் போக்கவும், குற்றங்களை தவிர்க்கவும், எண்ணிய எண்ணத்தை ஈடேற்றவும் வழிகைகள் காண வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் வகையில்தான் எதிர்க்கட்சித் தரப்பினர்கள் இவற்றை எல்லாம் எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டி வருகிறார்கள். இரண்டு திட்டங்களிலும் எதிர்பார்த்த பலனைத் தராத அளவுக்குத் தோல்வியுற்றதற்கு காரணம் சொல்லும் போது, பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லுவதாவது :

“The Third Plan has failed extensively in the two key sectors, agriculture and industry. Agriculture is obviously crucial to the wealth and welfare of a country so populous as India, in whose national income it still accounts for two-fifths and where hardly a year passes without famine conditions being reported from some part of the country or the other.”

என்ற அளவுக்குத்தான் பொருளாதார நிபுணர்களில் கட்டுரை வாயிலாக சுருத்து நமக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது. இந்திய அரசினர் கொடுத்திருக்கும் விவரப்படி, மொத்த அளவில் தேசிய வருமானம் 1950-51ல் ரூபாய் 8,850 கோடி என்றும் 1955-56ல் 10,480 கோடி என்றும், 1960-61ல் 12,750 கோடி என்றும் தெரியவருகின்றன. இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற அடிப்படையில் தேசிய வருமானம் 44 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தனி நபர் வருமானத்தை கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இந்தப் பத்தாண்டு காலத்திலே சராசரி தேசிய வருமானம் மொத்தத்தில் 3.7 சதவிகிதம் அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. தனி நபர் வருமானம் 1.7 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆக தனி நபர் வருமானம் குறைந்திருப்பதால் வாழ்க்கைத்தரம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு உயரும் தன்மையை எய்தவில்லை என்பதைத் தெளிவாக அறிகிறோம்.

பொருளாதார நிபுணர் டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், இரண்டு திட்டங்களிலும் இலக்குகள் நிறைவேற முடியாத அளவுக்கு தோல்வியுற்று இருக்கின்றன என்று. இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் என்ன என்று சொல்லும் போது பாவலாக எல்லோருக்கும் சமத்துவமாகத் திட்டத்தின் மூலம் பெரும் நன்மைகள் சேர வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முக்கியமான குறிக்கோள் என்று திட்ட வட்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நோக்கத்தை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்று ஆராய்ந்து பார்த்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [28th February 1964]

தால் அதில் அரசினர் தவறியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைத் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது நகர்ப்புறத்தைப் பொறுத்தவரையில் 3,000 ரூபாய் வருமானம் அடையும் 14 சதவிகிதம் மக்கள், மொத்த வருமானத்தில் 50 சதவிகிதம் அடைகிறார்கள். ஆக மேல் தட்டில் உள்ள 14 சதவிகிதம் மக்கள் மொத்த வருமானத்தில் 50 சதவிகிதத்தை அடைகிறார்கள். அடி மட்டத்தில் இருக்கும் 10 சதவிகிதம் மக்கள் நகரத்தின் வருமானத்தில் எவ்வளவு பெறுகிறார்கள் என்றால், மொத்த அளவிலே 1.3 சதவிகிதம்தான் அடைகிறார்கள். இது மொத்த வருமானத்தைச் சமத்துவமாக மக்கள் பெறும் சூழ்நிலையைக் காட்டவில்லை. இதைத்தான் புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. கிராமப்புற வருமானத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மொத்த வருமானத்தில் 34 சதவிகிதத்தை மேல் தட்டில் உள்ள 10 சதவிகிதம் மக்கள் பெறுகிறார்கள். அடி மட்டத்தில் உள்ள 10 சதவிகிதம் மக்கள் எந்த அளவுக்கு கிராம வருமானத்தை பெறுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்று என்று கூட அடைய முடியாத அளவுக்கு 0.7 சதவிகிதம் அளவில்தான் பெறுகிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நோக்கமாக குறிப்பிட்டிருப்பது என்ன என்றால் எல்லோருக்கும் வருமானத்தை பரவலாக அளிக்கும் வகையில் ஈடுபடுவோம், வெற்றி காணுவோம் என்பதாகும். அந்த நோக்கம் இதுவரையில் சரியாக நிறைவேறவில்லை; அப்படி நிறைவேறவில்லை என்றால் இருக்கிற குறைபாடுகளைக் கண்டு ஆராய்ந்து நோக்கத்திற்கு குறுக்கே இருக்கும் தடங்கல்களைக் களைத்து குறைபாடுகளை நீக்கி செயல்பட நிர்வாக அடிப்படையில் அரசினர் ஈடுபட வேண்டும். அப்படி அவர்கள் ஈடுபடவில்லை, அதனால் திட்டங்களின் இலக்குகள் நிறைவேறவில்லை என்று இந்திய தலைமை அமைச்சர் பண்டித நேரு அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

“ We plan well but do not implement well.”

அவர்கள் சொல்லுவது திட்டத்தை சரியாக தீட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் நிறைவேற்றும்போதுதான் சரியாக நிறைவேற்றவில்லை என்பது ஆகும். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமைகளையும் மற்ற போக்குகளையும் பார்த்தால் இரண்டு திட்டங்கள் நிறைவேறி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே பணக்காரர்கள் மேலும் மேலும் பணக்காரர்கள் ஆகவும், ஏழைகள் இருந்த இடத்திலேயே இருக்கும் அளவுக்குத்தான் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. நாம் ஆராய வேண்டியது, திட்டம் தீட்டுவதில் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா? அல்லது திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா? அல்லது மக்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் முறையில் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா? என்று திட்ட கமிஷன் ஆராய்ந்து பார்த்து குறைபாடுகளை போக்க வேண்டுமென்று தலைமை அமைச்சர் திட்டவாட்டமாக கூறியிருக்கிறார்கள். வாழ்க்கைத் தரத்தை மேலும் உயர்த்த எடுத்துக்கொண்ட காரியங்களில் வெற்றிபெறாத நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. அதிலே அரசாங்கத்தின் நிர்வாகப்

28th February 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பொறுப்பும் ஓரளவுக்கு காரணமாக இருந்திருக்கிறது. பணப் பெருக்கமும், பணப்பெருக்கத்தின் காரணமாக விலைவாசி அதிகரிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே தேசிய வருமானமும் தனி நபர் வருமானமும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வருமானம் எவ்வளவு பெருகியும் விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக முழுப் பலனையும் துகர முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று பொருளாதார வல்லுநர்கள் காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். திட்டம் தீட்டி நடைமுறையிலே பார்க்கும்போது அது எதிர்பார்த்த அளவுக்கு பலன்களைத் தராவிட்டால் அவ்வப்பொழுது ஆராய்ந்து திருத்த வேண்டும். அப்படித் திருத்தாத காரணத்தால் பல்வேறு குறைபாடுகள் இடையிலே ஏற்பட்டுவிட்டன என்று கற்றவரும், வல்லுநர்களும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்.

1951-52-வது ஆண்டில் அரசாங்கம் பொதுமக்களிடம் புழங்க விட்ட பணத்தின் அளவு ரூ. 18.50 கோடி. 1963, ஏப்ரல் திங்களில் புழங்கிவிட்ட பணம் 3,406 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பணப்புழக்கத்தின் அளவு 83 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே மற்ற பொருள்களின் உற்பத்தி, விவசாயம், தொழில் மற்றவை என்று மொத்தத்தில் பார்க்கும்போது, எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் 50 சதவிகிதம் தான் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே பணப்புழக்கம் 83 சதவிகிதம், பொருள்களின் உற்பத்தி 50 சதவிகிதம் ஏற்பட்டிருக்கும் காரணத்தால் இந்த விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று பொருளாதார வல்லுநர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். பணப் பெருக்கத்தின் வேகத்தைவிட தொழில் துறையின் உற்பத்தி வேகம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினால் விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. ஆகவே திட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேற முடியாத அளவுக்கு இவைகள் எல்லாம் தடைக்கற்கனாக அமைந்திருக்கின்றன.

இந்த வகையில் இந்தியப் பேரரசினர் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த மாநில அரசினர் யோசனைகள் சொல்வதற்கும், இங்கே வழங்கப்படும் கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கும் முயற்சி செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அந்த வகையில் இந்திய பேரரசின் பெரும் பொறுப்பு திட்டத்தை தீட்டுவதும், அவர்கள் தீட்டித்தருகிற திட்டத்தின் அடிப்படையில் மாநிலங்கள் இயங்கவேண்டிய நிலையிலும் இருக்கின்றன.

நேற்று கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சுட்டிகாட்டியதுபோல பொறுப்புக்கள் இரு அரசினருக்கும் சம பங்காக, சமத்துவமாக அமையும் சூழ்நிலை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நடைமுறையிலும் சரி, தந்திருக்கிற புள்ளி விவரங்கள் மூலமும் சரி, இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இந்தியப் பேரரசினர் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதைப் பொறுத்து ஆணையிடுகின்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன ஆணையிடுகின்றார்களோ அதை ஏற்றுச் செய்யும் அளவுக்கு, அவர்களுடைய விருப்பப்படி நடக்க வேண்டிய நிலைமையில்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [28th February 1964]

மாநில அரசினர் இருக்கிறார்கள். சாதாரண நகராட்சி மன்றத் திற்கும் மாநில அரசுக்கும் எவ்வளவு தொடர்பு இருக்கிறதோ அந்த அளவிலேதான் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசு என்ன கூறுகின்றார்களோ, அவர்கள் என்ன திட்டமிடுகின்றார்களோ, என்ன கட்டளையிடுகின்றார்களோ, அதை நிறைவேற்றும் அளவுக்கு மாநில அரசு அமைந்திருக்கிறது.

தமிழக மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் எடுத்துக் கொண்டால்கூட, நாம் போட்டிருக்கும் திட்ட அளவிலே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நம்முடைய அமைச்சரவையினர் ஆரம்பத்தில் கேட்டது, திட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய். அந்த அளவுக்கு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கோரப்பட்டது. இந்தியப் பேரரசினர் ஆராய்ந்து 291 கோடி ரூபாய்தான் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கி வைக்க முடியும் என்றும், அதில் 190 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசாங்கம் உதவியாக அளிக்கிறது என்றும், மாநில அரசினுடைய பங்காக 101 கோடி ரூபாய் அமைகிறது என்றும் குறிப்பிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மாநில அரசு 101 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நிதி திரட்டும் பணியிலே, பல்வேறு துறைகளில் ஏற்கனவே இருக்கும் வரிகளை உயர்த்துவதன் மூலமாகவும், புதிய வரியைப் போட்டிருப்பதன் மூலமாகவும் வருமானத்தைப் பெருக்கித் திட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு 125 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது. இது மேலும் ஏறக்கூடும் என்றும் தெரிகிறது. மாநில அரசாங்கம் 101 கோடி ரூபாய் சேகரிக்கவேண்டிய நிலை இருந்தது. இப்பொழுது 125 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சேகரிக்க வேண்டியிருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த வகையில் மேற்கொண்டு 24 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இப்பொழுது போட்டிருக்கும் அளவில் முடிக்க முடியாது, மேற்கொண்டு 24 கோடி ரூபாய் செலவிட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இதிலே தெளிவாக அறிக்கையிலே ஒன்று கூறப்படவில்லை. 24 கோடி ரூபாயும் புதிய திட்டங்களுக்காக ஆகும் செலவாக அமைந்திருக்கிறதா? திட்டமிட்டபோது இருந்த நிலைமைக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட விலைவாசி உயர்வின் காரணமாக, அதைச் சரிக் கட்டுவதற்கு இந்தத் தொகையை நாம் ஈடுபடுத்த வேண்டிய அளவிலே வருகிறதா? அல்லது புதிய திட்டங்களுக்காகவும், விலைவாசி ஏற்றத்தினால் ஏற்பட்ட நிலைமையைச் சரிக்கட்டுவதற்காகவும், ஆக இந்த இரண்டு இனங்களுக்கும் சேர்ந்ததா? என்று தெரியவில்லை. இரண்டும் சேர்ந்திருந்தால், எந்த அளவுக்குப் புதிய திட்டங்களுக்கும் எந்த அளவிற்கு எதிர்பாராத வகையில் ஏற்பட்டிருக்கும் செலவினங்களுக்கும் என்று புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட வில்லை. எந்த அளவுக்கு விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக இந்த அதிகப் பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டி

28th February 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆளாகிறோம் என்றும் புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்படவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைத் தெளிவுபடுத்துவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அதிகமாக ஆகும் செலவின் மூலப் பொறுப்பையும் மாநில அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள இருக்கிறதா, அல்லது அதிகமாகப் புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் ஈடுபடுத்துவதற்கு இந்தியப் பேரரசினர் இதற்கு உதவி செய்ய ஆயத்தமாக இருக்கிறார்களா? இந்தத் திட்டத்தினுடைய அளவைக் கருதி, தேவையைக் கருதி, அவசியத்தைக் கருதி, அதிகமாக ஆகும் செலவை அவர்கள் ஈடுகட்டப் போகிறார்களா? அல்லது, இந்த அளவை நாமே புதிய வரிகள் மூலமாகவும், இருக்கும் வரிகளை உயர்த்துவதன் மூலமாகவும் சரிக்கட்டும் அளவுக்கு இருக்கிறோமா? என்பதைத் தெளிவு படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், அகில இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டால், எதிர்பார்த்த விளைவு ஏற்படவில்லை. தோல்வியுற்றிருக்கிறது என்பது காரணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அத்தகைய நிலைமை இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அறிக்கையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களில்கூட, எதிர்பார்த்த அளவு இலக்கைப் பெற முடியவில்லை. எதிர்காலத்தில் பெற முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், நூற்றுக்கு 95 பருகி பாசன வசதியை நம்பியே நம்முடைய மாநிலம் வாழ்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தைப் பொருளாதார நிபுணர்களும் மற்றவர்களும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உரம், இன்னும் மற்றவைகளுக்குப் புதிய முயற்சிகள் எடுத்தும்கூட, விவசாயப் பொருள்களின் உற்பத்தி அளவு நாளுக்கு நாள் அதிகமாகப் பெருகுவதற்கான வழிவகை காணப்படவில்லை என்பதை அறிகிறோம். அதற்கான பல்வேறு காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. எதிர்பாராத வகையில் பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக எதிர்பார்த்த அளவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. எதிர்பார்க்கும் அத்தகைய நிலைமையிலேதான் நிபுணர்களும் மற்றவர்களும் இருப்பார்கள் என்று கொள்ளமுடியாது. ஏனென்றால் பல ஆண்டுகளாக, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ்த்தின் இயற்கையைப் பொறுத்த வரையில், 25 ஆண்டுகளின் கணக்கைப் பார்த்தால், எந்த அளவுக்குப் பருவ மழை தவறக்கூடும் என்பது வல்லுனர்களுக்குத் தெரியும். இதன் காரணமாக நாம் என்ன என்ன திட்டங்களைப் போட்டு உளவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்த விளைவுகளைப் பொறுத்த வரையில் பார்த்தாலும்கூட, ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னாலும், இப்பொழுது நிபுணர்கள் தந்திருக்கும் அறிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து பார்க்கும்போது, முன்பு எக்கார ஒன்றுக்கு அதிக உற்பத்தியாகியிருந்தது, இப்பொழுது என்ன காரணத்தால் குறைந்திருக்கிறது என்ற விவரம் தெரியவில்லை. ஒரு நூற்றாண்டு, ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்த நிலைமையையும் இப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [28th February 1964]

போதைய நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், செங்கற்பட்டு கலெக்டர் கொடுத்திருக்கும் 1799-ம் ஆண்டு கணக்குப்படி 30 சத சதவிகிதம் முதல் 50 சதவிகிதம் வரையில் ஏக்கரா ஒன்றுக்கு உற்பத்தி அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. தஞ்சாவூர் கலெக்டர் ஹாரிஸ் அவர்கள் 1800-ஆம் ஆண்டில் கொடுத்த கணக்குப்படி பார்த்தால் ஏக்கரா ஒன்றுக்கு 2,400 பவுண்டு முதல் 2,600 பவுண்டு வரையில் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. கோயமுத்தூர் மாவட்டத் தைப் பொறுத்த வரையில், ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் ஹாக்டம் அவர்கள் 1807-ஆம் ஆண்டில் கொடுத்த கணக்குப்படி, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 5,000 பவுண்டு முதல் போகத்தல் கிடைத்ததாகவும், 3,000 பவுண்டு இரண்டாம் போகத்தில் கிடைத்ததாகவும் தெரிகிறது. மதுரை கலெக்டர் 1796-ஆம் ஆண்டு கொடுத்த கணக்குப்படி ஏக்கரா ஒன்றுக்கு 2,647 பவுண்டு உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. அப்படியிருக்க இப்பொழுது ஏக்கரின் சராசரி விளைவு குறைந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுது திட்டம் தீட்டிப் புதிய பல முறைகளைக் கையாள்வதன் காரணமாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உற்பத்தியின் அளவு உயர்ந்து வருகிறதாகக் கனக்ரூத் தரப்படுகிறது. இனிமேல், இருக்கும் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் விளைவைப் பெருக்கிக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது, புதிய விளை நிலங்களைப் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவர வசதி இல்லை, நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்க வசதி இல்லை என்ற குறிப்புகளும் அரசினரால் அடிக்கடி தரப்படுகின்றன. அதைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் இருக்கும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் பெருக்க வேண்டும். இருக்கும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு பிரிட்டனில் 18 சத விகிதம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் 12 சத விகிதம் இவ்வாறு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். அதே வகையில் நாமும் இருக்கும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்கு நிலத்தின் தரத்தை உயர்த்த உர விநியோகம் செய்து, நல்ல பொறுக்கு விதைகளைத் தந்து, பயிருக்குச் சேதம் ஏற்படாத அளவு காப்பாற்றி, உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளித்து, அதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான பெரும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுவதன் மூலமாகத்தான் இந்தக் குறைபாட்டை நாம் போக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால், அறிக்கையில், உரம் சரியாக உபயோகிக்கப்படவில்லை, உரத்தை வாங்குகிற நிலைமையில் உழவர் பெருங்குடி மக்கள் இல்லை என்று தரப்பட்டிருக்கிறது. ரசாயன உரத்தை உபயோகிப்பதைப் பொறுத்துத்தான் உணவு உற்பத்தியின் அளவு இருக்கிறது. ஆனால், உழவர் பெருங்குடி மக்கள், விவசாய மக்கள் இந்த உரத்தைச் சரியாக உபயோகிப்பதில்லை என்று புத்தகத்தில் தரப்படுகிறது. உரத்தை வாங்கி நிலத்திலே போடுவதன் மூலமாக உற்பத்தி பெருக்கப்படும் என்றால் அதற்கு என்ன தடை இருக்கிறது என்று கண்டறிந்து, உரங்களின் விலை அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் அவர்கள் வாங்க இயலவில்லையென்றால், அரசினரே பொறுப்பேற்று, உரத்தினுடைய விலையைக் குறைத்தோ, மானியமாகத் தந்தோ, அத்தகைய உரங்களை வாங்க வசதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

28th February 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

விவசாயிகள் தங்கள் தங்களுடைய விவசாயத்தைப் பேருக்கு வதற்கான முயற்சிகளில், அரசினர் நேரடியாகவும், பாங்கு மூலமாகவும், இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி மூலமாகவும், கூட்டுறவு பாங்குகள் மூலமாகவும், பல்வேறு நில அடமான பாங்குகள் மூலமாகவும், நிதி நிலையங்கள் மூலமாகவும் கடன்கள் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும், பொருளாதார நிபுணர்கள் கண்டறிந்து கூறியிருக்கும் கருத்துப்படி பார்த்தால், பணமாகக் கொடுப்பதன் காரணமாக, எந்த நோக்கத்தோடு அத்தகைய கடன் கொடுக்கப்படுகின்றதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுதலுடைய வேறு வகையிலே அத்தகைய கடன் பணம் செலவழிக்கப்பட்டு, விவசாயம் சோம்பியிருக்கும் நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற தன்மையை வல்லுநர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்குமானால், இந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் அரசினர் தங்களுடைய கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டு விவசாயத்திற்கு எது தேவையோ அதைப் பொருளாக வழங்கத்தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்குச் செய்துதரக்கூடிய உதவிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குப் பணமாகக் கடன் கொடுக்காமல், உரம், விதை, இன்னும் வேறு பலவற்றையும் பொருள்களாகவே அவர்களுக்குத் தந்தால் அவர்கள் அவற்றைப் கட்டாயமாகப் பயன்படுத்திக் கிரவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அந்த முறையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். கடன் பணம் வழங்கும் தன்மையை நாளுக்கு நாள் குறைத்து விட்டு, தேவைப்படும் பொருள்களை சிறந்த பொருள்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பொருள்களாகத் தருவதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாகவும், நிதி நிலையங்கள் மூலமாகவும் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். கனம் அமைச்சர் கொடுத்த அறிக்கையின்படியே நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள தனி நபர் வருமானம் அகில இந்திய தனிநபர் வருமானத்தைவிடக் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றது. அகில இந்திய ரீதியில் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் தனி நபர் வருமானம் 112 ரூபாய் என்றால் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 94 ரூபாயாகத்தான் இருக்கிறது என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படி விவதாயத் துறையிலும் கூட நம் நிலைமை இருக்கிறது என்றால் இதைச் சீர்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு அரசினருடையதுதான்.

மேலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும், வேலை வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்தவும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கீழ் ஒரு லட்சிய இலக்கை நிர்ணயித்துக்கொண்டோம். அந்தக் கணக்குப்படி பதினாறு மில்லியன், அதாவது ஒரு கோடியே நூற்பது லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்றால் ஒரு கோடியே ஐந்து லட்சம் பேர்களுக்குத்தான் வசதி அளிக்கப்பட்டது. விவசாய மக்களிடையே 35 லட்சம் பேர்களுக்கு மாற்று வேலை வாய்ப்பு அளிக்க திட்டக் கமிஷன் நிர்ணயித்தது என்றால் இப்போது இருக்கிற நிலைமைப்படி அந்த லட்சிய இலக்கையே அடைய முடியாதது போய்விடும் போல இருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது

12-30
p.m.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [28th February 1964]

நான்காவது திட்டத்தின் இறுதியில் இரண்டு கோடியே 30 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும் என்று நிபுணர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்கும் முயற்சியில் நம்முடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போதுமான கவனத்துடன் செயலாற்றப்பட்டவிலையென்றே நான் கருதுகிறேன். வடக்கே ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற வளர்ச்சியையும், நம்முடைய தென்பகுதி இருக்கிற நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது தனியார் துறை, பொதுத் துறை, மத்திய அரசினரே நேரிடையாக எடுத்து நடத்துகிற துறை ஆகிய எல்லாவற்றிலும் சேர்ந்து கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் கோடி அளவுக்கு மூன்றாவது திட்ட காலத்திலே மட்டும் இங்கும் செயலாற்றப்பட வேண்டும். அந்த அளவுக்கு பலனை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதில் தவறு இல்லை.

எங்கு நிலக்கரி கிடைக்கிறதோ அங்குதானே கனரகத் தொழிலை ஏற்படுத்த முடியும், ஆறு உள்ள இடத்தில் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம், மின்சாரத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தலாம் என்று சொல்கிற வாதம் ஓரளவு உண்மை என்றாலும் எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு போன்ற தொழில்களை எந்தப் பக்கத்திலும் நிறுவக் கூடும் என்பதால் தமிழகத்தில் பரவலாக அங்கங்கே கனரகத் தொழில்கள் ஏற்படவேண்டும். அப்போதுதான் அதில் அதிக அளவுக்கு வேலைவாய்ப்பு இங்கே கிடைக்கக்கூடும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வகையில் பார்த்தால் கனரகத் தொழிற்சாலைகள் வடக்கு பகுதியில் வளரும் அளவுக்கு தென்பகுதியில் வளர்ச்சி அடையவில்லை. ரயில்வேக்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட வடபகுதியிலேதான் அதிகமான அளவுக்கு புது பாதைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கேட்டால், அங்கே தானே பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்படுகின்றன. அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பண்டங்களை வேறு இடத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றால் ரயில் பாதை அவசியம் இல்லையா என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி வட பகுதி கனரகத்தொழில் களால் வளர்ச்சி அடைவதைப்போல தென் பகுதி வளர்ச்சி அடையவில்லை. இங்கே சிறிய சிறிய தொழில்துறைகள் அமைகின்றன என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்னமும் சேது சமுத்திரத் திட்டம் பரிசீலனையில்தான் இருக்கிறது. நான்காவது திட்டத்திலாவது மத்திய அரசினர் அதை எடுக்கக் கொள்ளப் போகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. சேது சமுத்திரத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் முப்பது அடி அந்தக் கடல் அடிமாக்கப்பட்டால் அதன் மூலம் கடற்கரை வளமானம் எத்தனையோ சகம் உயரக்கூடும் என்று நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படக்கூடும். இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற மத்திய அரசினர் மனம் இல்லாமல் ஒரேக்கிறார்களா? அல்லது போதுமான அளவுக்கு நம்முடைய அரசினர் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்த வில்லையா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

28th February 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறபோது கூட “நமது கனிவள ஆராய்ச்சி, பொறியியல் துணைப்போடும் பணியாளர்கள் கவனிக்கின்ற சுமார் ஐந்து சதுர மைல் பரப் பளவுக்கு கஞ்சமலை குன்றுகளின் பகுதி ஒன்றின் சம மட்டக் கோடுகள் குறிக்கப்பட்ட சர்வே படம் ஒன்றைப் பொறியியல் பணியாளர் தயாரித்துள்ளனர். எஃகு ஆலையை நிறுவத்தக்க இடங்களைப்பற்றி பரிசீலனையும், உருக்கு ஆலைத் திட்ட ஆலோசகர்களின் ஆலோசனையுடைய மேற்கொள்ளப்பட்டன. தற்போது ஆலோசகர்களது விரிவான திட்ட அறிக்கை எதிர் பார்க்கப்படுகிறது” என்பதாக நமக்குப் படம் போட்டுக் காட்டு கிறார்களே தவிர கடந்த பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக ஒன்றும் செய்யப்படவில்லையா? இதுபற்றி பல முறை இந்த மன்றத்தின் அங்கத்தினர்களே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களும் அதற்குத் தக்க சமாதானம் கூறி வந்திருக் கிறார்கள். இருந்தும் தென்னகத்திலே இந்தத் திட்டம் அமை வதற்கு தடையாக உள்ளது என்ன, மத்திய அரசினர் இதை எதிர்க்கிறார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மேலும் மூன்றாவது திட்டத்தில் நாம் என்ன என்ன திட்டங் களுக்காக என்று எவ்வளவு ஒதுக்கினோமோ அந்த அளவு செல வழிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன, அதற்கும் காரணம் ஒரு திட்டத்திற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகை இன்னொரு திட்டத் திற்குச் செலவழிக்கப்படுகிறதா, அல்லது அந்தத் துறையிலேயே மத்திய அரசினர் திட்ட அளவைக் குறைத்துக்கொள்ள சொன்னார் களா என்பது பற்றியெல்லாம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கென்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாம் ஐந்துகோடியே முப்பத்தெட்டு லட்சம் ஒதுக்கினோம். அது திட்ட இலக்கு. ஆனால் இப்போது சாதனையாகக் கூறப்பட்டுள்ளதில் மூன்று கோடியே இருபத்தாறு லட்சம் தான் பின் தங்கிய வகுப்பாருக்கும், அரிஜனங்களுக்கும் என்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவேயே அவர்கள் அதிக மாள தைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறபோது இப்படி இந்த அளவு குறைக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? மத்திய அரசினருடைய வற்புறுத்தலின் பேரில் குறைக்கப் பட்டதா? அதுபோலவே பொதுக் கல்விக்கும் திட்ட இலக்காக இருபத்திரண்டு கோடியே அறுபத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக் கிறார்கள் என்றால் அது இருபத்தைந்து கோடியே நாற்பத்து மூன்று லட்சமாக குறைக்கப்பட்டதற்கும் காரணம் என்ன? இதை முதல் அமைச்சர் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாகவே, மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்தவரை நம்முடைய மாநிலம் வளர்ச்சியுற்று வருகிறது என்பதை எதிர்க் கட்சியினரும், ஆளும் கட்சியினரும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். மின்சாரத் துறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதன் மூலமாக எதிர்க்காலத்தில் விவசாயத் துறை வளருவதற்கும், தொழிற்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [28th February 1964]

துறையில் உற்பத்தி பெருகுவதற்கும், எதிர்காலத்தில் வாழ்க்கை வசதிகள் பெருகுவதற்கும் வழிவகை ஏற்படும். அந்த அடிப்படையில் அத்தகைய முயற்சிகளாலே ஈடுபட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. எனாலும் இன்று பெரும் பிரச்சினையாக இருப்பது விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையாகும். விவசாயப் பொருள்களுக்குத் தக்க விலை நிர்ணயம் செய்யும் முயற்சிகளை அரசினர் மேற்கொள்ளவேண்டும். பயிர் சேதம், கன்று காலிகள் சேதம் ஆகியவற்றுக்கும் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். பூச்சிகளினாலும், எலிகளினாலும் அழிந்துபடுகிற பொருள்கள் ஏராளம் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை அரசினர் எடுத்து, அதைப் போக்க முயல் வேண்டும். அரசாங்கச் செலவிலேயே பூச்சி மருந்துகளைத் தெளிப்பதன் மூலமாக இத்தகைய விளைவுகளைச் சீர் செய்ய முயல் வேண்டும். தழை, எருதரும் பொறுப்பையும் அரசினரே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எல்லாத் திட்டங்களையும் பற்றி தெரிவித்து விட்டு, எதிர்பார்த்த அளவு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படாததற்குக் காரணம், முன்னேற்றம் ஏற்படாததற்குக் காரணம் மக்கள் பெருக்கம் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த வகையில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தையும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இருந்து நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றியெல்லாம் சென்ற முறை கவர்னர் உரை மீது நடந்த விவாதத்தின்போதே தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். குறைபாடுகளுக்கான காரணங்களைப் பரிசீலனை செய்வதன் மூலமாக, மீண்டும் திட்டங்களைத் திருத்த வேண்டிய வகையிலே திருத்தி நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபடவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை விட்டு விடுவது பற்றி மத்திய அமைச்சர் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் கூறும்போது, 'புலியின் மீது ஏறி உட்கார்ந்து விட்டோம்; இறங்கினால் புலி தின்றுவிடும்; ஆகவே, புலியின் மேலிருந்து இறங்குவதற்கில்லை' என்று கூறியிருக்கிறார். புலி என்று தெரிந்து அதன் மேல் ஏறி உட்கார்ந்திருக்க வேண்டாமே. விரைவாகவும், ஒழுங்காகவும், பாதுகாப்பாகவும் நிறைவேற்றக்கூடிய குதிரை மேல் சவாரி செய்யும் திட்டமாக உருவாக்கியிருக்கலாமே! போட்டிருக்கிற திட்டங்களிலே இருக்கிற குறைபாடுகளைக் களைந்து சீர்படுத்த, செம்மைப்படுத்த உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் பயன்படும்; பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏதோ பதில் கூறுகின்ற முறையிலே இவைகளுக்கு விளக்கம் சொல்லாமல், நியாயமான கருத்துக்களை எல்லாம் ஏற்று நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக திட்டத்தின் மூலமாக எதிர்பார்க்கும் இலக்கை அடைவதற்கும், மக்களின் வாழ்க்கை வசதி வாய்ப்பினைப் பெருக்குவதற்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

28th February 1964]

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, முன்பு நாம் கூடியபோது கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், குறிப்பாக கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் அவர்கள், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இடைக்கால ஆய்வு ஒன்றைச் செய்வதற்கு இந்த மன்றத்தில் இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டால் நலம் என்று யோசனை கூறினார்கள். அதை நான் உடனடியாக ஏற்றுக் கொண்டு அந்த வகையிலே இதற்கு இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கி வைக்கலாம் என்று முடிவு செய்து, கடந்த இரண்டு நாட்களாக அது பற்றிய கருத்துக்கள் இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டன. இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆய்வு பற்றிய குறிப்பு சிறிது முன்பாகவே உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். அதையும் எவ்வளவு சீக்கிரமாகத் தயாரிக்க முடியுமோ அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, முதலிலே ஆங்கிலத்தில் தயாரித்து எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தமிழிலும் தயாரித்து அனுப்பினோம். அதையும் சில நாட்களுக்கு முன்பே அனுப்பினோம் ஆனால் இன்று அங்கத்தினர் பழனிமுத்து அவர்கள், 'ஏதோ ஒரு சம்பிரதாய முறையிலே இந்த விவாதம் வந்திருக்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தைப் படிப்பதற்குக்கூட நேரமில்லை; பேசுவதற்கும் நேரமில்லை' என்று கூறினார். நேற்றே பேசுவதற்குப் போதிய உறுப்பினர்கள் இல்லாததால்தான் பிற்பகலில் கூட்டத்தை வைத்துக் கொள்ளவில்லை. சம்பிரதாய முறையிலே இந்த விவாதம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த மாதிரிச் சம்பிரதாயம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை வைத்துத் தான் நேர வேண்டுமென்ற நிமித்தம் இல்லை; அவசியம் இல்லை. மூன்றாவது திட்டத்தில் எதேதோ செய்து விட்டோம் என்று தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்ளும் என்னமும் இந்த அரசாங்கத் துக்கு இல்லை. இதைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கோரினார்கள். அந்தக் கோரிக்கை நியாயமான ஒரு கோரிக்கை; கனம் அங்கத்தினர்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி விசிவாகத் தெரிந்து கொள்வதோடுகூட, அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால் அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற வகையிலேதான் இது பற்றிய இடைக்கால ஆய்வுக்கு நான் உடன்பட்டேன். முன்பு கூட, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்ட போது, இந்த மன்றத்தில் இருந்த பல கட்சித் தலைவர்கள் அடங்கிய குழு ஒன்று அமைத்து, அந்தக் குழு ஆராய்ந்து யோசனை கூறி, அதன் பேரில் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு அந்தத் திட்டம் இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பிறகுதான் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்போது, மாநில ஆட்சி வேறு, மத்திய ஆட்சி வேறு என்று வைத்துக் கொள்வதற்கில்லை. இரண்டும் சேர்ந்துதான் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய ஆட்சி நேராகப் பொறுப்பேற்று நடத்தக்கூடிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. மாநில ஆட்சி நேரடியாகப் பொறுப்பேற்று நடத்தக் கூடிய திட்டங்களும் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்காரின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்களும் இருக்கின்றன.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th February 1964]

இந்தத் திட்டங்களின் லட்சியத்தைப் பற்றிப் பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். எந்த ஒரு லட்சியத்தை அடையவேண்டுமென்று கருதுகிறோமோ அதற்குத் தக்கபடிதான் திட்டங்களைத் தயாரித் திருக்கிறோம். அவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட திட்டத்தை இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்து இந்த மன்றத்தின் கருத்துக்களைப் பெற்றிருக்கிறோம். அவ்வாறு அங்கத்தினர்கள் கூறிய கருத்துக் களையும் ஆராய்ந்து அந்த அடிப்படையிலே திட்டம் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ள திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறேன்— அவர்கள் சொன்னார்கள் நாம் ஏதோ மத்திய அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டுத்தான் நிறைவேற்றுகிறோம், நமக்கு ஒன்றும் சுதந்திரம் இல்லை என்று. அப்படி மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆக்களுப்படிதான் நாம் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறுவது சரி அல்ல. இது பார்ட்னர்ஷிப் போலாகும். இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து யோசித்து வழிவகை தேடி திட்டத்தை உருவாக்குகிறோம். இதில் ஏதாவது சங்கடம் இருக்கிறது என்றால் அல்லது ஏதாவது பிடிக்கவில்லை என்றால் அதை எடுத்துச் சொல் கிறோம். மாறுதல்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். சில திட்டங்களை தள்ளிப் போடலாம் என்று தள்ளிப் போடுகிறோம். வீட்டுவசதித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை நாம் அதிகமாகத்தான் தொகை ஒதுக்கி வைத்தோம். நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு வேறு இனங்களில் அதிகம் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நெருக்கடி நிலைமை மட்டும் அல்ல, அதையொட்டி சில தொழில்கள் வருகின்றன. சில கல்விச்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குச் செலவு ஏற்படுகிறது. அது எதிர்பாராத செலவு. செலவு ஏற்படுவதால் சில இனங்களில் செலவைக் குறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. பப்ளிக் ஹெல்த் சென்டர்ஸ் பற்றி திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். சில இனங்களில் செலவு அதிகம் ஏற்படுவதால் சில இனங்களில் குறைக்கிறோம். பொதுவாக அங்கத்தினர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பிற்போக்கு வகுப்பினர், ஹரிஜனங்கள் நலன் பற்றி, குறிப்பிட் டார்கள். உண்மையிலேயே ஒன்றும் குறையவில்லை. எந்தப் புள்ளி விவரத்தைக் கூறினார்கள் என்று தெரியவில்லை பாக்வேர்ட் கிளாஸஸைப் பொறுத்தவரை நம் திட்டத்தில் சென்ட்ரலி அஸிஸ்டட் ஸ்கீம் ரூ. 326 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. தவிர சென்ட்ரலி ஸ்பான்ஸேர்ட் ஸ்கீம்படி ரூ. 212 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டது. ஆக மொத்தம் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 538 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. எதிர்பாக்கப்படுகிற செலவு சென்ட்ரலி அஸிஸ்டட் ஸ்கீமில் 470 லட்சமும், சென்ட்ரலி ஸ்பான்ஸேர்ட் ஸ்கீமில் 227 லட்சமும். சேர்ந்து 697 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. ஆக போடப்பட்டது 538 லட்சம் ஆனால் எதிர்பார்க்கப்படுகிற செலவு ரூ. 697 லட்சம் ஆகிறது. ஆகவே இதில் “ஷார்ட்—பால்” ஒன்றும் இல்லை. திட்டம் பற்றி நடைபெறுகிற விவாதத்தின் நோக்கம், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். திருத்தங்கள் ஏதாவது

28th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இருந்தால் செய்யவேண்டும், இதில் பிடிவாதம் இல்லை. ஒரு திட்டத் தினால் பயன் இல்லை, அதை மாற்றவேண்டும், வேறு ஒரு திட்டம் வேண்டுமென்றால் அதையும் யோசிக்கலாம். அதையும் யோசிப்பது தான் இத்தகைய விவாதத்தின் நோக்கம். இந்தக் குறிப்பை சமர்ப்பிக்கும்போது எத்தகைய ஆய்வுக் குறிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும். திட்டம் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது என்று பார்க்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் பிரதம மந்திரி அவர்கள் கூறியதைச் சொன்னார்கள் we plan well but we do not implement well என்று பார்லி மெண்டில் கூறியதைக் கூறினார்கள். ப்ளானை வைத்து விவாதித்து இலட்சியத்துக்குரிய ப்ளானு என்று யோசித்து முடிவுசெய்தோம். நான் இம்மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புவது என்ன வென்றால், நீங்கள் எல்லாம் ஆலோசனை கூறி ஒரு லட்சியத்தை வைத்து அதற்கேற்ற ஒரு திட்டத்தை தயாரித்து அதை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அது எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்ற குறிப்பு தான் இந்த இடைக்கால ஆலை அலிக்குக் கடிது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் லேலைவாய்ப்பு எவ்வளவு தூரம் பெருகியிருக்கிறது, என்று அதற்குள்ள புள்ளிவிவரங்கள், இப்படி எல்லா புள்ளிவிவரங்களையும் இடைக்கால ஆய்வில் சாதாரணமாக எதிர் பார்ப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் மத்திய ஆட்சியில் கொடுக்கலாம். அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துபற்றி இங்கு தெரிவித்தார்கள். விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த திரு. மாதவன் அவர்கள் பார்லி மெண்டில் சொன்னதை எடுத்துச் சொன்னார் அங்கு எல்லா மாநிலங்களையும் சேர்த்து சராசரி அளவில் சொல்வது எல்லாம் நம் மாநிலத்திற்கும் பொருந்தும் என்று எடுத்துக் கொள்வது சரி அல்ல. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதனால் என்ன விளைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி தெரிவிக்க நான் தவறி விட்டேன் என்று சொன்னார்கள். டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள், இதெல்லாம் பழைய முறையாக இருக்கிறது. நாரேஷன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பொருளாதார நிபுணர். அவர்கள் ஒரு நோணத்தில் பார்க்கலாம். எக்ககைய ஒரு குறிப்பை நான் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினேனோ, எத்தகைய குறிப்பு சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது என்று கருதினேனோ அந்த அளவில்தான் இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாரேஷன் கவுன்சில் பார் எக்கனமிக் ரிசர்ச்-ல் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சிறந்த சேவை புரிந்திருக்கிறார்கள். டெக்னோ எக்கனமிக் சர்வேக்கு அவர்கள் சேவையை நாடினோம். அவர்கள் சிறந்த சேவை செய்திருக்கிறார்கள். பல விஷயங்களை அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நாம் தயாரிக்கும் திட்டமே அந்த அடிப்படையில்தான். நம் மாநில வாய்ப்புக்களைப் பற்றி, அவர்கள் குறிப்பிட்ட வாய்ப்புக்களை வைத்துக் கொண்டு மூன்றாவது திட்டத்தை தயாரித்திருக்கிறோம் என்று கூட கூறலாம். அதைப் பற்றிக் கூட குறை கூறலாம். அதில் என்ன இருக்கிறது. அப்படியே அது நிறைவேற்றக் கூடியதாக இருக்கிறதா என்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th February 1964]

குறை கூறலாம். வாய்ப்புகளைப் பற்றி அவர்கள் டெக்னோ லஜிக் சர்வேயில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு லட்சியத்தை வைத்துக் கொண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற முற்பட்டிருக்கிறோம் என்றால் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறதா, அதில் ஏதாவது ஒரு இனம் நிறைவேற்றப்படுவதில் தவறு இருக்கிறதா, திட்டம் சீராக நிறைவேற்றப்படாமல் போகிறதா, அல்லது அத் திட்டத்தை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா, அல்லது நான் எடுத்துக் காட்டினேனே சில இனங்களில் உள்ள செலவைக் குறைத்து சில இனங்களில் செலவை அதிகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறதா என்று அப்படி ஏதாவது செய்யவேண்டியிருக்கிறதா, என்றெல்லாம் பார்ப்பதற்குத்தான் இக்குறிப்பு பயன் படுகிறது. சிலருக்கு ஒன்றுமே பிடிப்பதில்லை. ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகையில், இந்தக் குறிப்பு கணக்குப் பிள்ளை எடுத்திருக்கிற அடங்கல் போல் இருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பத்திரிகையின் மனோபாவம் வயிற்றுவலி மனோபாவமாகும், பழைய காலத்து மாமியார் கூறுவது போல். 'முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து விட்டார்கள், அதில் என்ன இருக்கிறது? என்கிறார்கள் கணக்குப் பிள்ளை அடங்கல் போல் இருக்கிறது என்றால் அடங்கல் இல்லாமல் எதுவும் நடக்காது. அதுதான் அடிப்படை. அதில் தவறு இருக்கலாம். ஆனால் அதுதான் அடிப்படை. அடங்கல் இல்லாமல் திறமை வாய்ந்த எந்த ஐ.எ.எஸ். அல்லது ஐ.ஸி.எஸ். கலெக்டரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அடங்கலை வைத்தாக்கான் செய்யமுடியும். ஆனால் சிலருக்கு ஒன்றுமே பிடிப்பதில்லை. நான் இந்த மன்றத்தைப் பற்றி சொல்ல வில்லை, ஒரு பத்திரிகையின் மனோபாவத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறேன். தினி, ஒரு அங்கிலப் பத்திரிகை. நான் முன்பு சொன்னது வயிற்று வலி என்றால் இது வயிற்றெரிச்சல். விவசாயிகளைக் குறை கூறி விட்டார்கள் என்கிறார்கள். என்ன குறை, என்னென்ன நடந்திருக்கிறது' என்கிறார்கள் என்னென்ன நடக்கவில்லை? ரசாயன உரம் போட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கத் திட்டமிட்டு நிறைவேற்ற முற்பட்டோம். அதை இப்போது சப்ஸிடைஸ் செய்துதான் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. போதிய அளவு அதன் உற்பத்தி பெருகவில்லை. பல தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்திய நாட்டு உரத்தையும் வரவழைக்கிறோம். அதிக விலைக்கு வரவழைத்தாலும் சப்ஸிடைஸ் செய்துதான் கொடுக்கிறார்கள். அதன் விலையை மேலும் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கூறினேன். நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கான்ஸிலிலும் கூறினேன். யூரியா டன்னுக்கு 100 ரூபாய் குறைத்திருக்கிறார்கள். மன்பெல்லாம் பற்றாக்குறை புகார் இருக்கது. இப்போது பற்றாக்குறை புகார் இல்லை. அப்போது போதிய அளவிற்கு வரவில்லை. இப்போது வருகிறது. வந்த அளவிற்கு எடுத்துக் கொள்ளமுடியவில்லை என்று இருப்பதை குறிப்பிட்டேன். விவசாய அபிவிருத்தி பற்றியா குறை கூறுகிறோம்? அவர்கள் ரசாயன உரத்தை அதிகமாக உபயோகப் படுத்தி வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு கெமிக்கல் மான்யூர் மெயின்ட்டனன்ஸ் வந்து விட்டது என்று எவ்வளவோ முறை

28th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சொல்லியிருக்கிறேன். எந்த இடத்தில் நவீன முறை இருந்தாலும் அவர்கள் அதை ரொம்பவும் அற்புதமாக அவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

“The wonderful response on the part of ryots in the matter of improved methods of cultivation”

என்று எவ்வளவோ முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே நான் 1-00
விவசாயிகளைக் குறை கூறவில்லை. இதிலிருந்து குறை சொல்லி P.m.
யிருக்கிறார்கள் என்று யாரும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம்.
இருண்ட கண்ணுக்கு வேண்டுமென்றால் கண்டதெல்லாம் இருட்
டாகத் தோன்றலாம். ஆகவே விவசாயிகள் மீது குறை சொல்லி
யிருக்கிறேன் என்றுள்ள அபாண்டமான குற்றச்சாட்டைச்
சொல்லியிருப்பது முற்றிலும் தவறு என்பதை தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசிய
எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் நல்லமுறையில் பேசி
னார்கள். இருப்பினும் குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லித்தான் பேச
வேண்டும் என்கின்ற உணர்ச்சி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதை
நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக இதில் பேசிய கனம்
எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அனைவரும், எந்த நோக்கத்தோடு
இந்த அறிக்கை விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டதோ, அந்த
நோக்கத்திற்கு உகந்த வகையில் கலந்து கொண்டார்கள். அதற்
காக எனது மகிழ்ச்சியையும் திருப்தியையும் தெரிவித்துக்கொள்
கிறேன். முக்கியமாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேசினார்கள்.
முக்கியமாக சுதந்திராக்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள்.
இதை எல்லோரும் பாராட்டியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.
நானும் பாராட்டுகின்றேன். ஆனால் சுதந்திராக் கட்சியின்
மாபெரும் தலைவர் அவர்கள் ஒன்றை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
சாம்பாரில் உப்பு எப்படி அடங்கியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி
பேசியிருக்கிறார்கள். அதுதான் என் நினைவுக்கு வந்தது. உப்பு
சரியாக இருந்தால்தான் ருசியாக இருக்கும். கூடவும் கூடாது.
குறையவும் கூடாது, என்னைப்பொறுத்தவரையில் நான் சமைத்த
நேரத்தில் எல்லாம் உப்பு அதிகமாக இருந்ததும் இல்லை. குறை
வாக இருந்ததும் இல்லை. சரியாகத்தான் இருந்திருக்கிறது.
கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு எப்படி அனுபவம் என்பது
எனக்குத் தெரியாது. சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்
கின்றன. அறவே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. உப்பு கலந்திருக்க
வேண்டியது அவசியம்தான், ஆனால் அதிகமாகிவிடக்கூடாது. . .
(திரு. எம். கலியாணசுந்தரம் : எதில் கலந்திருக்கிறது?) சாப்பிடக்
கூடியதில் தான் கலந்திருக்கிறது. ஆனால் அதிகமாக இருக்கக்
கூடாது என்பதுதான் முக்கியம். உணவு உற்பத்தியைப்
பொறுத்தவரையில் உற்பத்தி அதிகமாகியிருப்பதாக புள்ளிவிவரம்
கூறுகிறதே அதே நேரத்தில் விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கிறதே என்று
சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. டாக்டர் நடராஜன்
அவர்கள் புள்ளிவிவரத்தை வைத்துக் கொண்டே சொன்னார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th February 1964]

புள்ளிவிவரத்தைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கும் குறைபாடு உண்டு. முற்றிலும் சரியான புள்ளிவிவரம்தான் இது என்று நான் சொல்லவில்லை. பொதுவாக நம்முடைய ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட் நல்ல முறையில்தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் குறை சொல்வது மிகவும் சுலபம். இன்னொன்று என்னவென்றால் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட் ஒன்று இருக்கிறது. சில நேரத்தில் அவர்களுடைய புள்ளிவிவரங்களுக்கும் இதற்கும் பொருந்துவதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் நான் சொல்வதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. புள்ளிவிவரங்களைத் தயாரிக்கின்ற விஷயத்தில் நிபுணர்களுக்குள் ஒற்றுமை ஏற்படுவதில்லை . . .

டாக்டர் பா. நடராஜன் : நிபுணர்களுக்குள் ஒற்றுமை இருக்கிறதா இல்லையா என்பது இங்கே பிரச்சனை அல்ல . . .

Agricultural statistics as supplied by the Community Projects Administration is highly defective and something should be done to remedy it. That was what I urged.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is exactly the point to which I am coming.

அதாவது புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற விஷயத்தில், தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட பகுதிகளைப்பற்றியுள்ள விவரங்களைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாப் பகுதிகளையும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரவில்லை. பொதுவாக எல்லாப் பகுதிகளும் இந்த தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின்கீழ் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையை வைத்துக்கொண்டு டிப்பார்ட்மெண்ட் ஒரு ஸ்டேட்மென்டை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி விவசாய இலாகா பரிசீலனை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய இலாகா டயரக்டர் அவர்களும் வேறு பல அதிகாரிகளும் நேற்று கூட கூடிப் பேசினார்கள். மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டு தஞ்சாவூர் ஜில்லா முழுவதையும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வருவதால் சராசரி விளைச்சல் என்ன கிடைக்கும் என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் மொத்தமாக எல்லாவற்றையும் சேர்த்து எப்படிச் சொல்ல முடியும்? புள்ளிவிவரத்தில் 1,500 என்று நிபுணர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்மைப் பொறுத்த வரையில் புள்ளிவிவர நிபுணர்களின் கையில் நாம் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் . . .

DR. B. NATARAJAN : I was referring to the deficiencies in the collection of primary statistics.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பிரைமரி ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் என்பது இன்னும் கஷ்டமான விஷயம். தஞ்சாவூரில் எல்லா இடங்களையும் சேர்த்து எப்படி கணக்கு எடுக்க முடியும்? எல்லா இடங்களையும் ஒரே விதத்தில் நிர்ணயிக்க முடியாது அதோடு

28th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பக்கத்தில் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா இருக்கிறது. அங்கே காவேரிப் பாசனம் இருக்கிறது, அந்த ஸ்டான்டர்டை வைத்துக் கொண்டு தஞ்சாவூரை கணக்கிட முடியாது. திருச்சிக்கும், தஞ்சாவூருக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நிலத்தின் தன்மையில் கூட வித்தியாசம் இருக்கிறது. டிரெயினேஜ்—வடிகால்—திட்டம் தஞ்சையில் இருப்பதுபோல் திருச்சியில் இல்லை. புயற்காற்று, மழை இந்த விஷயத்திலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட வித்தியாசங்கள் இருக்கின்ற நேரத்தில் எப்படி எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கணக்கிட முடியும் என்று நான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். வேறு பல ஸ்டாடிஸ் டிக்ஸ் கோளாறு குறித்து கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பணம் பெருகியிருக்கிற அளவுக்கு உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படவில்லை என்கின்ற புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். எனக்கு எல்லாம் புரிவதில்லை. பணப்பெருக்கம் என்பது திட்டங்களை நிறைவேற்றின பின்னால் தான் ஏற்படுகிறது. உற்பத்திப் பெருக்கம் என்பது திட்டங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பெருகுவதில்லை இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டில் பல சோஷியல் சர்வீஸ்கள் இருக்கின்றன. கல்வி அபிவிருத்தி இருக்கிறது. ரோடு அபிவிருத்தி இருக்கிறது. குடிதண்ணீர் அபிவிருத்தி இருக்கிறது. ஆகப்பத்திரி வசதி இருக்கிறது. இதுமட்டுமல்ல. 25 லட்சம், 30 லட்சம் செலவு செய்து பல மெடிகல் காலேஜ்களைக் கட்டுகிறோம் இதனால் மட்டும் உற்பத்தி பெருக்கம் வந்துவிடுமா? கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் சொன்னார்கள், அதை நான் தவறு என்று சொல்லவில்லை. பணப்பெருக்கத்திற்குத் தகுந்தவாறு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதை சொல்லுகிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் ஒரு “ஃபாலஸி” இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்காக நான் நிபுணர்களைக் குறை கூறுகிறேன் என்று அர்த்தமில்லை. கனம் அங்கத்தினர் பொருளாதார நிபுணர் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றால், அது இந்த மன்றத்திற்கே பெருமை தரக்கூடிய ஒரு விஷயமாகும், அவர் இருப்பது எங்கள் கட்சிக்கு மட்டும் அல்ல, எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் உபயோகமாக இருக்கிறது. நான் நிபுணர்களைக் குறை கூறவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர், குறைகளை எல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்திற்கு என்று தனியாக ஏன் ஒரு ஸ்டேட் பிளானிங் கமிட்டி போடக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். கனம் திரு. மாதவன் அவர்கள் இதைப்பற்றி கேட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இவ்வாறு ஒரு பிளானிங் கமிட்டியை அமைக்கவேண்டாம் என்று மத்திய அரசாங்கம் குறுக்கிடவில்லை. ஆகவே மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பயந்து இப்பேர்ப்பட்ட கமிட்டியை நியமிக்காமல் இருக்கிறோம் என்று எண்ணவேண்டியதில்லை. இம்மாதிரி ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்துங்கள் என்றுதான் மத்திய அரசாங்கம் சொன்னது. ஆனால் இது அவசியம்தானா என்பதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை. ஸ்டேட்டுக்கு என்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th February 1964]

தனியாக என் பிளானைப் போடக்கூடாது என்று டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் கேட்டார்கள். இவ்வாறு மேலும் மேலும் நிபுணர்களைப் போட்டு கமிட்டிகளை அமைத்து திட்டங்களைப் போடுவதால் எந்த விதமான பலன் ஏற்படும் என்பதை நாம் ஆராயவேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் பல நிபுணர்கள் இருந்து தான் திட்டங்களைத் தயாரிக்கிறார்கள். கழிந்த திட்டங்களை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து, அதிலுள்ள அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு, எப்படி எப்படி மாற்றி அமைக்கலாம் என்பதை எல்லாம் பார்த்துத்தான் திட்டங்களை அமைக்கின்றார்கள். அந்த விதத்தில் தான் இப்போது நான்காவது திட்டம் தயாரிப்பதற்கு கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதம் ஒவ்வொரு துறையிலும் பல நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் நிபுணர்கள் தயாரித்த ஒரு திட்டத்தை பின்னால், நிபுணர்கள் அடங்கிய கமிட்டி ஆராயும் போது அதில் விருப்பு வெறுப்பு ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும். இப்படியே மாற்றிக் கொண்டிருந்தால், “ட்டு கிளாஸ் . . . ட்டு டாக்டர்ஸ்”. . . ஒத்துக்கொள்ளாத நிலையில்தான் வந்து கொண்டிருக்கும். ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட நிபுணர் கமிட்டி அவசியமா என்பதைப்பற்றி நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு நிபுணரின் கருத்தையும் நாம் நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விடை ஏற்றத்தைப் பற்றி கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். சில பேர்கள் குறை சொல்லுகிறார்களே, விளைச்சல் குறைந்து போய் விட்டது என்று புகார் சொல்லுகிறார்களே, விளைச்சல் நஷ்டத்தை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே, இந்த நிலையில் ஏக்கருக்கு 1,560 பவுண்டாக விளைச்சல் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறீர்களே என்று கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். விளைச்சல் அதிகமாகிக் கொண்டதான் வருகிறது. சிற்சில சமயங்களில் பருவ மழைக் கோளாறினால் விளைச்சல் பாதிக்கப்படுகிறது. இப்போது பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று தொன்று தொட்டு ஏற்பட்டது. வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுடைய பண்பாடு என்று சொல்லலாம். வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களிடம்போய் இந்த ஆண்டு விளைச்சல் எப்படி என்று கேட்டால், விளைச்சல் குறைவு என்றுதான் சொல்லுவார்கள். விளைச்சல் அதிகமாக இருந்தது என்று யாரும் சொல்லுவது இல்லை. (திரு. சா. கணேசன் : இது பண்பாடா!) விளைச்சல் இல்லை என்றுதான் சொல்வார்கள். இப்போது மழை பெய்தால், அல்லது மழை தவறியதால் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நானும் மறுக்கவில்லை. விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டால் அப்போதைக்கப்போது அதைப் பற்றி ரெவின்யூ இலாகா கவனம் செலுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய பரிகாரம் அளிக்கிறார்கள். வேண்டிய அளவுக்கு பரிகாரம் அளிக்கத் தவறுவதில்லை. ஆனால் எதையும் மிகைப்படுத்திக் கூறும் பழக்கம் இருக்கிறது. அதிக மழையால் தஞ்சையில் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

28th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆனால் விளைச்சல் அதிகப்பட்டதா இல்லையா என்பதில் அதற்கும் இதற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது என்று சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் நினைப்பது தவறு என்று சொல்லுகிறேன். விளைச்சல் அதிகமாகிக் கொண்டதான் இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் தேவைக்கு வேண்டிய அளவுக்கு விளைச்சல் பெருகியிருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். பெருகியிருக்கிறது என்று மீண்டும் சொல்லுகிறேன். விளைச்சல் பெருகிக்கொண்டதான் இருக்கிறது. பெருகிக் கொண்டு வந்தால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள், 70 லட்சம் டன் என்று கணக்கு போட்டிருக்கிறதே, அடைய வில்லையே என்று. 70 லட்சம் டன் என்றால் நம் மாநிலத்தின் சுய நிறைவுக்கு அல்ல. சுய நிறைவு முன்பே வந்து விட்டது. தன் நிறைவுக்கு மட்டும் அல்ல நாம் விளைவிக்கும் பொருள். மற்ற இடங்களுக்கும் அனுப்பவேண்டும். விலை எப்போதும் இப்படி இருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. விலை குறையலாம். விலை குறையவேண்டும். ஆனால் விவசாயிக்கு கட்டுப்படியாகக்கூடிய வகையில் உற்பத்தி பெருகவேண்டும். எதற்காக 70 லட்சம் டன் என்று மதிப்பிட்டிருக்கிறோம். என்றால் சாப்பாட்டுக்கு இல்லை என்று அல்ல. விவசாயப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தும் வகையில் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், அந்த அளவு எட்ட முடியவில்லை என்றால், அதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற காரணம் ஒன்றும் இல்லை. திட்டம் சரியாக இல்லை என்பது காரணம் அல்ல. ரசாயன உரம் எதிர்பார்த்த அளவு எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதுதான் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதை உணர்ந்து அரசாங்கம் சும்மா இருக்கவில்லை. எப்படி உர உபயோகிப்பதை ஊக்குவிப்பது என்று பார்த்து இப்போது கடன் கொடுக்கிறோம். நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கிறோம். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுப்பது மட்டும் போதாது என்று தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு, எப்படியாவது உரம் நிலத்திற்குப் போய்ச்சேரவேண்டும் என்று தீவிரமாக கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அதைப் பற்றி கவனிக்காமல் இல்லை. மொத்தத்தில் விவசாய உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டதான் வருகிறது.

அடுத்தபடியாக கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் சொல்லுவது உயர்ந்த கருத்து. அவரவர் உற்பத்தி செய்வதை அவரவர் சாப்பிடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிகமாக உற்பத்தி செய்து விட்டால், உற்பத்தி செய்தவர் சாப்பிட வேண்டும் என்று வயிறு புடைக்கச் சாப்பிடவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியாக இருக்காது . . .

திரு. சா. கணேசன் : அவரவர் உற்பத்தி செய்வதை அவரவர் சாப்பிடவேண்டும் என்று நான் எப்போதுமே சொல்லவில்லை. அந்தந்தப் பிராந்தியங்கள் அப்படியப்படியே தன்னிறைவு பெற வேண்டும், ஆங்காங்கு உள்ள பண்டங்களை ஆங்காங்கு உள்ளவர்கள் கன்ஸ்யூம் பண்ணவேண்டும் என்று தான் சொன்னேன்.

[28th February 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் சொல்லுவது எந்தத் தத்துவமாக இருந்தாலும் வளருகிற பொருளாதாரத்திற்கு அது உகந்தது அல்ல. பண்ட மாற்று இருக்கவேண்டும். அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இறக்குமதி குறைவாக இருக்கவேண்டும், ஏற்றுமதி அதிகமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னாலும் இறக்குமதி ஓரளவுக்கு இருக்கவேண்டும். தஞ்சையிலே குறுவை சாகுபடி செய்கிறார்கள். அதை மற்ற மாநிலங்களுக்கு விற்கிறார்கள். நல்ல அரிசி இருந்தாலும் விற்கலாம். இங்கே சென்னையில் உள்ளவர்கள் நெல்லூர் அரிசியைத்தான், விரும்புகிறார்கள். நெல்லூர் அரிசி போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறவர்களிடத்தில் எனக்கு அனுதாபம் இல்லை என்று நானும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். ஆனால் பழக்கப்பட்டவர்கள் அதைத்தான் வாங்குகிறார்கள். அவர்களிடம் கிச்சிசிச் சம்பா இருக்கிறது என்று வற்புறுத்துவது நியாயம் அல்ல.

வேலை வாய்ப்பு பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இதையெல்லாம் இடைக்கால ஆய்வினாலே, 2½ ஆண்டுகளிலே எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது என்று கணக்கிட்டுக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று நான் முன்னமேயே கூறினேன். பொதுவாகப் பார்க்கும்போது வேலைவாய்ப்பு அதிகப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்கவில்லை என்று சேகரிப்பதில் இருக்கும் சிரமங்களை எடுத்துச் சொன்னேன். கனம் சோஷலிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர் 'நான் பார்க்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். நானும் பார்க்கிறேன். சில மாதங்களுக்கு முன் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போயிருந்தேன். அது தொழிலாளர்கள் நடத்தும் பள்ளி. தொழிலாளர் தலைவரே கூறினார், "எங்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவ மாணவிகளுக்கு 1,500 ரூபாய் பெற்றோர் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இலவசம் என்று வைத்திருப்பது போதாது, அதை 3,000 ரூபாய் என்று ஆக்கவேண்டும்" என்று தொழிலாளர் தலைவர் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன் 1,500 ரூபாய்க்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு சம்பளச் சலுகை இல்லை என்று குறிப்பிட்டு, எங்களுக்கு 3,000 ரூபாய் வருகிறது, 3,000 ரூபாய் வரையில் சலுகை வேண்டுமென்று கூறுவதை வரவேற்கிறேன் என்று நான் கூறினேன் . . . (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்களா?) இதை நான் திருஷ்டாந்தத்திற்காகத்தான் சொன்னேன். இன்னும் ஆவடி பக்கம் போனாலும் போதும். அங்கத்தினர்கள் போகவேண்டும் என்று சொன்னால் எனது மதிப்புக்குரிய சகா, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பஸ்கூட கொடுப்பார்கள். நகரத்தைச் சுற்றி நான்கு பக்கமும் 50 மைல்கள் அளவுக்கு ரோடுகள் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர்கள் போய்ப் பார்க்கலாம். அங்கெல்லாம் எத்தனை தொழில்கள்? அவை களெல்லாம் புதிதாக அமைக்கப்படவில்லையா? இதெல்லாம் திட்டத்திலே அமைக்கப்படவில்லையா? இதனெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு இல்லையா? வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. சில நாட்களுக்கு முன்

28th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆவடிக்குப் போயிருந்தேன். டாங்க் ஃபாக்டரி 16 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஏற்படுகிறது. அதற்கு வேலை நடக்கிறது அதைச் சேர்ந்து ஒரு பாரச்கூட் ஃபார்க்டரி. நான் போயிருந்தேன். என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டு போய்க் காண்பித்தார்கள். தையல் வேலைதான். அப்படி 4,000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். துணியை தையல் செய்து பாரச்கூட் தயாரிக்கிறார்கள். அப்படி 4,000 பாரச்கூட் தயாரிக்கிறார்கள். இன்னும் அதை 5,000 ஆக ஆக்கவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். என்ன பார்த்தேன்? 4,000 தொழிலாளிகள், ஆண்கள் பெண்கள் எல்லோரும் ஸூயிங் மெஷின் வைத்துக் கொண்டு தைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன வருமானம் என்று கேட்டேன். மாதம் 200 ரூபாய் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஒரு ஃபார்க்டரியில் மாத்திரம் 4,000 பேர்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் 200 ரூபாய் வருகிறது. தையல்தான் வேலை. ஹாஸார்ட்ஸ் வேலை இல்லை. இன்னும் விஸ்தரிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. வேலை வாய்ப்பு பெருகவில்லை. அப்படியே இருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள், படித்தவர்களிடத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறதே என்று இருக்கிற ஜாதி போதாது என்று படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் என்று ஒரு புதிய பாகுபாடு வேண்டாம் என்று அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். வேலையில்லாதவர்களாக இருந்தால் படித்தவர்களிடத்தில் அனுதாபம் குறைவாக இல்லை. ஆனால் அவர்கள் கல்லூரியில் படிக்கும் வரையிலாவது காலத்தை நிம்மதியாகக் கழித்திருக்கிறார்கள். படிக்காதவர்கள் எப்போதும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்பது முக்கியம். படித்தவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் ஆகிறது என்பதுதான் பொருள். படித்தவர்களிடத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்று பள்ளிகளை மூடி விட முடியுமா? அல்லது பதிதாக பள்ளிகளைத் திறப்பதை நிறுத்தி விட முடியுமா? ஆண்டுதோறும் 200 பள்ளிகள் திறக்கப்படுகின்றன. அது தவிர பாலிடெக்னிக்குகள், இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்கூல்ஸ், ஜூனியர் இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்கூல்ஸ் எல்லாம் பெருகி வரும்போது படித்தவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகுவதில் அச்சரியம் இல்லை. கல்வி பெருகுகிறது என்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. திட்டம் தோல்வியடைந்து விட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. கல்வி பெருகுவதால்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி வருகிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கிவிட முடியும் என்பதுதான் எனது நம்பிக்கை. தேசிய வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறதா, வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால், சாதாரணமாக பார்க்கிறவர்களுக்குத் தெரியும். 10 அண்டுகளுக்கு, 5 அண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த நிலை. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு வருகிறது. இது ஒரு பிரச்சனை. இதில் முக்கியமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். குறிப்பிட்ட காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவிட முடியாது என்று நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th February 1964]

எந்த நாட்டிலும் இந்த நிலைமை உண்டு. 'குரோயிங் எகானமி' என்றால், அதற்கேற்றவாறு விலை ஏறுகிறது. விலை ஏறிவிட்டால் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட ஒரு அங்கத்தினர் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி கூறினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. நடராஜன் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள். விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப்பற்றி சொல்லும்பொழுது, மழை தவறிவிட்டது என்று சொன்னால், அதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று கேட்டார்கள். அதற்கு என்ன செப்கிறது? விவசாயம் முக்கியமாக பருவ மழையைப் பொறுத்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் சோவியத் யூனியனில், ரஷ்யாவில் பருவ மழை தவறி விட்டது. அதனால், அவர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து கோதுமையை வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்தைப் பற்றி அவர்களுக்குத் திருப்தியில்லை, விவசாயத்துறையிலே சரியான அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை என்று ரஷ்ய பிரதமர் அவர்கள் அடிக்கடி வருத்தப் படுகிறார்கள். அதோடு மழை தவறிவிட்டது, பருவ மழை தவறி விட்டது. கோதுமை பயிரை நானே பார்த்தேன். 'ஜயண்டு' மெஷினரையைக் கொண்டு பயிர் செய்கிறார்கள். ஏராளமாகப் பயிர் செய்கிறார்கள். அந்தத் துறையில் ஆராய்ச்சியும் நடக்கிறது. எல்லாம் இருந்தாலும், மழை தவறிவிட்டது சென்ற ஆண்டில். ஆகையினால் அவர்கள் உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது. அதன் காரணமாக ரஷ்யா அமெரிக்காவிடமிருந்து கோதுமை வாங்க வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் போய்ப் பார்த்தேன். நமது தூது வராலயத்தில் இருக்கிற சிப்பந்திகள் பலபேர் வந்து என்னிடம் சொன்னார்கள். 'எங்களுக்குக் கடையில் விலை ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. இரண்டு கடைகள் இருக்கின்றன. ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே எங்களுடைய தேவையைச் சொல்லி, குறிப்பிட்ட கடையில் வாங்கினால்தான் கொஞ்சம் மலிவாகக் கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் எங்களால் தாளவே முடியாது. விலை அதிகமாக இருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். சில இடங்களில் சில வருஷங்களில் நாம் கொஞ்சம் வரி போடுகிறோம். சில இடங்களில் விலையை உயர்த்தி, அதைக்கொண்டே அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருகிறது என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் விலையை உயர்த்துவதே அரசாங்கத்திற்கு ஒரு வருவாயாக இருக்கிறது.

இப்பொழுது விலைவாசி அதிகமாக இருக்கிறது, 'கன்ஸ்யூமர் ரெஸிஸ்டன்ஸ்' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். 'கன்ஸ்யூமர் ரெஸிஸ்டன்ஸ்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவதற்குச் சரியாக தமிழ் தெரியவில்லை. கன்ஸ்யூமர் விழிப்பு வேண்டும். (குறுக்கீடு). கன்ஸ்யூமர் விழிப்பு அவசியம் வேண்டும் என்று நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மேலும், பட்ஜெட் விவாதத்தின் பொழுது அதை விளக்கக்கூடும். இந்த நிலையில் இந்தப் பிரச்சனையில் இப்பொழுது அரசாங்கம்கூட கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை அளிக்காமல், அவர்களுக்குத் தொல்லையை தவிர்த்து, எந்த அளவுக்கு அவர்கள் விற்பது எந்த

28th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அளவுக்கு அவர்கள் விற்பதை வாங்குவது, வாங்கி சில்லரை விலைக்கு விற்பது, இதையெல்லாம் எந்த அளவுக்கு கட்டுப்படுத்துவது என்பதெல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விலையை கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் ஏதோ திடீரென்று நாம் பார்த்து ஒன்றைச் செய்துவிட முடியாது. அகில இந்திய ரீதியில் தான் செய்யவேண்டும். நான் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். விவசாயிக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே விற்கவேண்டும் என்று விவசாயி ஆசைப்படக் கூடாது. அப்படி விற்குல் அது குற்றமாகக் கூட இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளைப் பாதிக்காத அளவுக்கு நாம் குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். அது தவிர, விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்குபவர்கள் நியாயமான மார்க்கெட் வைத்து விற்கவேண்டும். அதிக லாபம் வைக்கக்கூடாது. 23 ரூபாய் அதிகப்பட்ச நியாயமான விலை என்று நிர்ணயித்தால், அதற்கு மேலே விற்கக்கூடாது என்று சொன்னால், 22 ரூபாய்க்கு விற்குல், அதை வாங்கி மேலும் சில்லரையாக விற்பவர்கள் நியாயமான விலைக்கு விற்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அது குற்றம் என்று கருதி, அதை கண்டிப்பாக கண்காணிக்கவேண்டும். அப்படி பெல்லாம் கண்காணித்தால் இந்த விலைவாசி அளவுக்கு மீறி உயர்வதைத் தவிர்க்க முடியும். அவ்வாறு ஒரு கண்டிப்பான முறையைக் கையாளவேண்டும், உருவாக்கவேண்டும்.

விலைவாசி ரொம்ப முக்கியமான பிரச்சனை. திட்டத்தைப்பற்றி நாம் பேசும்பொழுது விலைவாசியைப்பற்றி குறிப்பிடுவதற்கு இடமில்லை என்று நான் ஒருக்காலும் சொல்லவில்லை. அது ரொம்ப 'ரெலவண்ட்'. 'மிட்டேர்ம் ரெவியூவில்' அது பேசக்கூடியது அல்ல என்று கருதித்தான், அதைப்பற்றி நான் விவரங்கள் கூறவில்லை. அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சனையில் பரிபூரணமாக கவனம் செலுத்திவருகிறது. இதிலே மத்திய அரசாங்கத்தையும் கலந்து கொண்டு இதற்கு எந்த வகையிலே பரிகாரம் தேடுவது என்பதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

சில திட்டங்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்று சில அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். குறிப்பாக கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 'ஸ்டீல் பிளாண்டு', 'ஆயில் ரிபைனரி', 'சேதுசமுத்திரம் ப்ராஜக்ட்', 'அடாமிக் பவர் பிளாண்டு', 'வெஸ்டு ஃப்ளோயிங் ரிவர்ஸ்' இவற்றைப்பற்றி கூறவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் 'எத்தனை நாட்களுக்கு ஸ்டீல் பிளாண்டு வருமென்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறது?' என்று கேட்டார்கள். ஸ்டீல் பிளாண்டு வரவேண்டுமென்றால் அது அவ்வளவு சுலபமல்ல. ஆனால் தவிர்க்கக்கூடிய தாமதம் அதில் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. நிபுணர்கள் அதைப்பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும். எப்பேர்ப்பட்ட ஸ்டீல், எந்த அதை வைப்பது, எப்படிச் செய்வது என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அது அவ்வளவு சுலபம் அல்ல. மற்ற இடங்களில் ஸ்டீல் பிளாண்டு அமைப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் பிடித்தது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th February 1964]

என்பதைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு ஸ்டீல் பிளாண்டு ஆரம்பிப்பதற்கு எவ்வளவு நாட்கள் ஆயிற்று, எவ்வளவு ஆராய்ச்சி நடந்தது, எத்தனை நாட்களுக்குப் பரிசீலனை நடந்தது என்பது தெரியும். திடீரென்று ஒரு நாளைக்கு உத்தரவு போட்டு ஸ்டீல் பிளாண்டை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. போர்டு வேண்டுமானால் போடலாம், பத்திரிகைக்கு வேண்டுமானால் செய்தி கொடுக்கலாம். ஸ்டீல் பிளாண்டு வெற்றிகரமாக நடக்கவேண்டும். ஸ்டீல் பிளாண்டு நிச்சயமாக இருக்கிறது, நிச்சயமாக வருகிறது என்று இப்பொழுது சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இதற்கு வேண்டிய நிபுணர்கள் எந்த நிபுணர்கள், எந்த நாட்டிலுள்ள நிபுணர்கள், யார் என்பதெல்லாம் பற்றி இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் குறுக்கீடு) சேதுசமுத்திரம் பிராஜக்ட் பற்றி இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு வந்த தகவலை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். இந்த அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு இப்பொழுதே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும். சேதுசமுத்திரம் பிராஜக்டை ஏதோ தள்ளிப்போடுகிறது என்பதில்லை. நான்காவது திட்டத்தில் அது வரப்போகிறது. இப்பொழுதே அதற்கு வேண்டிய நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேமாதிரி 'ஆயில் ரிபைனி' ஒன்று தமிழ்நாட்டில் நிச்சயம் வரும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். மற்றபடி அதைப்பற்றி பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்வது, எங்கே வைப்பது, எப்படி என்பதெல்லாம் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. 'அடாமிக் பவர் பிளாண்டு' வைப்பதற்கும் நில ஆர்ஜிதம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், நிச்சயம் திட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய தறுவாயில் இருந்தாலொழிய நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு எந்த அரசாங்கமும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாது. அதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

வேறு மாநிலத்திலுள்ள தண்ணீரை உபயோகிப்பதில் விஷயம் அரிவளவு சுலபமல்ல. வேறு மாநிலங்களில் உபயோகித்ததுபோல மிச்சமாகிற தண்ணீரை, வீணாகிற தண்ணீரைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் அதில் அரசியல் புகுந்துவிடுகிறது. இது கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒருவர் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னால், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் 'தண்ணீரை அக்கிரமமாக வேறு மாநிலத்திற்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள்' என்று எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சங்கடம் அந்த மாநிலத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் இது சம்பந்தப்பட்டவரையில் அவர்களிடம் எந்த வகையில் எப்படிப் பேசி நாம் ஒரு உடன்

28th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பாட்டுக்கு வந்து, அதன் மூலம் நமக்கு மேற்கொண்டு கிடைக்கக் கூடிய தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவது என்பது பற்றி தொடர்ந்து அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டோன் இருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் பேசும்பொழுது திட்டச் செலவு ரூ. 325 கோடிக்கு உயரும் என்று சொல்லி யிருப்பதுபற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கூட அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ரூ. 291 கோடியிலிருந்து ரூ. 325 கோடிக்கு ஏன் ஏறுகிறது? அது எதனாலே? செலவு அதிகமாக ஆவதினாலா? அல்லது புதிய திட்டங்களை சேர்த்துக்கொள்வதினாலா? என்று கேட்டார்கள். நான் நேற்று பேசிய பேச்சிலேயே இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மீண்டும் அதைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். புதியதாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களிலே, நீர்ப்பாசன திட்டங்களில் கோதையாறு ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் ஸ்கீம்-க்கு செலவு மொத்தம் ரூ. 775 லட்சம், மேட்டூர் டன்னல் ஸ்கெண்டு ஸ்டேஜ் (110 மெக வாட்) ஸ்கீமுக்கு ரூ. 700 லட்சம், 'எக்ஸ்பான்ஷன் ஆப் பேஸின் பிரிட்ஜ் தெர்மல் ஸ்டேஷன்' ஸ்கீமுக்கு ரூ. 290 லட்சம். இதிலே 'மேட்டூர் டன்னல் ஸ்கெண்டு ஸ்கீம்' பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது அது முடியும் தறுவாயில் இருக்கிறது. முடியும் தறுவாயில் இருந்தால் எதிர்பாராத செலவு முதலில் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாத செலவு, முடியும் தறுவாயில் இருப்பதால் அதற்கு ரூ. 700 லட்சம் என்று சொன்னேன். அதையும் சேர்த்துத் தான் ரூ. 325 கோடி. இந்த ரூ. 325 கோடியில் இதெல்லாம் வருகிறது. தொகு 7 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. (குறுக்கிடு). அதே மாதிரி மின்சாரத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ரூ. 100 கோடி என்று போட்டது, இப்பொழுது ரூ. 111 கோடியாக உயரக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ரூ. 100 கோடி என்று முதலில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போட்டோம். இப்பொழுது அது ரூ. 111 கோடி ஆகிறது. இதில் செலவு அதிகரித்திருப்பது ஓரளவுக்கு இருக்கலாம். இல்லையென்று மறுக்கமுடியாது. ஆனால், எக்ஸ்டென்ஷன் தான் முக்கியம்.

கல்வித் துறையில் 14 லட்சம் குழந்தைகளை ஆரம்பப்பள்ளியில் சேர்ப்பது நம்முடைய லட்சியம். அதுதான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான லட்சியம். ஆனால், இப்பொழுதே 12,30,000 குழந்தைகளைச் சேர்த்து விட்டோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமது லட்சியம் 14 லட்சம் குழந்தைகளைச் சேர்ப்பது என்பதுதான். ஆனால், இப்பொழுது எவ்வளவு பேர்கள் சேருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்றால், 20 லட்சம் குழந்தைகள் சேர்க்கப்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அதே மாதிரி மிடில் ஸ்கூல்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் 215,000 பேர் டார்கெட் என்று போட்டிருந்தோம். இப்பொழுதே 220,000 பேர் சேர்த்தாகிவிட்டது. நாம் எதிர்பார்ப்பது ஹயர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th February 1964]

1-30 எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களில் அதாவது 6, 7, 8-வது வகுப்புகளில்
P. n. சுமார் 400,00 குழந்தைகளைச் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்பது.
அதே மாதிரி உயர் நிலைப் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொண்டால், நம்
முடைய டார்கெட் 75 ஆயிரம் பேர். இப்பொழுதே ஒரு லட்சம்
பேரை சேர்த்தாகிவிட்டது. இதற்கு எல்லாம் செலவாகாமல்
இருக்குமா? அதிகம் செலவாகிறது. மைனர் இரிகேஷனை
எடுத்துக் கொண்டால், முதலிலே ரூ. 12 கோடி என்று போட்
டிருந்தோம். இப்பொழுது ரூ. 17 கோடி போட்டிருக்கிறோம்.
இன்டஸ்ட்ரியல் டிபாயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டுகளை எடுத்துக்
கொண்டால் 14 புதிய இன்ஸ்டிடியூட்டுகளை அமைப்பது என்று
போட்டோம். இப்பொழுது திட்டத்திலே 20 இன்ஸ்டிடியூட்டுகள்
வரும். வன இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் 2 லட்சம் ஏக்கர்
ரப்பர் பயிரிடுவது என்று போட்டோம். இப்பொழுதே 1,500
ஏக்கர் அகிவிட்டது. இப்பொழுது நாம் எதிர்பார்ப்பது
3,400 ஏக்கரிலே ரப்பர் பயிரிடவேண்டும் என்பது. ரப்பர்
பயிரிடுவதிலே நமக்கு நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது. நல்ல
முறையில் இந்தத் திட்டம் நடந்து கொண்டு வருகிறது.
ரப்பருக்கு நல்ல தேவை இருக்கிறது. 2,000 ஏக்கர் என்று
லட்சியம் வைத்து 3,400 ஏக்கருக்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம்.
விறகுப் பஞ்சகத்தைப் போக்குவதற்காக ஒரு புதிய திட்டம்
போட்டிருக்கிறோம். "Quick growing species and Forests" அதாவது
என்ற திட்டம்.

டெக்னிகல் எஜுகேஷனை எடுத்துக் கொண்டு சேலத்திலே
ஒரு பொறி இயல் கல்லூரி வரப்போகிறது. அது இந்த திட்டத்
திலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இரிகேஷனை எடுத்துக்
கொண்டால், மஞ்சளாறு திட்டம் கோமுகி நதித் திட்டம், சித்தாறு
பட்டணங்கால் திட்டம், மணிமுத்தாறு நதித்திட்டம், கடனா
நதித்திட்டம் இவைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சித்தாறு பட்டணங்
கால் திட்டத்திற்கு மட்டும் ரூ. 6 கோடி செலவாகிறது. இப்
பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நாலாவது
அல்லது ஐந்தாவது திட்டத்திலே பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று
விட்டுவிடாமல் நாம் இப்பொழுதே இவைகளை எடுத்துக் கொண்
டிருக்கிறோம். அங்கு மறையிலேதான் ரூ. 325 கோடி செலவாகும்
என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

வருவாயைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வருவாயை எந்த
அளவுக்குப் பெருக்குவது, வரி மூலமா, அல்லது மற்ற வகைகளிலா
என்பதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. என்ன வரி
போடப்போகிறோம் என்று இப்பொழுது சொல்வதற்கு இல்லை.
வரலாறுகளாகத் திட்டத்திலே அகைப்பற்றி பார்த்துக் கொள்ள
லாம். நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது பெரிய திட்டம். ரூ. 290
கோடியிலிருந்து ரூ. 325 கோடிக்கு வரக்கூடிய நிலையில் இருந்தா
லும், மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு வேண்டிய உதவி அளிக்
கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இவற்றை எல்லாம் நிறைவேற்றக்
கூடிய நிலையில்தான் நாம் இருக்கிறோம்.

28th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மற்றொன்று. கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சில இனங்களிலே போட்ட இலக்குகளுக்குக் குறைவாக செலவாகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் அப்படியிருந்தால், வேறு இனத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இப்பொழுது ரூ. 2 கோடி கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் டுக்கு சேர்த்து இருப்பதால் விவசாயத் துறையிலே குறைகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இந்த விவசாயத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதே மாதிரி தொழில் துறையைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ரூ. 21.73 லட்சம் என்று இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே ரூ. 23.51 லட்சம் என்று போட்டோம். ஏன் குறைந்திருக்கிறது என்றால், இந்த திட்டத்திலே சென்னை இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷனுக்கு மட்டும் ஒரு கோடி ரூபாய் ஆகிறது. மேலும் மற்றொரு திட்டத்திற்கு "continuous steel casting plant" ரூ. 3½ கோடி ஆகிறது. அது இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை. தொடங்காததனால் தான் அதைப்போடவில்லை. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அது எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஆகவே தொழில் துறையிலே திட்டங்கள் குறைக்கப்பட்டு விட்டன என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மூன்றாவது திட்டத்திலேயே இது எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஏதோ மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆணைப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இந்த மாநிலத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இதிலே சமமான பொறுப்பு இருக்கிறது. அதுதான் அரசியல் அமைப்பின் அடிப்படை. அந்த வகையிலே நாம் இயங்கி வருகிறோம். அம்மாதிரி கருத்துக்கு இடம் இல்லாமல், அரசியல் காரணத்திற்காக வேண்டுமானால் இவ்வாறு சொல்லலாம். ஆனால் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் "அரசியல்" வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதில் ஏதோ மத்திய ஆட்சி குறுக்கே நிற்கிறது என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். மத்திய அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் உதவி செய்ய வேண்டுமோ, அந்த வகையில் அவர்களுக்கு நாம் வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறோம். அவர்களிடம் இருந்து உதவியும் பெற்று வருகிறோம். மத்திய ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மாநிலத்தின் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஏதோ அவர்கள் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு இடம் இல்லை. திட்டங்களை உருவாக்கும் பொழுது என்ன ரிசோர்ஸஸ் கிடைக்கும் என்று பார்க்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் ப. உ. ஷன்முகம் அவர்கள், அவர்களுடைய அண்ணா அவர்கள் ரூ. 1,000 கோடிக்குத் திட்டம் போட்டிருப்பதாக சொன்னார்கள். அது என்ன திட்டமோ தெரியவில்லை. ரூ. 1,000 கோடிக்கு என்ன, ரூ. 5,000 அல்லது ரூ. 5,000 கோடிக்கு கூட எனக்குத் திட்டம் போடத் தெரியும். அவர்கள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th February 1964]

திட்டத்தை போட்டுக் கொடுத்திருந்தால் நான் பயன்படுத்தியிருப்பேன். ஆனால் நிறைவேற்றக் கூடிய திட்டமாக இருக்க வேண்டும். ரூபாய் 1,000 கோடி என்று மட்டும் தான் எனக்கு நினைவிருக்கிறது. என்ன திட்டம் என்று தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் விளக்கம் கொடுத்திருந்தால், அத்தகைய அருமையான திட்டத்தை நாங்கள் ஏன் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்பதற்கு சமாதானம் கூற முடியும்.

மொத்தத்திலே ஏதோ நான் பெருமையடித்துக் கொள்ளுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. திட்டம் சரியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. நம்முடைய லட்சியத்திற்கு மேலாகவும் நாம் சாதிக்கக் கூடிய அளவிலே திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட லட்சியங்கள் எல்லாம் சரியாக ஈடேறக்கூடிய வகையிலே திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்று நான் உறுதியாகக்கூற முடியும். நாங்களும் அப்போதைக்கப்போது, லட்சியங்கள் ஈடேறுகின்றனவா, அதில் என்ன தடையிருக்கிறது, வேறு எந்த வகையிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும், எந்த வகையிலே திட்டங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும், என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம். மத்திய ஆட்சியும் பார்க்கிறது. இந்த மாநில ஆட்சியும் மத்திய ஆட்சியோடு கலந்து பார்க்கிறது. அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்துபார்த்து, குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் சரியாக நிறைவேற்றக்கூடியவகையிலே எவ்வளவு தூரம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமோ அதைச் செலுத்தி திட்டங்களை சரியாக நிறைவேற்றுவதிலே நாம் கொஞ்சம்கூட தயங்கவில்லை என்று கூறிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1.30 P.M. Mr. CHAIRMAN : (Sri M. Kamalanathan) : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

107. Notification issued with G.O. Ms. No. 1892, Public (General-M), dated 12th December 1963 regarding use of Tamil in respect of all official communications from the office of the Director, Madras State Transport Department and Branch Office at Nagercoil with effect on and from 1st January 1964. [Laid on the Table of the House under section 6 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956)].

108. Notification issued with G.O. Press No. 3613, Revenue, dated 30th December 1963 regarding "the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Rules, 1963". [Laid on the table